

Prof. Dr. Ayhan
GENÇLİK REHBERİ
NASIL YAZILDI

NASIL KARŞILANDI

1998 YILI İÇİN

Belgeler Işığında
GENÇLİK REHBERİ
Nasıl Yazıldı, Nasıl Karşılandı

Necmeddin ŞAHİNER

Belgeler Işığında
GENÇLİK REHBERİ
NASIL YAZILDI
NASIL KARŞILANDI

NECMEDDİN ŞAHİNER

Belgeler Işığında
GENÇLİK REHBERİ
Nasıl Yazıldı, Nasıl Karşılandı

Copyright © Şahdamar Yayınları, 2008
Bu eserin tüm yayın hakları Işık Ltd. Şti.'ne aittir.
Eserde yer alan metin ve resimlerin Işık Ltd. Şti.'nin önceden
yazılı izni olmaksızın, elektronik, mekanik, fotokopi ya da herhangi bir kayıt
sistemi ile çoğaltılması, yayımlanması ve depolanması yasaktır.

Editör
Recep ÇAKIR

Görsel Yönetmen
Engin ÇİFTÇİ

Kapak
İhsan DEMİRHAN

Sayfa Düzeni
Necmi TOPAL

ISBN
978-605-4038-00-8

Yayın Numarası
99

Basım Yeri ve Yılı
Çağlayan Matbaası Sarnıç Yolu Üzeri No: 7
Gaziemir/İZMİR
Tel: (0232) 252 20 96
Mayıs 2008

Genel Dağıtım
Gökkuşluğu Pazarlama ve Dağıtım
Merkez Mah. Soğuksu Cad. No: 31 Tek-Er İş Merkezi
Mahmutbey/İSTANBUL
Tel: (0212) 410 50 60 Faks: (0212) 445 84 64

Şahdamar Yayınları
Emniyet Mahallesi Huzur Sokak No: 5
34676 Üsküdar/İSTANBUL
Tel: (0216) 318 42 88 Faks: (0216) 318 52 20
www.sahdamaryayinlari.com

İÇİNDEKİLER

Takdim	7
Rehber Kitap.....	25
Parlayan Nur	29
Gençlik Rehberi'ne Dava Açılıyor.....	41
Muhsin Alev'in Dilekçesi	46
Gençlik Rehberi Tarsus'ta da Toplatıldı	47
Bediüzzaman İstanbul'da	49
İbrahim Fakazlı Ağabey Otel Günlerini Anlatıyor	53
Bediüzzaman'ın Avukatları	61
Av. Seniyyüddin Başak.....	62
Av. Mihri Helav.....	64
Av. Abdurrahman Şeref Lâç.....	65
Av. Latif Aykut	68
Avukat Muhsin Alev'in Açıklaması	70
Hakikate Uygun Değil	71
Benim Yerime Mübarek Ellerinizden Öpsün.....	71
Cevat Rifat Atilhan'ın Üstad Bediüzzaman'la Görüşmesi.....	73

Belgeler Işığında Gençlik Rehberi

Bir Tek Said Onlara Yeter	73
Heyecanlı Görüşmeden Sonra	74
Hürriyet Gazetesi ve Gençlik Rehberi Mahkemesi	79
Zübeyr Gündüzalp Ağabey'in Hürriyet Gazetesine Gönderdiği Yazı ..	81
İstanbul Gazetelerinde Gençlik Rehberi Mahkemesi	83
Bir Nur Talebesinin Yeni İstanbul Gazetesi İçin Yazdığı Tekzip	85
Bir Nur Talebesinin Sebilürreşad'a Mektubu	89
Mahkemenin İkinci ve Üçüncü Günleri	91
Üstad'ın Müdafası	95
Ve Beraat	101
Mahkemenin Beraatı Üzerine Üstad'ın Talebelerine Yazdığı Mektup...	107
Hazreti Üstad'ın Açıklaması	109
Talat Paşa'dan Bediüzzaman'a Methiye	111
Berlin'den Bediüzzaman'a Nur Haberi	113
Bilirkişi Raporuna Prof. Dr. Salih Tuğ Bey'in İtirazı	115
İbret Levhasından Küçük Bir Pencere	119
Sonuç	121
Ek	123
Birinci Ağır Ceza Mahkemesi Yüksek Katına	123
Müdafaatın Bir Hâşiyesidir	129
Abdullah Yeğin Ağabey'e Verilen Gençlik Rehberi'nin İlk Dersi	133
Birkaç Bîçâre Gençlere Verilen Bir Tembih, Bir Ders, Bir İhtardır	139

TAKDİM

Azizlerin azizi, Nur hakikatleriyle dopdolu, Nur Müderrisi, Nur Ağabeyim Mustafa Sungur'un Rehber Kitap için –istirhamım üzerine– lutfettikleri takdim yazısıdır.

Necmeddin ŞAHİNER

Risale-i Nur Külliyyatı'ndan Gençlik Rehberi hakkında uzunca ve vâkıfane bir izahı ısrarla istediniz. Rehber'in tarih-i telifi ve tanzim ve neşri hususunda malûmatlar talep ettiniz. Hâlbuki sual edilen kimse, sorandan daha fazla bu sahada malûmat sahibi değildir.

Bununla beraber hem tekerrür eden ısrarınız ve hatırınız, hem de mübarek Gençlik Rehberi'nin, hakkımızda şefaati mânevîyesi ümidi ve temennisiyle... ve yine de size havale ederek kısaca arz etmek isterim ki:

Evet, Gençlik Rehberi, ihtiva ettiği hakâik-i Kur'âniye ve mesâil-i imaniye itibarıyla hiç şüphe yok ki Rehber'in tâ kendisidir. Yalnız gençlere değil, genç, ihtiyar, zengin, fakir herkese rehberdir. Daima insanlığa ebedî rehberdir.

Ebede doğru akıp giden beşer yolculuğunda, beşer kabilelerine sırat-ı müstakimi gösteren ebedî necat ve kurtuluşa yol açan, ilâhî rehber Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyan'ın ve Rehber-i Ekber İki Cihan Serveri, Habîb-i Rabbi'l-Âlemîn Peygamberimiz'in (aley-hissalâtü vesselâm) nurlarına ayna olmak itibarıyla rehberdir.

Şimdiye kadar, sayısız genç nesillerin ebedî hayat ve saâdetlerine vesile olmasıyla, bu üstün vasfı gün gibi âşikâr olmuştur.

Âmenna! Bir kısım bedbaht ruhlar kabul etmemiş olabilir. Bu ise, elmasla kömürün ayrılma yeri olan bu imtihan dünyasının icabatından olması hasebiyle teessüf ve hüzüün değil, daima şevk ve gayrete medar olmaktadır.

Hulâsa: Gençlik Rehberi, Hanımlar Rehberi gibi Nur Külliyyatı'nın her bir parçası, şems-i Kur'ân'dan akseden ilâhî hüzmelerdir. Dileğimiz odur ki bu mübarek rehberlerle daha nice cemiyetler ve milletler ebedî kurtuluş ve saadete ersinler.

Gençlik Rehberi'nin telif ve tanzimi bilindiği üzere Kastamonu'da yapılmıştır. Bir kısmı Kastamonu Lâhikası'nda mevcut olan derslerden, bir kısmı daha önce telif edilen risalelerden, kalan kısmı da Hazreti Üstad'ın Emirdağ hayatında yazılan bazı bahisleri ve mektupları muhtevidir.

Meselâ:

1- Daha Aklını Kaybetmeyen Bazı Gençlerle Bir Muhaveredir. (On Üçüncü Söz'ün İkinci Makamı)

2- “Bir zaman, Eskişehir Hapishanesi'nin penceresinde bir Cumhuriyet Bayramı'nda oturmuştum.” (Meyve Risalesi, Üçüncü Mesele)

3- “Birden İhtar Edilen Bir Mesele-i Mühimme” (İman ve Küfür Muvâzeneleri)

4- “Birkaç Bîçâre Gençlere Verilen Bir Tembih, Bir Ders, Bir İhtardır” (Sözler, On Üçüncü Söz'ün İkinci Makamı; Kastamonu Lâhikası)

5- “Risale-i Nur Talebeleri Tarafından Sorulan Bir Suale cevap.” (Sikke-i Tasdik-i Gaybî)

“Mukaddime-i haşriye olan Dokuzuncu Şuâ” gibi kısımlar Kastamonu hayatında; “Meyve'nin Altıncı Meselesi” Denizli Hapishanesi'nde; diğer bahisler (Sözler ve Lem'alar'dan olan kısımlar) Barla hayatında ilk telif edilen Risale-i Nur eczalarındandır. Son kısma dercedilen takrizler ise, son Emirdağ hayatında yazılan mektuplardandır.

Takdim

Gençlik Rehberi'nin, evvelâ başta birinci muhatapları, o zaman Kastamonu Lisesi'ni şenlendiren ve şimdi de Nur'un kahraman hadimleri olarak tezahür eden, Araçlı Abdullah Yeğin ve Safranbolulu Doktor Mustafa Ramazanoğlu gibi ağabeylerdir. Nitekim, Rehber'de dercedilen Meyve'nin "Altıncı Meselesi"nin başında Hazreti Üstadımız:

Kastamonu'da lise talebelerinden bir kısmı yanıma geldiler.

- Bize Hâlıkımızı tanıttır, muallimlerimiz Allah'tan bahsetmiyorlar, dediler.

Ben dedim:

- Sizin okuduğunuz fenlerden her fen, kendi lisan-ı mahsusuyla mütemadiyen Allah'tan bahsedip Hâlık'ı tanıttırıyorlar. Muallimleri değil, onları dinleyiniz!

Yedinci Mesele'nin başında ise:

"Bir zaman Kastamonu'da "Hâlıkımızı bize tanıttır!" diyen lise talebelerine sâbık Altıncı Mesele'de mektep fûnûnunun diliyle verdiğim dersi.." demektedir.

Hatta bu manayı ifade eder mahiyette, Hazreti Üstadımız son Isparta seyahatinde Abdullah Yeğin Ağabey'e hitaben:

- Ben senin hatırın için yeni yazıya müsaade ettim. Bütün o neşriyat veya neşredilen risaleler senin hayrındır, diye latîfede bulunmuşlardır.

Fesühânallah! Ne acîp bir rahmet ve ikram-ı ilâhîdir.

Demek Kaskamonu Lisesi'nde bulunan ve Rehber'deki bazı risalelerin muhatapları olan o talebeler, istikbalde gelen ve gelecek emsalleri hesabına muhatap bir hüsn-ü misal talebe ve numûne-i iktida ağabeyler olmuşlardır.

Demek Hazret-i Üstad, onların arkasında bugünleri, binlerle üniversite talebeleri genç Saidleri görmüş gibi haber vermiş.

Rehber'deki derslerin kâtipleri ve önünde Hazret-i Üstad'ın ders-i nuriyede muhatapları ve kâtip talebeleri olarak, Risale-i Nur dairesinin feyizdar şakirtleri ve Sikke-i Gaybî mecmuasındaki birçok mektupların naşir ve sahipleri olan Mehmed Feysi

ve Çaycı Emin Efendiler gibi ve “Küçük Isparta” unvanını alan İnebolu’da baba-oğul Nazif Çelebi ve Selahaddin Çelebi, İbrahim Fakazlı gibi nurun sahip ve hadimleri ağabeylerle, Taşköprü Kahramanı Sadık Bey, Küçük Şeyh Hilmi Bey ve Safranbolu memleketinde başlayan hizmet-i nuriyenin o zamanki nüveleri hükmünde ve İnebolu Çelebileri gibi baba-oğul, Hıfzı Bayram ve mahdumları Hüsni, Yılmaz ve Eflanili Ahmet Fuad ve Dadaylı Hasan ve Devrâkânili Ahmed Kureyşî gibi daha nice muhterem zâtlar da Hazreti Üstad’ın Kastamonu hayatının birer neticesi olan nimet-i azime-i ilâhiyedir.

Zaten Hazreti Üstadımız hem İnebolu, hem Safranbolu ve Eflâni hakkında, Emirdağ Lâhikası’nın kaç yerinde, “Safranbolu havalisi, hakikaten Mustafalar ve Ahmed Fuad ve Hıfzı (rahmetullâhi aleyh) ve Rahmi gibi harika sadakat ve alâkadarlıkla, Kastamonu’daki sekiz sene bizim Nur hizmetimizin akîm kalmadığını ve Safranbolu’da parlak bir medrese-i nuriye olacağını madde-ten isbat ediyorlar.”¹ ifadeleriyle bu hakikati beyan buyurmuş.

Bütün o mübarek ağabeylerimizi ve kardeşlerimizi rahmetle, şükranla yad ve tes’id ederiz.

*Gençlik Rehberi'nin ilk dersini alan
Araçlı Abdullah Yeğin.
Ankara D.T.C. Fakültesi talebesi
iken... (1947-1948)*

¹ Emirdağ Lahikası 1/215

Gençlik Rehberi, Kastamonu hayatında yazıldığı ve hazırlandığı için, Risale-i Nur hizmet-i Kur'âniye ve imaniyenin ve Nur dairesinin bir merkezi hükmünde olan Kastamonu, İnebolu, Safranbolu ve Eflani gibi yerlere ister istemez girmek icap etti.

Rehber'e Hazreti Üstadımızın emriyle dahil edilen "Hüve Nüktesi" Emirdağ Hayatı'nda telif edilmiştir.

Hüve Nüktesi'nin baş tarafında, Üstadımız:

"Kardeşlerim.. ۲ هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۲ da, yalnız maddî cihette bir seyahat-i hayâliye-i fikriyede hava sayfasının mütalâasıyla ani bir sûrette görünen bir zarif nükte-i tevhidde, meslek-i imaniyenin hadsiz derece kolay ve vücûb derecesinde sühûletli bulunmasını; ve şirk ve dalâletin mesleğinde hadsiz derecede müşkülâtlı, mümteni binler muhal bulunduğunu müşahede ettim."۴ beyanıyla Hüve'deki kudret mucizesini nazara vermektedir.

"Hüve Nüktesi gerçi derindir, herkes birden kavramaz. Fakat o nükte, tabiiyunun ve ehl-i küfrün temel taşı parça parça ettiği gibi, muannit feylesofları hayretler içinde bırakıp çoklarını imana getirmiş. Hem o nükte anahtarıyla açılan âlem-i misaldeki seyahat-i mâneviye miftahı ile âhiretin bir sineması aynelyakîn görülmüş. Fakat çok ince olmasından neşredilmedi."۵

Hazreti Üstada göre kâinat büyük bir kitap. Hüve de o kitaptan bir sayfa. Evet öyledir. Âyetü'l-Kübrâ'da da "Kâinattan Hâlıkını soran bir seyyahın müşahedâtıdır."۶ demiyor mu?

"Sarsılmaz bir iman isteyen ve dinsiz anarşistliğe karşı kırılmaz bir kılıç arayanlar, Âyetü'l-Kübrâ'ya müracaat etsinler." de-

۲ "Allah, o hak Mabuddur ki kendisinden başka hiçbir ilâh yoktur." (Bakara Sûresi 2/163, 255; Âl-i İmran Sûresi 3/2, 6, 18; Nisâ Sûresi 4/87; ...)

۳ "De ki: O, Allah'tır, gerçek İlahtır ve Birdir." (İhlâs Sûresi 112/1)

۴ Emirdağ Lahikası 1/241

۵ Gençlik Rehberi 1

۶ Şuâlar (Âyetü'l-Kübrâ) 95

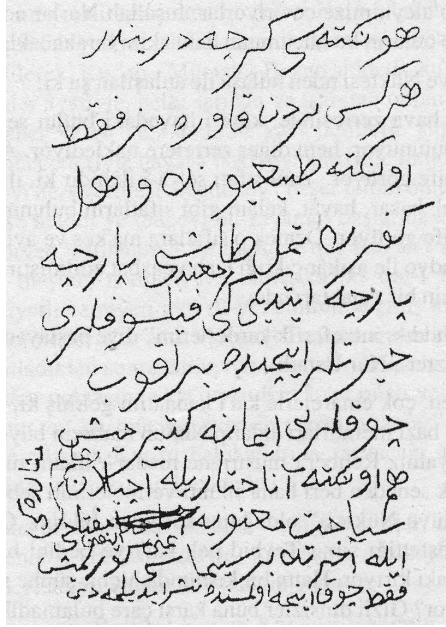
diği, Âyetü'l-Kübrâ'da her bir âlem bir sayfadır. Zemin sayfası, nebatât ve hayvanât sayfaları, denizler, dağlar her biri birer sayfa hükmünde.

Ey koca Bediüzzaman! Ey büyük seyyah-ı âlem Said Nursî (rahmetullahi aleyh)! Sana kâinat bir kitap ve her bir âlem bir sayfa...

“Âyetü'l-Kübrâ Risalesi'nde dünya seyyahı; Hâlıkını aramak, bulmak, tanımak için bütün kâinattan ve envâ-ı mevcudâtından sorduğu ve otuz üç yol ile ve kat'î burhanlarla Hâlıkını ilmelyakîn ve aynelyakîn bildiği gibi; o aynı seyyah, asırlarda ve arz ve semâvât tabakalarında aklıyla, kalbiyle, hayaliyle gezen yorulmaz, tok olmaz, bütün dünyayı bir şehir gibi görüp, tef-tiş ederek, kâh Kur'ân hikmetine, kâh felsefe hikmetine aklını bindirip geniş hayal dürbünüyle en uzak tabakalara bakarak, hakikatleri vâkide olduğu gibi görmüş, bizlere Âyetü'l-Kübrâ'da kısmen haber vermiş.”⁷

İşte “Hüve Nüktesi” hava sayfasının mütalâasıyla bir olan Allah'a iman hakikatini aynelyakîn gördüğünü beyan ederek, izah ve ispatını yapıyor.

⁷ Şuâlar (el-Hüccetü'z-Zehrâ'nın İkinci Makamı) 624

Yukarıdaki resim Üstad Hazretlerinin el yazısıyla
Rehber Kitap'taki "Hüve Nüktesi"'nin takdim satırlarıdır.

1948 Afyon Hapishane mektuplarından birinde "Hüve Nüktesi" hakkında yazıyor ki:

"**Evvelâ:** Ben bazı emârelerle tahmin ederim ki; neşredilen mecmualarımızdan en ziyade Rehber'e ehemmiyet veriyorlar. Ben zannederim ki; Hüve Nüktesi, gizli zındık düşmanlarımızın bellerini kırmış.. onların istinadgâhı olan tabiat tâgûtunu dağıtmış.. kesif toprakta bir derece saklayabilirken şeffaf havada –Hüve Nüktesi'nden sonra– hiçbir cihetle o tâgûtü saklamak imkânı kalmamış ki; küfr-ü inadî ve temerrüd-ü irtidâdî sebebiyle adliyeyi aldatıp aleyhimize sevk ediyorlar. İnşallah Nurlar, adliyeleri lehine çevirip onların bu hücumunu dahi akîm bırakacaklar."⁸

⁸ Şuâlar (On Dördüncü Şuâ) 309

Hüve Nüktesi'nden hulâsa ile anlaşılan şu ki:

Bir tek hava zerresinde, küre-i havadaki bütün sesler, aynı anda hem bulunuyor, hem diğer zerrelere naklediyor. Âdeta ilâh gibi bir vazife görüyor. Yani sıfât-ı seb'a-yı ilâhidir ki ilim, irade, kudret, sem', basar, hayat ve kelâm gibi sıfatların bulunması gereken bir vazife görüyor. Demek o sıfatlara mâkes ve aynadır. Bu hakikatin radyo ile âşikâr çıktığı izah ve ispat edilmiştir. Nitekim Nur Âleminin Bir Anahtarı'nda:

“Aziz, sıddık, mütefekkir kardeşlerim!

Evvelâ: Çok emarelerle kat'î kanaatim gelmiş ki gizli dinsizler, resmî bazı memurları aldatıp Nur'un mahrem büyük risaleleri içinde yalnız Rehber'i musırrane medar-ı itham tutmaları ve bir buçuk seneden beri bana sıkıntı vermelerinin sebebi, Rehber'deki “Hüve Nüktesi” olduğunu katiyen bildim. Çünkü bu Hüve'nin keşfettiği sırr-ı tevhid pek kat'î ve bedihî bir surette küfr-ü mutlakı kırıyor. Hatta bir kısmında hiçbir vesvese ve şüphe bırakmıyor. Gizli dinsizler buna karşı çare bulamadıklarından, intişarına resmî yasakla sed çekmek için çalıştılar. Bu Hüve Nüktesi'nin bir gün evvel Medresetü'z-Zehra'nın erkânlarına bir ders nevinden söylediğim çok noktalarından yalnız üç noktasını sizlere beyan ediyorum.

Birinci Nokta: Hava unsurunun yüksek ve ehemmiyetli bir vazifesi ⁹إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ⁹ âyetinin sırrıyla güzel ve mânidar ve imanî ve hakikatli kelimelerin kalem-i kaderin istinsahıyla ve izni-i ilâhî ile intişar etmesiyle, bütün küre-i havadaki melâike ve ruhanîlere işittirmek ve Arş-ı Âzam tarafına sevk etmek için, kudret-i ilâhî kaleminin mütebeddil bir sayfası olmaktadır.

Madem havanın kudsî vazifesinin, hikmet-i hilkatinin en mühimmi budur. Ve rûy-u zemini radyolar vasıtasıyla bir tek menzil hükmüne getirip nev-i beşere pek büyük bir nimet-i ilâhiye olmaktadır. Elbette ve elbette, beşer, bu pek büyük nimete karşı

⁹ “Güzel ve temiz sözler O'na yükselir.” (Fâtır Süresi 35/10)

bir umumî şükür olarak o radyoları her şeyden evvel kelimât-ı tayyibe olan kelâmullahın, başta Kur'ân-ı Hakîm ve hakikatleri ve imanın ve güzel ahlâkların dersleri ve beşerin lüzumlu ve zarurî menfaatlerine dair kelimâtları olmalı ki o nimete şükür olsun. Yoksa nimet böyle şükür görmezse, beşere zararlı düşer.

Evet beşer, hakikate muhtaç olduğu gibi, bazı keyifli hevesata da ihtiyacı var. Fakat bu keyifli hevesat, beşte birisi olmalı. Yoksa havanın sırr-ı hikmetine münafî olur. Hem beşerin tembelliğine ve sefahetine ve lüzumlu vazifelerinin noksan bırakılmasına sebebiyet verip beşere büyük bir nimet iken, büyük bir nikmet olur, beşere lâzım olan sa'ye şevki kırar.

Şimdi gözümün önündeki makinecik ve radyo kabı, Kur'ân'ı dinlemek için odama getirilmişti. Baktım, on hissede bir hisse kelimât-ı tayyibeye veriliyor. Bunu da bir hata-yı beşerî olarak anladım. İnşallah, beşer bu hatasını tamir edecek. Ve bütün zemin yüzünü bir meclis-i münevver, bir menzil-i âli ve bir mekteb-i imanî hükmüne geçirmeye vesile olan bu radyo nimetine bir şükür olarak, beşerin hayat-ı ebediyesine sarf edilecek kelimât-ı tayyibe, beşte dördü olacak.

İkinci Nokta: Nur Risaleleri'nde denilmiş ki: "Kâinatı halk edemeyen, bir zerreyi halk edemez. Bir zerreyi tam yerinde halk edip muntazam vazifeleriyle çalıştıran, yalnız kâinatı halk eden Zât olabilir." Bu cümlelerin küllî hüccetlerinden bir cüz'î hücceti şudur ki:

Kelimelerin envânının kabı ve mahfazası olan yanımdaki bu radyo makineciğindeki bir avuç hava katıyen gösteriyor ki şimdi elimizde baktığımız radyo "istasyon cetveli" namındaki listede yazılı iki yüze yakın merkezden, bir saatten bir seneye kadar uzak ve muhtelif mesafelerden aynı dakikada bir tek kelime-i Kur'âniye, meselâ ¹⁰ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ kelâmı tam hurufatıyla ve şivesiyle

¹⁰ "Bütün hamdler, övgüler Allah'adır." (Fâtiha süresi, 1/2; En'âm Süresi 6/1; A'râf Süresi 7/43; Yûnus Süresi 10/10; İbrahim Süresi 14/39; Nahl Süresi 16/75; ...)

ve söyleyenin mahsus sadâsının tarzıyla, bu makinedeki bir avuç havanın zerreleriyle, hiç tagayyür etmeden kulağımıza gelmek için ve muhtelif kelimât-ı Kur'âniye'yi ayrı ayrı sadâ ile, çeşit çeşit şive ile, keza hiç tagayyür etmeden ve bozulmadan bizim kulağımıza getirmek için o bir avuç havanın her bir zerresinde öyle hadsiz bir kuvvet ve ihâtalı bir irade ve bütün rûy-u zemindeki merkezlerde o Kur'ân'ı okuyan hafızların ayrı ayrı şivelerini bilecek ihatalı bir ilim ve onları bütün görececek ve işitecek muhit bir göz ve her şeyi bir anda işitebilir bir kulak olmazsa, elbette bu mucize-i kudret vücuda gelmeyecek.

Demek, bu bir avuçtaki hava zerreleri yalnız ve yalnız bütün kâinatı ihata eden bir ilim ve iradenin, sem' ve basarın sahibi bir Zât'ın ve hiçbir şey O'na ağır gelmeyen ve en büyük şey, en küçük şey gibi kudretine kolay gelen bir Kadîr-i Mutlak'ın kudreti ve iradesi ve ilmiyle bu mucizât-ı kudrete mazhar oluyorlar. Yoksa, temevvücat-ı havaiyede mevcudiyeti tevehhüm edilen serseri tesadüfün ve kör kuvvetin ve sağır tabiatın icadına yer vermek, her bir zerreyi, bütün zemin yüzündeki küre-i havaiyede bulunan her şeyi görür, bilir ve yapar hâkim-i mutlak etmektir. Bu ise yüz bin derece akıldan uzak, muhal muhaller içinde bir hurafedir. Ehl-i dalâlet gelsinler, mezhepleri ne kadar akıldan uzak ve hurafe olduklarını görsünler.

Üçüncü Nokta: Bu radyo makineciğinde ve mânevî ke- limât çiçeklerine saksılık eden bu kapçıktaki bir avuç havanın gösterdikleri mucizât-ı kudretten bu hakikat anlaşılıyor ki her bir zerre, Cenab-ı Hakk'ı zâtıyla ve sıfâtıyla târif eder ve isbat eder. Bütün kâinatı teftiş eden hükemalar ve ulemâlar, büyük ve geniş delillerle Zât-ı Vâcibü'l-Vücut'un vücudunu ve vahdetini isbat etmek için bütün kâinatı nazara alırlar, sonra mârifetullahı tam elde ediyorlar. Hâlbuki nasıl güneş çıktığı vakit bir zerrecik cam, aynı deniz yüzü gibi güneşi gösteriyor ve o güneşe işaret ediyor. Öyle de bu bir avuç havadaki her bir zerre de mezkûr

hakikate binaen, aynen kâinat denizindeki cilve-i tevhidi, sıfât ve kemaliyle kendilerinde gösteriyorlar.

İşte, Kur'ân-ı Hakîm'in mânevî mucizesinin bir lem'ası olan Risale-i Nur bu hakikati izahatıyla isbat etmesi içindir ki müdakkik bir Nurcu, huzur-u daimî kazanmak ve mârifetullahı her vakit tahattur etmek için ve huzur-u daimî hatırı için **لَا مَوْجُودَ إِلَّا هُوَ**¹¹ demeye mecbur olmuyor.

Ve yine bir kısım ehl-i hakikatin daimî huzuru bulmak için **لَا مَشْهُودَ إِلَّا هُوَ**¹² dedikleri gibi, o Nurcu böyle demeye muhtaç olmuyor.

Belki

وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَّهُ آيَةٌ تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ وَاحِدٌ¹³

parlak hakikatinin kudsi penceresi ona kâfi geliyor.”¹⁴ diyerek “Hüve Nüktesi”nin çok ehemmiyetli mahiyetini nazara vermektedir.

Rehber’de bulunan, hapsin teselli mektupları ise, Afyon Hapishanesi’nde telif edilmiştir ve Üstad Hazretlerinin tensibiyle Rehber’e dahil edilmiştir. Rehber’deki, “Leyle-i Kadir’de kalbe gelen pek uzun ve geniş bir hakikate pek kısaca bir işaret edeceğiz.” diye başlayan ve hakikatli ders ise 1947 yılında Emirdağ’ında iken, o senenin Leyle-i Kadrinde tulû etmiş ve Üstadımız Rehber’e koydurmuştur:

“**Evvelâ:** Leyle-i Kadir’de kalbe gelen pek uzun ve geniş bir hakikate pek kısaca bir işaret edeceğiz. Şöyle ki:

¹¹ Vücûd-u Vâcib’e nisbeten başka şeylere vücûd denilmemeli.. onlar vücûd unvanına lâyük değillerdir..

¹² Meşhûd olan sadece O’dur.

¹³ “Bütün her şeyde Allah’ın varlık ve birliğini gösteren bir âyet (işaret) vardır.” (Bkz.: el-Esfehâni, *el-Eğâni* 4/39; el-Kalkaşendî, *Subhu'l-A'şâ* 12/413; el-Übşeyhî, *el-Müstatraf* 1/16, 2/280)

¹⁴ Emirdağ Lahikası 1/61

Nev-i beşer, bu son Harb-i Umumî'nin eşedd-i zulüm ve istibdadıyla.. ve merhametsiz tahribatıyla.. ve bir düşmanın yüzünden yüzer masumu perişan etmesiyle ve mağlûpların dehşetli meyusiyetleriyle.. ve galiplerin dehşetli telâş ve hâkimiyetlerini muhafaza ve büyük tahribatlarını tâmir edememelerinden gelen dehşetli vicdan azaplarıyla.. ve dünya hayatının bütün bütün fâni ve muvakkat olması ve medeniyet fantaziyelerinin aldatıcı ve uyutucu olması umuma görünmesiyle.. ve fitrat-ı beşeriyedeki yüksek istidadatın, mahiyet-i insaniyesinin umumî bir surette dehşetli yaralanmasıyla.. ve gaflet ve dalâletin, en sert, sağır olan tabiatın Kur'ân'ın elmas kılıcı altında parçalanmasıyla.. ve gaflet ve dalâletin en boğucu, aldatıcı, en geniş perdesi olan siyasetin rûy-u zeminde pek çirkin, pek gaddârâne hakikî sureti görünmesiyle.. ve elbette hiçbir şüphe yok ki, şimalde, garpta, Amerika'da emareleri görüldüğüne binaen, nev-i beşerin mâşuk-u mecazîsi olan hayat-ı dünyeviyesi böyle çirkin ve geçici olmasından, fitraten beşerin hakikî sevdiği ve aradığı hayat-ı bâkiyeyi bütün kuvvetiyle arayacak... ve elbette, hiç şüphe yok ki bin üç yüz altmış senede her asırda üç yüz elli milyon şakirdi bulunan ve her hükmüne ve davasına milyonlar ehl-i hakikat tasdikle imza basan ve her dakikada milyonlar hâfızların kalbinde kudsiyetle bulunup lisanlarıyla beşere ders veren ve hiçbir kitapta emsali bulunmayan bir tarzda beşer için hayat-ı bâkiyeyi ve saadet-i ebediyeyi müjde verip bütün beşerin yaralarını tedavi eden Kur'ân-ı Mucizü'l-Beyân'ın şiddetli, kuvvetli ve tekrarlı binler âyâtıyla belki sarıhan ve işaretten on binler defa dava edip, haber verip, sarsılmaz kat'î delillerle, şüphe götürmez hadsiz hüccetlerle hayat-ı bâkiyeyi katiyetle müjde ve saadet-i ebediyeyi ders vermesi.. elbette nev-i beşer bütün bütün aklını kaybetmezse ve maddî ve mânevî bir kıyâmet başlarında kopmazsa; İsveç, Norveç, Finlandiya ve İngiltere'nin Kur'ân'ı kabule çalışan meşhur hatipleri ve din-i hakkı arayan Amerika'nın çok ehemmiyetli dinî cemiyeti gibi, rûy-u zeminin kıtaları ve hükümetleri, Kur'ân-ı Mucizü'l-Beyân'ı arayacaklar ve hakikatlerini

anladıktan sonra bütün ruh u canlarıyla sarılacaklar. Çünkü bu hakikat noktasında katiyen Kur'ân'ın misli yoktur ve olamaz ve hiçbir şey bu mucize-i ekberin yerini tutamaz.”¹⁵

İstikbalde cihanın Kur'ân hakikatlarına sarılacağı neticesi tebşir edilmekte ve hedefi gösterilmektedir.

Üstad Hazretleri, Risale-i Nur'un Kur'ân-ı Hakîm'in elinde bir elmas kılıç hükmünde olduğunu beyan ederek şöyle demektedir:

“**Sâniyen:** Madem Risale-i Nur o mucize-i kübrânın elinde bir elmas kılıç hükmünde hizmetini göstermiş ve en muannit düşmanları teslim mecbur etmiş. Hem kalbi, hem ruhu, hatta hissiyatı tam tenvir edecek ve ilâçlarını verecek bir tarzda hazine-i Kur'âniye'nin dellâllığını yapan ve ondan başka me'haz ve mercii olmayan bir mucize-i mâneviyesi bulunan Risale-i Nur o vazifeyi yapıyor ve aleyhinde dehşetli propagandalara ve gayet muannit zındıklara tam galebe çalmış ve dalâletin en sert kuvvetli kalesi olan tabiatı, “Tabiat Risalesi”yle parça parça etmiş ve gafletin en kalın ve boğucu ve geniş daire-i âfâkında ve fennin en geniş perdelerinde Asâ-yı Mûsâ'daki Meyvenin Altıncı Meselesi ve Birinci ve İkinci, Üçüncü ve Sekizinci Hüccetleriyle gayet parlak bir tarzda gafleti dağıtıp nur-u tevhidi göstermiş.”¹⁶

Rehber'deki bir mühim hususa da temas etmek isterim. Malûmdur ki Üstad Hazretleri, anarşistliğin daha adı anılmazken, yazdığı mektuplarında ve devlet ricaline ikaz ve ihtarlarında anarşistliğin dehşetli tehlikesinden haber vermektedir. Bu ihbarat, bir noktadan Hazreti Üstad'ın istikbale dair, Cenâb-ı Hak'ın izniyle, gayb-âşına nazarıyla ihbarı olmakla beraber, Gençlik Rehberi'nde ilmî vechesinin izahını yaptığı bir husustur. Şöyle ki:

Şöyle şöyle olursa, böyle şeyler netice verir, diyor. Âdet meselenin isbatını yapıyor. Rehber'in birinci dersinde bu izah ve isbatı yapıyor:

¹⁵ Emirdağ Lâhikası 1/236-237

¹⁶ Emirdağ Lâhikası 1/237

“Madem ehl-i iman ve tâat, göz önünde gördüğü kabri, bir hazine-i ebediyeye, bir saadet-i lâyezalîye kendisi hakkında bir kapı olduğunu ve o ezeli mukadderat piyangosundan milyarlar altın ve elmasları kazandıracak bir bilet dahi iman vesikasıyla ona çıkmış. Her vakit “Gel biletini al!” diye beklemesinden derin, esaslı, hakiki lezzet ve zevk-i mânevî öyle bir lezzettir ki: Eğerecessüm etse ve o çekirdek bir ağaç olsa, o adama hususî bir Cennet hükmüne geçtiği hâlde; o zevk ve lezzet-i azîmeyi terk edip, gençlik sâikasıyla, hadsiz elemeler ile âlûde zehirli bir bala benzeyen sefihâne ve heveskârâne muvakkat bir lezzet-i gayri meşrûayı ihtiyar eden, hayvandan yüz derece aşağı düşer.

Ecnebi dinsizleri gibi de olamaz. Çünkü; onlar Peygamber’i inkâr etseler, diğerlerini tanıyabilirler. Peygamberleri bilmeseler de Allah’ı tanıyabilirler. Allah’ı bilmeseler de kemalâta medâr olacak bazı güzel hasletler bulunabilir. Fakat bir Müslüman; hem enbiyâyı, hem Rabbini, hem bütün kemalâtı, Muhammed-i Arabî (aleyhissalâtu vesselâm) vasıtasıyla biliyor. O’nun terbiyesini bırakan ve zincirinden çıkan, daha hiçbir peygamberi tanımaz ve Allah’ı da tanımaz. Ve ruhunda kemalâtı muhafaza edecek hiçbir esâsâtı bilemez.

Çünkü peygamberlerin en âhiri ve en büyükleri ve dini ve dâveti umum nev-i beşere baktığı için ve mucizâtça ve dince umuma fâik ve bütün nev-i beşere bütün hakâikte üstadlık edip on dört asırda parlak bir surette isbat eden ve nev-i beşerin medâr-ı iftihârî bir Zât’ın terbiye-i esâsiyelerini ve usûl-ü dinini terk eden; elbette hiçbir cihette bir nur, bir kemal bulamaz. Sukut-u mutlaka mahkûmdur.”¹⁷

Başka bir yerde ise şöyle beyan etmektedir:

“Ecnebi dinsizleri gibi de olamazsın! Çünkü onlar bir peygamberi inkâr etse, diğerlerine inanabilirler. Peygamberleri bilmeseler de Allah’a inanabilir. O’nu da bilmezse, kemalâta me-

¹⁷ Gençlik Rehberi 11-12; Sözlür, s.153

dar bazı seciyeleri bulunabilir. Fakat bir Müslüman, en âhir ve en büyük ve dini ve daveti umumî olan âhîrzaman Peygamberi (aleyhissalâtü vesselâm)'ı inkâr etse ve zincirinden çıksa; daha hiçbir peygamberi, hatta Allah'ı kabul etmez. Çünkü bütün peygamberleri ve Allah'ı ve kemalâtı O'nunla bilmiş. Onlar O'nsuz kalbinde kalmaz. Bunun içindir ki eskiden beri her dinden İslâmiyet'e giriyorlar. Ve hiçbir Müslüman, hakikî Yahudî veya Mecûsî veya Nasrânî olmaz. Belki dinsiz olur, seciyeleri bozulur; vatana, millete muzır bir hâlete girer..."¹⁸

Hazreti Üstad, bu hakikati en son Ankara dersinde şöyle beyan etmektedir:

"Demek bir Müslüman mümkün değil, başka bir dine girip, ya Hıristiyan ve Yahudi, hususan bolşevik gibi olmak... Çünkü bir İsevî, Müslüman olsa, İsa (aleyhisselâm)'ı daha ziyade sever. Bir Mûsevî, Müslüman olsa, Mûsâ (aleyhisselâm)'ı daha ziyade sever. Fakat bir Müslüman, Muhammed (aleyhissalâtü vesselâm)'ın zincirinden çıksa, dinini bıraksas, daha hiçbir dine girmez, anarşist olur; ruhunda kemalâta medar hiçbir hâlet kalmaz. Vicdanı tefessüh eder, hayat-ı içtimaiyeye bir zehir olur."¹⁹

Bu çok ehemmiyetli noktayı, millet ve memleketin selâmetini, istikbalini düşünen her fert, mutlaka ön plânda nazara almalıdır. Hazreti Bediüzzaman'ın tek başıyla çırpındığı büyük hakikati elde etmeli; din derslerinin ehemmiyetini müdrik olarak günümüz ve istikbal nesillerinin imdadına koşmalıdır.

İstanbul Üniversitesi talebelerinden Abdülmuhsin Alev 1951 senesinde iki bin tane Gençlik Rehberi Risalesi'ni matbada bastırmıştı. İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi, 1952 senesinde hem Gençlik Rehberi müellifi, hem de nâşiri aleyhinde dava açıyor. Bu münasebetle Hazreti Üstad, Isparta'dan İstanbul'a geliyor. Hazreti Üstad'ın İstanbul'a gelişi, İstanbul âfakında güneşin

¹⁸ Şuâlar (On Birinci Şuâ – Meyve Risalesi-, Üçüncü Mesele) 189

¹⁹ Emirdağ Lahikası 2/224

tulû etmesi gibi aks-ı sada yapmıştır. Mahkeme müdafaası, hem Üstadımızın hem de avukatlarının müdafaaları, efkâr-ı âmmede ve matbuat âleminde fevkalâde bir tezahuratla karşılandı.

Gençlik Rehberi davası, yeni nesiller özellikle de üniversite gençliği arasında mânevî ve ehemmiyetli bir intibah vesilesi olmuştur. Bu vesileyle halktan, esnaftan ve memur tabakasından yüzlerce binlerce insan Hazreti Üstad'ı ziyaretle müşerref olmuştur.

Avukat Abdurrahman Şeref Lâç Bey'in müdafaasındaki şu cümleler ise, canlı ve hayattar bir ispatın dile gelmiş beyanlarıdır:

“Bir Müslüman... Ak saçlı, yaşlı bir Müslüman. Saçını başını ve yaşını bütün ömrü boyunca nurla ağartmış bir Müslüman. Saçı, başı, yaşı ve bütün vücudu Allah'ın nuruyla yıkanmış, tertemiz ve bembeyaz bir Müslüman. Bütün ömrü boyunca in'âm-ı Hak olan hayatını, Türk milletinin salâh ve hakikî saadeti için vakfetmiş, emr-i ilâhî olan ruhunu, feleğin hakikî mâliki Allah'a teslim edinceye kadar aynı yolda yürümeye azmetmiş, bina-yı sübhanî olan bedenini, yalnız Allah yolunda yıpratmış olan büyük bir Müslüman, bugün, ‘Demokrasi vardır.’ denilen bir gün, kalkıyor, yalnız ‘Allah’ diyor, ‘Kitap’ diyor, ‘Resûl’ diyor ve gençliğe, ‘Dikkat!’ diyor. Der demez arkasından savcı (davayı açan savcı) yapıyor. ‘Gel buraya... Suç işledin!’ diyor.

Ve âfâkı kapkara bir zulmet kaplamıştır.

Fakat, bakın şu asıl ve necip ihtiyar Müslüman'a! Ne kadar sakın ve ne kadar rahattır. Zira kesrette değil, vahdettedir. Gecenin zulmetinden ve gündüzün rengârenginden bîfütûrdur. Belâ zindanında safayı seyretmektedir. Cefa sofrasında vefa bulan, mazhar-ı tecellî olandır. Zira eşya hakikatlerinden haberdardır. Kesafeti letafete kalb etmiştir. Kanı çekilmiş, damarlarında kan yerine, feyz-i Hak ve nur cereyan etmektedir ve savcı (davayı açan savcı) bu Müslüman'ı kolundan yakalamış, hapse sürüklemektedir.

Niçin? Neden? Ne yaptı bu pîr-i fânî? Nedir kabahati bu ihtiyar Müslüman'ın? Ne mi yaptı? Bakın, savcıya (davayı açana) göre neler ve neler yaptı?

'Gençlik Rehberi' adıyla bir kitap çıkardı.

A. Lâikliğe aykırı hareket etti. Allah, din, iman lâikliğe aykırı olur mu? Olur. Peki, başka?

B. Devletin içtimaî, iktisadî, siyasî ve hukukî temel nizamlarını dinî esaslara uydurmak istedi. Nasıl, niçin ve ne maksatla yaptı bunları?

C. Şahsî nüfuz temin ve tesis etmek maksadıyla.

Peki, ya siyasî menfaat kasdı var mı acaba? Hayır, bu yok. Ehl-i vukuf da bu maksadı görmemiş. Savcı da bunu diyemiyor. Peki, amma, madem ki siyasî menfaat kasdı yokmuş, bu pîr-i fânînin şahsı, cüssesi, bedeni ne ki dünyadan ne bekliyor ki nüfuz temin etmek istesin?

Savcı, 'Ben orasını bilmem.' diyor. 'İstiyor işte. Hem bunu böylece bilirkişiler de söylüyorlar.'

Peki, nasıl yaptı bu işleri bu Müslüman?

A. Dini, dinî hissiyatı ve dince mukaddes tanılan şeyleri âlet etmek suretiyle.

Nedir bu mukaddes tanılan şeyler? İslâm dini, Müslümanlık hisleri, Allah kelimesinin kalbdeki haşyeti, Kur'an, tefsir... Demek savcı bunları biliyor. Bunların mukaddesat olduğuna inanıyor.

Peki, amma bunları bilmek, inanmak ve sonra söylemek âlet etmek midir? Evet, davayı açan savcıya göre âlet etmektir. Öyleyse savcı da bunları âlet ediyor, hem de siyasî bir kanuna âlet ediyor, hem de bir Müslüman'ı mahkûm ettirmek için âlet ediyor. Şu hâlde o da 163'üncü maddeye göre suç işlemiyor mu?

'Hayır.' der savcı. 'Ben propaganda yapmıyorum. O propaganda ve telkin yaptı.' Ne dedi peki? Şunları söyledi:

'... Bu zamanda, zındıka dalâleti İslâmiyet'e karşı muharebesinde nefis-i emmarenin plânıyla şeytan kumandasına verilen

firkalardan en dehşetlisi yarım çıplak hanımlardır ki açık baca-
ğıyla, dehşetli bıçaklarla ehl-i imana taarruz edip saldırıyorlar.
Nikâh yolunu kapamaya, fuhuş yolunu genişletmeye çalışarak,
çokların nefislerini birden esir edip, kalb ve ruhlarını kebâir ile
yaralıyorlar; belki o kalblerden bir kısmını öldürüyorlar.²⁰

Mahkemenin beraatı ise güzel ve mümbit bir hizmetin baş-
langıcı olmuştur. Hazreti Nur Üstadımız İstanbul'a bu gelişleri-
nin ehemmiyetini bir mektubunda şöyle ifade eder:

“**Sâlisen:** Size bütün ruh u canımızla müjde veriyoruz ki
Nurculardaki tam ihlâs ve hakikî sadakat ve sarsılmaz tesanüt ve-
silesiyle, başımıza gelen bütün musibetler, hizmet-i imaniyemiz
noktasında büyük nimetlere çevrilmiş ve perde altında hatır ve
hayale gelmeyen Nur'un fütuhatları oluyor...”

Meselâ, Isparta'dan buraya, yani İstanbul'a mahkemeye gel-
mekliğim için yüz banknot, otomobile mecburiyetle verildi. Sizi
temin ediyorum ki yalnız bu meselede ve yalnız Rehber'e ait ve
yalnız benim şahsıma ait meydana gelen ve gelmeye başlayan ne-
tice-i hizmete iki bin banknot verseydim yine ucuz sayacaktım.
Umuma ait neticeleri de buna kıyas edilsin.”²¹

İstanbul
Mustafa SUNGUR

²⁰ Tarihçe (Tahliller) 644

²¹ Emirdağ Lahikası 2/110

REHBER KİTAP

Gençlik yılları, hayat yolunun en sağlam, kuvvetli merdivenleri ve çıkılan basamaklarıdır.

Gençlik devri, hayatın bahar mevsimi ve günlerin aydınlık anlarıdır.

Gençlik, gecelerin gündüzi gibidir.

Gençlik zamanı, ihtiyarlık güzünde hasretle anılan ve geri gelmesi şiddetle arzulanan bir devirdir.

Gençlik yılları, cennetliklerin yaşlarıdır.

Gençlik, hayatın ışıklı günleridir.

Gençliğin nihayetinde aynaya akseden beyaz saç ve kıllar, ihtiyarlık gecesinin habercileridir.

Gençlik baharının ebedî bahar şeklinde devam etmesi için öğrenmemiz lâzım gelen çok büyük İslâmî hakikatler vardır.

İşte bu hakikatleri, çağımızın “ruh mimarı, beyin yapıcısı” Bediüzzaman Hazretleri, Gençlik Rehberi isimli bir eseriyle ortaya koymuştur. Bizim üzerinde duracağımız konu ise bu “Rehber Kitap”ın tarihçesi olacaktır.

Gençlik Rehberi, 1940 yıllarında Kastamonu’da yazılmaya başlanan bir eserdir. Bu eser daha sonraki yıllarda gerek Osmanlıca gerekse Latin harfleriyle birçok defalar basılmıştır. Bugün birçok insanın kütüphanesinde ışık saçan bu güzel rehber bulunmaktadır.

Aziz vatanımızın, Müslüman Türkiye'mizin gül ve gülistan içinde olması için yeni yetişen gençlere, yüksek seviyeler aşılamamız lâzımdır. Dinimizi, millî hasletlerimizi iyi öğretmemiz gerekmektedir. Zira imanlı, irfanlı gençlik geleceğimizin teminatı olacaktır. Bütün bunların, talim-terbiye (eğitim-öğretim) ile olacağı izahtan varestedir.

Gençlik Rehberi'nde bu talim ve terbiyenin, yani hakikî eğitimin temel düsturları bulunmaktadır.

Zamanımızın Mehmet Akif'i olarak da şöhret bulan şair ve edip merhum Ali Ulvi Kurucu Bey, "Gümüş Tül ve Alevler" isimli şiir kitabında, istikbalimizin ümidi ve vatanımızın bekçisi gençliğe "Genç Adam" isimli şiirinde:

Genç Adam!..

Sen saracaksın, kanayan her yarayı,
Boğacaksın seni iğfal edecek yaygarayı.
Yedi kat göklere yükselmeli şimşekli sesin,
Kıpkızıl yangını söndürmeli kudsî nefesin.

Mâneviyatına, irfanına, imanına denk
Arkadaş bulmalısın çünkü temiz bir örnek.
Hem de rehber olacaksın doğacak nesle yarın,
Hakkı ilân edeceksin daha gür sesle yarın.
Sana ilk şiirimi yazdım bu mübarek gecede.

diyen şairimiz, "Asil Genç" isimli gönülden kopup gelen mısralarında ise, "Rehber Kitab"ın okuyucusuna seslenir gibidir.

"Sen gönüllerde bugün tak-ı zaferler gibisin,
Yurdun, irfanlı, ağır başlı, temiz sahibisin.
Bütün imanlı gönüller, sana hayran oluyor.
Kahramanlar geçiyormuş gibi, gözler doluyor.
Dinden almıştı deden dağ deviren hamlesini,

Süzüyor şimdi de cennetlerin ufkunda seni.
Alev alsın bu büyük gayenin aşkıyla için.
Koca bir ülkeyi, derya gibi coşturmak için,
Silkin artık, sona ersin, şu asırlık uyku,
Âkif in marşını, şimşek gibi, gür sesle oku.
Gümüş Tül ve Alevler şairi, Gençlik Rehberi okuyucusu
gençliğe vazifesini ve yapacağı hizmetleri:
Âfaka güneşler gibi Nurlar saçacaksın
Tarihe fecirler dolu, bir devir açacaksın.
Mısraları ile hatırlattıktan sonra şiirini asil gence dualarla
bitirmektedir.

Var ol, ebediyetle beraber yaşa parla!

Ulvi başı, göklerde yüzen şâhika!

Gençlik Rehberi'nin müellifi Hazreti Üstad da bu vatandaki
Müslüman gençliğe şöyle seslenmektedir:

“Ey bu vatan gençleri! Firenkleri taklide çalışmayınız! Âyâ,
Avrupa'nın size ettikleri hadsiz zulüm ve adâvetten sonra, hangi
akıl ile onların sefâhet ve bâtul efkârlarına ittibâ edip emniyet
ediyorsunuz? Yok! Yok! Sefihâne taklit edenler, ittibâ değil, belki
şuûrsuz olarak onların safına iltihak edip kendi kendinizi ve kar-
deşlerinizi idam ediyorsunuz. Âgâh olunuz ki, siz ahlâksızcasına
ittibâ ettikçe, hamiyet davasında yalancılık ediyorsunuz!.. Çünkü
şu sûrette ittibâınız, milliyetinize karşı bir istihfaftır ve millete
bir istihzadır!..”²²

Zira gençlik gidiyor, ömür geçiyor, geçen zaman da geri
gelmiyor.

Bu takdim satırlarından sonra Nur okuyucularını Gençlik
Rehberi'nin yetmiş yıllık neşir seyriyle başbaşa bırakıyorum.

Gayret bizden, tevfiğ ve inayet Allah'tandır.

Necmeddin ŞAHİNER

²² Lem'alar (On Yedinci Lem'a Beşinci Nota) 150

PARLAYAN NUR

Risale-i Nur'un kahraman talebelerinden Milaslı Halil İbrahim Çöllüoğlu'nun 1935'in Nisan'ında, Antalya'daki dostlarıyla mektuplaşması, Eskişehir hapsi ve musibetinin patlamasının sebebi olmuştur.

Milas, Antalya, Eğirdir, Isparta, Barla, Burdur, Dinar, Aydın, Yalova, İstanbul ve Van'dan yüz yirmi masum insan toplanarak Eskişehir Hapsi'ne doldurulmuştur.

Isparta'nın Barla nahiyesinde dokuz yıldır yapayalnız yaşayan Üstad Bediüzzaman Hazretleri kime selâm göndermişse, kime bir merhaba demişse hakkında takibat yapılmış hatta Ramazan ayının faziletini anlatan Ramazan Risalesi isimli eserinin üzerinde "Ramazan'a aittir." diye yazdığından dolayı Isparta köylerinden Ramazan isimli, hiçbir şeyden habersiz masum bir köylü vatandaş da tevkif edilerek mazlumlar kafilesiyle birlikte Eskişehir'e sevk edilmişti.

Bediüzzaman, bir talebesini tedavi eden Aydınlı göz doktoru Şevket Gözaçan Bey'e üç-beş satırlık teşekkür mektubu yazmıştı. Bundan haberdar olan yetkili merciler Şevket Bey'i de Eskişehir Hapishanesi'ne getirmişlerdi.

Yine Bediüzzaman'ın talebelerinden Ahmed Feyzi Kul, Barla'ya bir mektup yazmış, bu mektubu 'Aydın Müftüsü' diye imzalamıştı. Eskişehir Hapsi patlayınca ne Nurlar ne de Üstad'la

alâka ve görüşmesi olan Aydın Müftüsü Mustafa Efendi'yi de tevkif etmişlerdi.

Yakın tarihimizin ismi meçhul hakikat kahramanlarından bir mübarek şahsiyet Çil Müftü lâkaplı Antalya'nın asil Müftüsü Ahmed Hamdi Okur da Barla'da sürgün hayatı yaşayan Bediüzzaman'a sadece bir selâm gönderdiği için -ancak âdi bir at hırsızına yapılabilecek bir muameleyle- ellerini çamaşır ipiyle bağlayarak hapse götürdüler. Bu heybetli ve pehlivan endamlı zâtın ellerine vuracak kelepçe bulamamışlardı. Bağlamak istedikleri kelepçeler hep dar geliyor, ellerini bağlayamıyorlardı. Kendisini seyreden ehl-i imanın gözyaşları arasında, vazifelilere şöyle diyordu: "Bu eller, bu devlete çok hizmet etti. Şimdi biraz da kelepçesini vurun!" Sonra jandarmalar Çil Müftü Ahmed Efendi'nin ellerini çamaşır ipiyle bağlamışlardı.

Eskişehir Hapishanesi'nde tuvalete çıkmak bile başlı başına bir meseleydi. Uzun ve soğuk koğuşun bir tarafına -tuvalete izin verilmediğinden- delinen küçük bir delikten küçük tuvalet yapılmaktaydı.²³ Buradaki masumlar, beldelerinden, 'İdam edilecekler.' diye etrafa yayılan terör havasıyla kolluk kuvvetleri tarafından toplanmıştı. Bu zindanda çok çocuk oyuncaklarına şahit olan Üstad Bediüzzaman gülerek ağlıyordu. Bu şekilde gördüğü zulümlere o şöyle derdi: "Bu numûnelere kıyasen, çok çocuk oyuncaklarına seyirci olup gülerek ağladık ve anladık ki: Risale-i Nur'a ve şakirdlerine ilişkinler, maskara olurlar."²⁴

Eskişehir Hapishanesi ile lise mektebi karşı karşıyaydı. Dinî ve mânevî hayattan tamamen habersiz yetiştirilen masum gençlerin, bayram dedikleri o gece bayramlarında ağlanacak gülmelelerine acı gözyaşları döküyordu.

Eskişehir hapsi, Birinci Medrese-i Yusufiye olmuştu. Medresenin Üstadı, bu dershanede "Yirmi Yedi, Yirmi Sekiz, Yirmi Dokuz ve Otuzuncu Lem'aları" yazıp ders veriyordu.

²³ Ayrıca bkz. Son Şahitler, (Mehmet Gürınmak) 2/19

²⁴ Tarihçe-i Hayat (Afyon Hayatı) 537

Bu derslerin çok çalışkan talebelerinden olan Halil İbrahim Çöllüoğlu, Yirmi Sekizinci Lem'a'da:

Ger medhettekse tefahurla kendinizi maksadın,
Risale-i Nur'un en sönük yıldızının peykisiniz.
Zinhar seyyare zannetme kardeşim, Risale-i Nur'un,
Arz değil, Âfitab dahi peykidir onun.
Pek yakında parlayacaktır âlemde Risale-i Nur,
Sönmez, belki gizlenir, zira nûrun alâ nûr,
Bir nur ki, bahr-i hakikat ve maHz-ı hidâyettir o,
²⁵ مِّنْ أَصْحَابِ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ oku.
Hak'tan olmaz şikâyet, belki maksat hikâyet,
Şer'in üzere giderken Hakk'a mâlûm.
Risale-i Nur'a ki eylemiştim hem de hizmet,
Risale-i Nur ki Aliyyü'l-Murtazâ ve Gavs-ı Âzam.
Celcelûtiye'de ve bazı kasâidde etmişler işaret,
Risale-i Nur ki urvetü'l-vüskâ lenfisâm,
Temessük etmiştim zira, hem hidâyet ve ayn-ı hakikat,
Koydular bizleri ki orada durmuştu Yüsus (aleyhisselâm),
Hem de beraberimizde idi Hazreti Üstad.²⁶

diyerek yazdığı şiirinde, hep kerametli mısralar dizmişti.

Bugün Risale-i Nur'un dünyanın pek çok diline çevrilerek neşredildiğine ve okunduğuna şahit olmaktayız.

Üstad Bediüzzaman yazdığı bir mektubunda, Milâslı Halil İbrahim Ağabey için şunları ifade buyuruyordu:

“Milâslı Halil İbrahim, hakikaten Risale-i Nur'un demir gibi metin ve sarsılmaz bir şakirdidir. O kasaba onunla iftihar etmeli.”²⁷

Eskişehir hapsinin tertip ve uydurma bir hâdisе olduğunun kısa zamanda anlaşılmasıyla, masum mazlumlar, Ramazanlar, Antalya ve Aydın müftüleri ve göz doktoru üçer-beşer ay

²⁵ “Doğru yolu tutanların, hidayete erenlerin kim olduğunu yakında anlayacaksınız!” (Tâhâ Sûresi 20/135)

²⁶ Lem'alar (Yirmi Sekizinci Lem'a) 339-340

²⁷ Emirdağ Lahikası 1/54

yattıktan sonra birer birer tahliye edilip, serbest bırakılmışlardı. Arkadaşlarının tahliyesinden sonra büyük mazlum Üstad Bediüzzaman zindanda yapayalnız kalmıştı. İşte bu yalnızlık günlerinde “Bu risaleyi anlayarak okuyan adam, imanını kurtarır inşaallah.” dediği Eskişehir Hapishanesi'nin son meyvesi Otuz Birinci Lem'a'nın İkinci Şuâ'ını yazıyordu.²⁸

Eskişehir Hapishanesi'nin penceresinden görünen lise talebelerinin hâllerini ise Gençlik Rehberi'nde şu enfes ifadelerle anlatıyordu:

“Bir zaman Eskişehir Hapishanesi'nin penceresinde oturmuştum. Karşısında bulunan lise mektebinin büyük kızları onun avlusunda gülerek raks ederken, onları, o dünya cennetinde cehennem hûrileri hükmünde gördüm. Fakat, birden elli sene sonraki vaziyetleri bana göründü. Onların gülmeleri, elim ağlamaları suretini aldı. Ondan bu gelen hakikat inkişaf etti. Yani, elli sene sonraki hallerini mânevî ve hayalî bir sinema ile gördüm ki; o gülen altmış kızdan ellisi, kabirde azap çekiyorlar, toprak olmuşlar. Ve on tanesi; yetmiş yaşında çirkinleşmiş, herkesin narı nefretini celbediyorlar. Ben de onlara ağladım.”²⁹

Eskişehir hapsinde on bir ay çileden sonra sürgüne gönderiyorlardı. Sene 1936 bahar başlangıcı Mart'ın 27'sinde Kastamonu'ya sürgüne, göz hapsine gönderiliyordu. Tıpkı on yıl evvel bahar başlangıcında (1 Mart 1927) Barla yaylasına sürgüne gönderdikleri gibi. Kastamonu'da bir müddet karakolda misafir etmişler; sonra ise karakolun karşısında bir küçük eve yerleştirmişlerdi.

Artık genç-ihtiyar hemen herkes Bediüzzaman'ın derslerine gelmeye başlamışlardı. Gençlerden bilhassa Kastamonu Lisesi'nden talebeler bu derslere şevkle âdeta uçuyor gibi geliyorlardı. Üstad Bediüzzaman'ın talebesi Mehmed Feyzi Pamukçu Ağabey'in okuduğu iman ve Kur'ân hakikatlarını, Kastamonu

²⁸ Şuâlar (İkinci Şuâ) 2

²⁹ Gençlik Rehberi 14

Lisesi talebeleri ile birlikte Araç'tan gelen genç liseli muhterem Abdullah Yeğin Ağabey ve arkadaşları yeni yazıyla defterlerine yazıyorlardı. Takvim yaprakları 1940 ve 1941 yıllarını gösteriyordu. İşte Kastamonu gurbet ve hicretinde, buradaki lise talebelerine verilen dersler Gençlik Rehberi isimli eserin ilk bahislerini teşkil ediyordu. Üstad Bediüzzaman, Risale-i Nur'un ilk dershanesi olan Isparta ve köylerine yazdığı bir mektupla Gençlik Rehberi'nin ismini şöyle veriyordu:

“Sorduğunuz ikinci cihet ise, Hâfız Mustafa'ya verdiğim yeni hurufla iki risale, çoğu ayrı ayrı olsun, bazı da beraber olsun. Gençlere ait risaleciğin başında isim olarak “Siracü'l-Gâfilin” veyahut “Gençlik Rehberi” nâmı; tevhide ait risaleye “Hüccetüllahi'l-Bâlîğa” nâmını; veyahut “Misbahü'l-İman”; keramet mecmuasının ismi ise, “Sikke-i Tasdik-i Gaybî” veya “Tasdik-i Gaybînin Hâtemi” nâmını başında yazarsınız.”³⁰

Isparta'nın Nur kâtipleri bu emri derhâl yerine getiriyorlardı. Genç-ihtiyar, kadın-erkek, çoluk-çocuk Sav köyünde evlerdeki gizli bölmelerde Nur Risaleleri'ni yazıyordu. Bunlardan Mustafa Yıldız'ın on iki yaşındaki kızı Ayşe de Kastamonu'daki Üstadından gelen “yaz” emrini yerine getiriyor. Siracü'l-Gâfilin yani Gençlik Rehberi'ni Kur'ân harfleriyle yazarak çoğaltıyordu. Isparta, kazasıyla, köyüyle âdeti bir matbaa olmuştu. Merhum Osman Yüksel Serdengeçti'nin ifadesiyle “İman tekniğe meydan okuyordu.” Sav köyünün yetmişlik Hasan dayısıyla, on iki yaşındaki Ayşeleri geçgündüz Nur Risaleleri'ni el yazısıyla çoğaltıyordu.

Yıllar geçip gitmiş (1944), bu defa Üstad Bediüzzaman'ı vatan köşelerinden Emirdağ bozkırlarına vermişlerdi. Burada da Kerkük'ün gayretli evlâtları, Emirdağ'ında “Çalışkanlar Hanedanı” olarak Bediüzzaman'ın yardımına ve hizmetine koşmuşlardı. Bu ailenin küçüğü Abdulkadir Ceylan Çalışkan da mânevî bir evlât olarak Bediüzzaman'a hizmet ediyordu. O, henüz on altı-on yedi yaşlarında Gençlik Rehberi'ni okuyor, oradaki hakikat derslerini

³⁰ Kastamonu Lahikası 190

anıyor ve Rehber’i yeni yazıyla matbaada bastırıyordu. Bugün elimizde olan Gençlik Rehberi’nin ilk yeni yazı baskısı 1947 tarihini taşımaktadır. Bu eser Eskişehir’in Sesişik Matbaası’nda basılmıştı. Ceylan Çalışkan’ın bastırduğu bu kitapçık otuz dört sayfaydı. Eser; Risale-i Nur’dan Gençlik Rehberi ismini taşıyordu. Rehber’in arka tarafında ise el yazısıyla şunlar ifade ediliyordu: “Tab’ masrafı yarım banknot olduğundan fiyatı da odur.”

Latin harfleriyle ilk defa 1947'de Eskişehir'de basılan Gençlik Rehberi

Parlayan Nur

**Risalei Nur Mizanlarından
İmân ve Âhiret Bûrhanlarından**

**Birinci söz ve On üçüncü
sözün ikinci makamı**

MÜELLİFİ

Bediüzzeman Sait Nursî

SESİŞİK MATBAASI

Eskişehir — 1947

*Rahmetli Ceylan Çalışkan'ın Eskişehir Sesışik Matbaası'nda bastırıldığı,
elli kuruş fiyatlı, otuz dört sayfalık Gençlik Rehberi*

Gençlik Rehberi böylece ilk defa Eskişehir'den yeni harflerle neşriyat sahasına girmişti. Daha sonraları ise Kur'an harfleriyle Isparta'nın Nur kâtipleri tarafından yazılıp teksir makineleriyle çoğaltılmıştır. Bunlardan Risale-i Nur'un gül fabrikası başkâtibi Hüsrev Altınbaşak Ağabey'in yazdığı nüshanın sonuna dua yazan Üstad Bediüzzaman, merhum Hüsrev Ağabey için şunları ifade ediyordu:

“Bir kalemle beş yüz nüshayı yazan Hüsrev’i ve mübarek yardımcılarını ve nurcu arkadaşlarımı Cennetü’l-Firdevs’te saadet-i ebediyeye mazhar eyle! Âmin...”

Renkli olarak teksir edilen diğer bir Gençlik Rehberi’nin arkasına ise Üstad Hazretleri yine aynı duayı yazıyor. Burada Hüsrev Ağabey ile birlikte Mustafa ismindeki Nur talebesine de dua ediyordu.

1951 yılında, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi’ndeki Nur talebelerinden Muhsin Alev (Abdülmuhsin Elkonevî), Gençlik Rehberi’ni Tecelli Matbaası’nda yeni yazıyla yeniden bastırmıştı. 80 sayfa olan bu kitabın önsözünde Üstad Bediüzzaman, eserin baskısıyla alâkalı şunları ifade ediyordu:

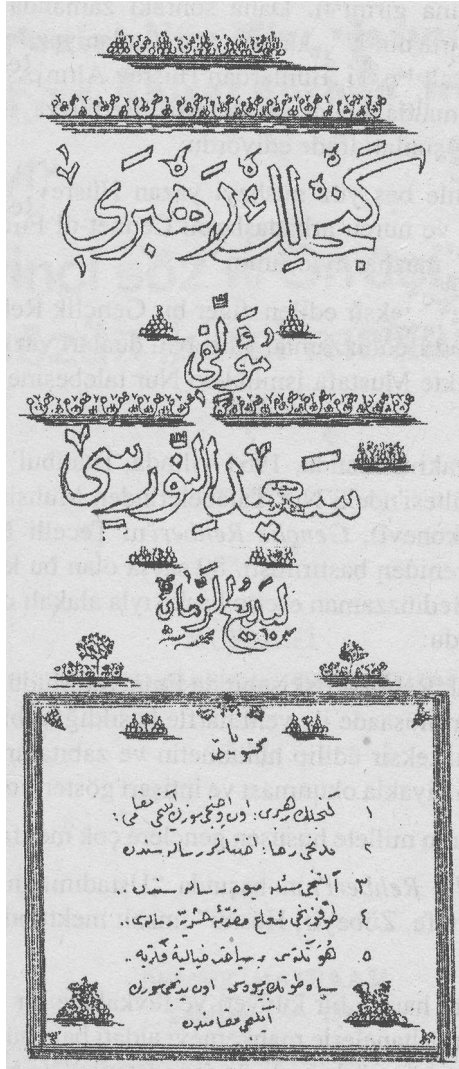
“Bu Gençlik Rehberi, yeni harfle basıldığı gibi, eski harfle Isparta’da dahi teksir edilip, hükûmetin ve zabitanın ilişmemesi ve her tarafta iştiyakla okunması ve intişarı gösteriyor ki; bu Rehber’in millete, hususan gençlere çok menfaati var.”³¹

Bu Gençlik Rehberi’nin başında “Üstadımızın hizmetinde bulunan, Mustafa, Zübeyir, Hüsnü” imzalı mektupta ise şunları okumaktayız:

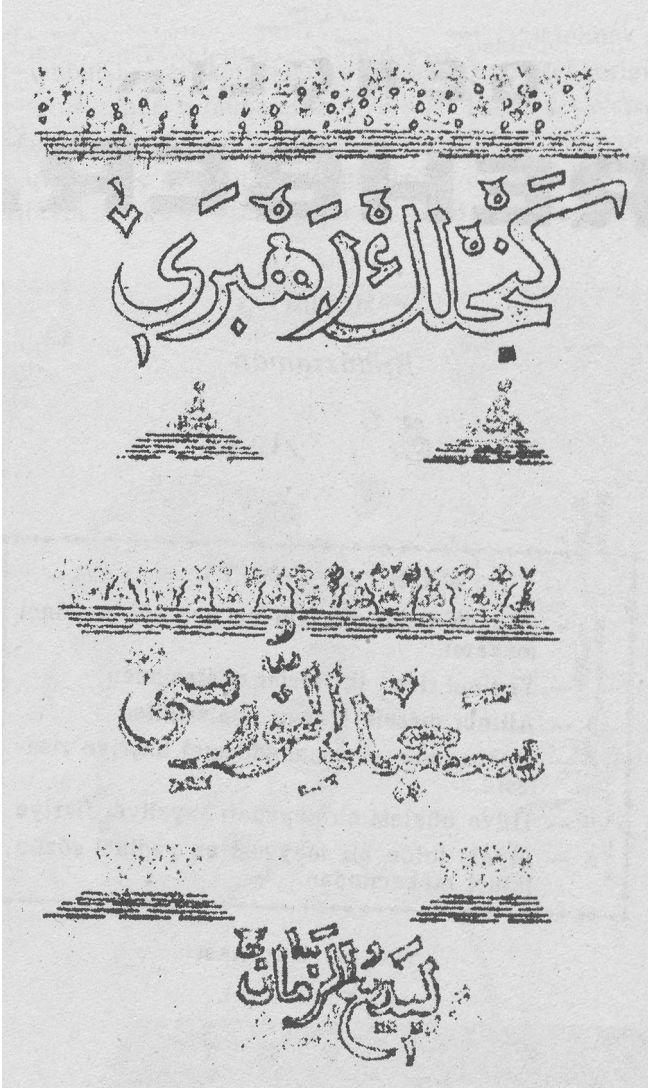
“Bu eserin, harika bir kuvveti ve fevkalâde bir tesiri var ki: Gizli dinsizler bahanelerle mahkemeyi aldattı. Bazı nüshaları sekiz sene Afyon’da, yüz nüshası da üç sene İstanbul’da hapis edildikten sonra hamiyetli adliye reisi Hüseyin Avni kıymetini hissetmiş. Kendi kendine meydana çıkarmış.”

“Üstadımız şiddetli hastalığından başka yere naklolmak niyetiyle İstanbul’daki avukatına haber göndermiş ki: ‘Rehberimizi kurtar.’ Aynı günde o mübarek adliye reisi İstanbul savcısına emir vermiş ki: ‘Rehber’i iade ediniz.’ Bu harika hâl gösteriyor ki: Bu mübarek adliye reisinin bu hükûmete büyük bir faydası olacak. Rehber’i kim okusa, o reise hayır olacak. Biz de dua ederiz.”

³¹ Gençlik Rehberi 1

Risale-i Nur gül fabrikasının serkâtibi
Hüsrev Altınbaşak Ağabey tarafından yazılıp
teksir edilen Gençlik Rehberi'nin kapağı

Hüsrev ve Mustafa isimli Nur talebelerine dualar edilen başka bir teksir Gençlik Rehberi kapağı

Parlayan Nur

GENÇLİK REHBERİ

Müellifi :

Bedüzzaman

Said Nursi

MUHTEVİYATI :

- 1 — Gençlik Rehberi : On üçüncü sözün ikinci makamı
- 2 — Yedinci rica : İhtiyarlar risalesinden
- 3 — Altıncı mesele Meyva risalesinden
- 4 — Dokuzuncu şua mukaddemei haşriye risalesi..
- 5 — Hüve nükteşi bir seyahatı hayaliyei fikriye
- 6 — Siyah dutun bir meyvesi on yedinci sözün ikinci makamından

TECELLİ MATBAASI

İSTANBUL

1 9 5 1

*İstanbul Üniversitesi talebelerinden Muhsin Alev'in bastırıldığı
Gençlik Rehberi'nin kapağı*

Belgeler Işığında Gençlik Rehberi

Muhsin Alev (Abdülmühsin Elkonevi)

GENÇLİK REHBERİ'NE DAVA AÇILYOR

Gençlik Rehberi'nin Isparta ve Eskişehir'de basılmasından sonra İstanbul'da, yeni basılıyormuş gibi, sanki İstanbul ayrı bir devletin şehriymiş gibi, din düşmanlarının aleyhte propagandaları ve bazı gazetelerin menfi neşriyatları üzerine, eserin müellifi olan Üstad Bediüzzaman İstanbul'da mahkemeye verilmişti. Ağır cezaya verilen Bediüzzaman, duruşmalarda bizzat bulunmamak için Emirdağ Cumhuriyet Savcılığından talepte bulundu. Bu talebini şöyle bir dilekçe ile bildirmişti:

Emirdağ Cumhuriyet Savcılığına

Dilek:

Evvelce tab ve neşredilen ve neşrinde hiçbir mahzur bulunmayıp resmî makamlar ve Savcılık tarafından neşrine müsaade edilen "Gençlik Rehberi" namındaki eserimin şahs-ı âhar tarafından neşredildiği ve esasen bu eserlerim hakkında muhakeme cereyan edip hakkımda beraat kararı ve bir heyet-i ilmiye tarafından dahi bu eserler tetkik edilerek neşirlerinde hiçbir mahzur bulunmadığına dair rapor verildiği hâlde, zühul eseri olarak ve bilirkişi heyetinin maddî ve fikrî hatası dolayısıyla hakkımda açılmış olan Kamu davasının binnetice İstanbul Ağır Ceza Mahkemesinde 151/137 numara ile görülmekte olup, hastalığım dolayısıyla mahkemede isbat-ı vücüt edemediğimden, ihzaren celbime harici olmakla beraber, bu teklif adaletle kabil-i telif bulunmadığından, hâdisenin İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi'nin

huzurunda tezahür edebilmesi için, salahiyattar doktor tarafından yapılmasını ve şayet İstanbul'a sevkim imkân harici ise mahkemenin kararına hürmeten Eskişehir Ağır Ceza Mahkemesi'nde ifademın alınması ve isticvabın yapılması için lâzım gelen kanunî yollara tevessül buyrulmasını dilerim.

Emirdağ'ında, Çilli Mahallesinde mukim

Said Nursî

On beş sene evvel rehberin başında yazıldığı gibi bazı gençler kendilerinin hayat-ı dünyeviye ve uhreviyesini muhafaza için yanıma geldiler. Ben de onlara lillâh için o rehber dersini verdim.

O Risale, bir-iki hâşiye müstesna hem Isparta hükûmeti, hem Denizli Mahkemesi'nde hem Ankara'nın Ağır Ceza ve Temyiz Mahkemesi'nin iki sene ellerinde kalması neticesinde beraat kazanması ve tamamen Risale-i Nur Külliyyatı Rehber de içinde olduğu hâlde iade edilmesi sahiplerine verilmesi hem Isparta ve Eskişehir'de ve İstanbul'da üç defa teksir edilmesi ve bir nüshası Ankara Emniyet Müdürü'nün eline geçmesiyle Rehber'in başında yazıldığı gibi, bir tek kelimeye ilişmesiyle, âhirinde gelen cümleyi okuyunca hakikati anlaması ve intişarına mâni olmaması hem binlerce nüsha intişar ettiği hâlde hiçbir yerde bir zarar bir itiraz görülmemesi hatta Mersin'in Tarsus kazasında birkaç nur kitaplarını müsadere ederek Gençlik Rehberi de içinde olduğu hâlde Ankara'ya gönderilip tetkik ettirildikten sonra Vilâyetin emri ile "tamamen serbesttir" diye resmî vesika vermeleri ve İstanbul'da tab edildiği zamanda kanunen beş-altı makama gönderildiği ve ellerinde beş-altı ay kaldığı hâlde ilişmemeleri Rehber'in ehemmiyetini ve kanunen dahi serbest olduğunu isbat ediyor.

Sonra binden fazla gençler Ankara vesair vilâyetlerin mekteplerinde ondan vatan ve millet, ahlâk cihetinde çok istifade ettikleri ve hiç kimse zarar görmediği hâlde birden hiçbir medar-ı mesuliyet olmayan bir-iki kelimeye yanlış mana vermek meselâ "Gençlik Rehberi" namını vermekle bir suç mevzuu yapmışlar.

Biri de müellifi tab etmemiş. Kendi bîçare, hasta yatağında iken gençler tab ettikleri hâlde, şahsî nüfuz temini için yazılmış diye suç mevzuu yapıp tab edeni değil de müellifini Ağır Ceza'ya vermek hem de zorla oraya celbetmek hâlbuki: On beş sene evvel yazılmış ve af kanunu ve mürur-u zamanı hem beraatı görmüş. Öyle ise, bütün bütün kanunsuz olarak bir garaza binaen müellifine bu kadar musırrane ilişiyorlar. Ben de diyorum ki:

On vecihle kanunsuz, bu kadar musırrane, hastalığım zamanında iktidarım harici beni mahkemeye vermenin sebebi, rehberin vatana millete ve asayişe pek büyük faydası olduğu için anarşilik ve dinsizlik hesabına ilişiyorlar diye ihtimal veriyorum.

Şimdi bu kanun namına garazkârane kanunsuzluk hesabına beni cebren zorla İstanbul'a mahkemeye sevk etmekte benim çok ihtiyarlı zaafiyetim ve zehirli şiddetli hastalığım katiyen tubben, fennen mazeret kati olduğu gibi dört defa o noktadan rapor alıp onlara gönderdiğim hâlde yine ısrar ile beni zorlamak da pek şiddetli ruhuma dokunmuş. Daha benim mahkeme ve idare huzurunda konuşmak iktidarım haricindedir. Konuşsam da vatan, millet ve asayişe zarar vermek fikriyle çalışan ve beni hilâf-ı kanun mahkeme edenlerin yüzüne vurmaya mecbur olacağım. Daha bu kadar zulme tahammül edemeyeceğim. Bu ise ehemmiyetli başka bir hastalıktır. Vatana mânevî hastalık verme ihtimali var.

Şimdi heyet-i sıhhiyeden ricam: Beni tanıyanlar ve benimle beraber yakından alâkadar olanlar ve hizmet edenler biliyorlar ki: Gizli düşmanlarım müteaddit defa beni zehirliyorlar. Teğaddi edemiyorum. Hatta hizmetçimle beş dakikadan fazla konuşamıyorum. Hem başımda şiddetli ve devamlı nezle ve bir gözüm o nezleden ağrıyor ve akıyor. Müzmin kulunç ve şiddetli sancı ile de hastayım. Hem yirmi sekiz sene gurbette kaldığım ve başkalarının muavenetini kabul etmediğim pek zarurette yaşadığım için zaafiyet fazladır. Hatta zorla merdiven çıkıyorum. Zaruret-i kati olmazsa beş dakika konuşamıyorum, yoruluyorum. Ben sabık

mahkemelerde hem Risale-i Nur hem Risale-i Nur talebeleri için tahammül ediyordum. Tam hakikati izhar etmiyordum. Bir derece zulümlerine tahammül edip haksızlıklarını yüzlerine vurmuyorum. Tâ masumlara, asayişe zarar gelmesin diye, sabır ve her nevi işkencelere tahammül ederim.

Şimdi ise; Risale-i Nur'a âlem-i İslâm sahip çıktı. Nur talebeleri de benim müsamaha ve düşmanlarıma ilişmemeye ve zulümlerine sükût etmecliğime ihtiyaçları kalmadı. Onun için benim de damarıma pek şiddetli dokunulduğunda irade, ihtiyarım haricinde karşıma çıkan gizli düşmanlarımın bana darbelelerine vesile olan (beni cezalandırmaya çalışanlara) hakikati çıplak olarak böyle söyleyeceğim. Sükût... Şimdi izhar edilmeyecek.

Madem hakikat böyledir: Heyet-i sıhhiye benim hem maddî hem mânevî hem sinir hem kalp hem nezleli baş hastalıklarım kuluç ve sancı hem mahkemelerde konuşma iktidarsızlığı ve hem madem resmen vekillerim oradadırlar. Hem tab edenler de oradadırlar. İstinabe sureti ile ifademın alınması için fennî ve tehlikeli hastalığı var şeklinde rapor verilmesini rica ederim.

Emirdağ'da

*Said Nursî*³²

Hâşiye: Birkaç senedir dinî veya gayr-i dinî neşriyat yapan mecmualar ve bazı gazeteler hükûmet aleyhine ve bazen din lehine çok sert ve çok ağır yazılarla hücum ettikleri hâlde onların belki yarısı kadar acı ve sert yazmayan ve aynı zamanda siyasete hiç girmeyen ve yalnız küfür ve dalâletin fenalığını ilmen, mantıken isbat eden ve hiç zararı görülmeven Risale-i Nur'un bu vatanındaki en büyük imanî ve nurlu hizmetini görüp ihtiyar ve çok hasta müellifini mesul tutmaya çalışanların hareketini anarşistlik komünistlik hesabına biliyoruz.

Evvelâ: O sert yazıları nazar-ı itibara almak lâzımken ve demokrasiye büyük hizmeti olan Risale-i Nur'u el ve baş üstünde

³² Emirdağ Lâhikası 2/131-132

tutmak lâzım gelirken bu derece Risale-i Nur'a ilişmeyi biz Nur talebeleri bu demokrat hükûmetten bilmeyip gizli düşmanlarımız olan zındıkların hükûmeti iğfal etmelerinden biliyoruz.

Hasta Üstadımızın hizmetinde bulunan

Nur talebeleri namına

Mehmet, Sadık, Abdullah, İbrahim, Hamza

T.C.

İstanbul Birinci Ağır Ceza Mahkemesi

Sayı: 951/137

İstanbul Cumhuriyet Savcılığına

Laikliğe aykırı bulunmaktan sanık Afyon'un Emirdağ'ı ilçesinin Çilli mahallesinde oturur Mirza oğlu 1293 doğumlu Bediüzzaman Said Nursî Okur'un mahallî hükûmet tabipliğince muayene ettirildikten sonra, mahkemeye gelebilecek durumda olduğu tebeyyün ettiği taktirde sanığın ihzaren mahkemeye celbine, bu kerre karar verilmiştir. Karar vechile sanığın mahallî hükûmet tabipliğince muayenesi, gelebilecek durumda olduğu anlaşıldığı taktirde sorgusu yapılmak üzere ihzaren duruşma günü olan 23 Ekim 1951 Salı günü saat 16:00'da İstanbul Birinci Ağır Ceza Mahkemesi'nde hazır bulundurulması.

Sanığa isnat edilen suçun ağır cezayı müstelzim suçlardan bulunması hasebiyle duruşmadan vâreste tutularak mahallî mahkemesince sorgusunun yapılmasına kanunen imkân bulunmadığının, mahkemeye gelmesi lüzumunun kendisine tebliğ edilmesi cihetinin yazılacak müzekkereye dercine karar verildiğinden, gereğinin ona göre yapılması için müzekkeredir.

19 Eylül 1951

Mühür ve imza

Bundan başka bahsi geçen dava için, şu yazışmalar yapılmıştı.

T.C.

İstanbul Cumhuriyet Savcılığı

Sayı: 195 1/8865

Afyon Cumhuriyet Savcılığına 20 Eylül 1951

Cumhuriyet Savcısı Sayı: 3125

Emirdağ'ı Cumhuriyet Savcılığına

24 Eylül 1951

Afyon Cumhuriyet Savcısı Y.

Muhsin Alev'in Dilekçesi

Din düşmanlarının yalan propagandalarıyla, gençliğe rehber olan Gençlik Rehberi toplattırılmış ve eserin müellifi Üstad Bediüzzaman mahkemeye verilmişti. Bu esnada Rehber'i İstanbul'da bastıran Üniversiteli Nur talebelerinden Muhsin Alev savcılığa şu dilekçeyi vermişti:

İstanbul Savcılığı yüksek makamına,

Risale Nur Külliyyatı ve bu meyanda Gençlik Rehberi Risalesi evvelce Denizli Mahkemesi tarafından ehl-i vukuf raporuna müsteniden kanuna aykırı bir cihet bulunmadığından serbest bulunduğuna ve muellifinin beraatına karar verilmiş ve bu hüküm Yargıtay'ca tasdik ile kaziyye-i muhkeme teşkil etmiştir.

Bu kerre savcılığın kararıyla mezkûr eserin müsadere edilmesinin herhâlde bir sehiv eseri olduğuna kaniyim. Lütfen mezkûr eserin iadesi hususunda lâzım gelen muamelenin ifasını dilerim. Denizli Mahkemesi'nin beraatı kararının bir sureti ilişiktir.

Adres:

Muhsin Alev

Emin Sinan Mahallesi,

Silahtar Mektep Sokak No: 17'de Kadırga

Gençlik Rehberi Tarsus'ta da Toplatıldı

Son Şahidler'in üçüncü cildinde hakkında bilgiler bulunan Süleyman Kaya, Adıyaman, Diyarbakır, Malatya, ve Gaziantep'e ilk defa Risale-i Nurlar'ı götüren, dağıtan, tebliğ eden ve satan Nur talebesidir.

Bu mübarek Nur talebesi, Tarsus taraflarında Gençlik Rehberi'nin tetkikat için toplatılması üzerine kaymakamlığa verdiği dilekçede şunları ifade ediyordu:

“Tarsus Kaymakamlığına,

Bundan üç ay evvel Bediüzzaman'ın Gençlik Rehberi adındaki kitaplar hakkında tetkikat yapılmak üzere polisçe toplanmış ve bilâhare bana iadesine karar verilmişti. Bu kitapların memnû kitaplardan olmadığına dair verilen karar sureti lâzım olduğundan bu karar suretinin istîdam zeyline yazılmasını saygılarımla rica ederim.”

27 Ağustos 1951

Burdur ilinin Bucak ilçesi mülhakatından

Kargı köyünden

Süleyman oğlu Süleyman Kaya

İmza

Em. A.

27 Ağustos 1951

Kay. Vekili

İmza

“Kaymakamlık Makamına,

Dilekçede mevzubahis olan Gençlik Rehberi adlı kitabın sırf dinin inkişafı hususunda yazılmış bir eser olduğu ve bu şekilde kanaat getirilmiş bulunmasına, eserde bir suç mahiyeti görünmemesine göre kitabın sahibine verilmek üzere evrakı ile birlikte Cumhuriyet Savcılığına tedvine Tarsus Sulh Ceza Yargıçlığına 28 Mayıs 1951 gün ve 1951/6 sayılı karar verilmesi üzerine Tarsus Cumhuriyet Savcılığının 28 Mayıs 1951 gün ve 20 sayılı

Belgeler Işığında Gençlik Rehberi

yazısı ile sahibine iade edilmek üzere amirliğimize gönderilmiş olduğu dosyasının tetkikinden anlaşılmıştır. Arz ederim.”

27 Ağustos 1951

E.A.V.

İmza

T.C.

Tarsus Noterliği

Sayı: 600/434

Süleyman Kaya imzası ile Tarsus Kaymakamlığına hitaben yazılmış. 27 Ağustos 1951 tarihli dilekçe sureti ve havale kısmı ile Tarsus Emniyet Amirliğinin verdiği 27 Ağustos 1951 tarihli cevabı aynen arka sayfaya çıkarıldığı ve aslının aynı olduğu tasdik olunarak Süleyman Kaya'nın isteği üzerine dört suret verildi.

28 Ağustos 1951

Tarsus Noteri

Yakup Tanrıverdi

BEDİÜZZAMAN İSTANBUL'DA

Mahkemenin ısrarlı daveti üzerine Bediüzzaman, İstanbul'a hareket etti ve İstanbul'a ulaştığında Sirkeci'deki Akşehir Palas Oteli'nin üst katında bir odaya yerleşti.

1952 yılının kışında Üstad'ın İstanbul'a gelişi sırasında yardımcı olan Ispartalı terzi Mehmed Babacan o günleri şöyle anlatıyor:

“Mevsim kıştı, havalar soğuktu, yağmur yağıyordu. Bize ders verdiğinin ertesi günü beni çağırarak, İstanbul'a gideceğini söylemişti. Pazartesi günüydü. Etraf çamurdu, taksinin gidecek hâli yoktu. Önce boyacı Hüseyin'e gitmiştim, sonra boyacı Mehmed Efendi'nin minibüsünü üç yüz elli liraya tutmuştum.

Sabah erkenden, yani kuşluk vaktinde yola çıkmıştık. Sandıklı'ya geçtikten sonra ‘Öğle namazı kılalım.’ deyince ben de ‘Her taraf çamur.’ demiştim. ‘Üstad, tren yolunda kılalım.’ diyerek kalasların üzerinde namaza durmuştu. Namazdan sonra, Üstad kendi kendine tesbihatı yapmıştı. İkinci namazını da yolda kılmıştık, ama yolda Üstad çok üşümüştü. ‘Benim burada Abdurrahman (Yüksel) isminde bir talebem vardır, bana onu bulup getirin.’ demişti. Abdest alırken çocuklara sormuştum. Çocuklar kendilerinin öğretmeni olduğunu söylemişlerdi. Üstad bizi Ulu Cami'de bekliyordu. Yemek için biraz bal, ekmek almıştım. Üstad'ın yanında ise; zeytin ve ekmek vardı. Hemen gidip çağırılmışlardı. Abdurrahman Efendi biraz ateş getirmişti, ateşi, arabaya Üstad'ın yanına koymuştuk.

Yatsı vakti Emirdağ'ına ulaştık, yatsı namazını orada kıldık. Emirdağ'da Mehmet Çalışkan da ateş vermişti. Çalışkan'a İstanbul'u bilmediğimi söylemiştim. Yanımıza terzi Sadık kardeşimizi aldık. Yolda Üstad'la beraber zeytin, peynir ve helva ekmeğe yemiştik.”

Mehmet Babacan anlatmaya devam ediyor:

“Kar yağıyordu, Yalova'da araba vapuru yoktu. Üstad yolcu vapurundan bilet almamızı söyledi. Hemen vapura bindik. Ben dışarıda bekliyordum, Üstad, çok manalı tefekkür dolu bakışlarıyla etrafı temaşa ediyor ve seyrediyordu. İkinci mevkide gidiyordu. Adalara uğrayarak geçiyorduk. Böylece sabah namazını vapurda kılarak erken saatte köprüye inmiştik. Sadık gidip bir araba tutarak gelmişti. Taksiye binerek Sirkeci'deki Akşehir Palas Oteli'nden iki oda kiralamıştık. Üstad bana hitaben 'Biz Sadık'la mahkemeye gidiyoruz, sen burada kal.' demişti.

Üstad, talebesi Sadık'la otelden ayrılınca, ben biraz gezmeye ve ekmeğe almaya çıkmıştım. Mahkeme de öğleden sonraya kaldığı için Üstad, Akşehir Palas Oteli'ne gelip beni bulamayınca, bana çok kızmıştı. Nerede olduğumu, nereye kaybolduğumu sorarak bana kızmıştı.

Öğle namazından sonra birlikte mahkemeye gitmiştik. Mahkemede mahşeri bir kalabalık vardı. Üstad'ın talebeleri, dostları, polisler ve gazeteciler tıklım tıklım salonları doldurmuşlardı. İkinci namazlarımızı hademelerin kullandıkları ufak mescit gibi bir odada kılmiştık.

Üstad'ın üç avukatı vardı. Bu zâtlar Abdurrahman Şeref Lâç, Seniyyüddin Başak ve Mihri Helav'dı. Üçü de mahkemede heybetle duruyorlardı. Hâkim, polisleri ahaliyi dışarıya çıkarmalarını söylemişti. Fakat polisler kalabalığı bir türlü dışarıya çıkaramıyordu. Sonunda hâkim 'Said Efendi şunlara söyle de dışarı çıksınlar, biraz sakinlesin.' demişti.

Üstad şöyle bir dönüp kalabalığa nazar edince, kalabalık kendiliğinden dışarı çıkmaya başlamıştı. Mahkemeye de ancak bundan sonra başlanmıştı.

Akşama yakın mahkemeden çıktık. Üstad'ın bir genç talebe- siyle koluna girip otele götürdük. Gazeteciler durmadan resimler çekiyorlardı.

Otele bütün Türkiye'nin ve İstanbul'un eşrafı geliyorlardı. Bu arada bir zât gelmişti. Kendisine müdahale etmek isteyen polisleri iterek Üstad'ın odasına çıkmıştı. Onun polislere karşı geldiğini, Üstad'a söylemişim. Üstad tebessüm ederek, o zâtın Eşref Edip olduğunu bana anlatmıştı.

Akşamleyin Akşehir Palas Oteli'nde yatmıştık. Sabahleyin Üstad'ın yakın talebesi Süleyman Rüştü Çakın gelmişti. Üstad bana 'Haydi sen Rüştü ile beraber İstanbul'u gez, yarın Isparta'ya gidersin.' demişti. İstanbul'u epey gezdim, öbürkü gün de Isparta'ya dönmüştüm.

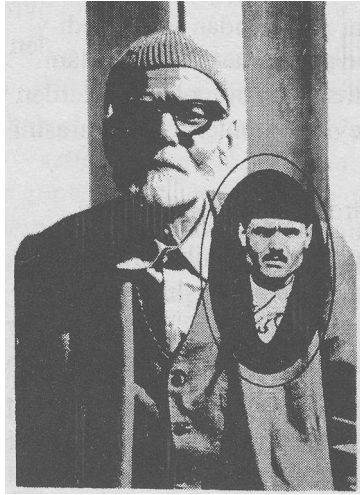
Üstad Bediüzzaman'ın İstanbul'da bulunduğu üç ayda üç mahkeme celsesi olmuştu. Bu günlerde bir müddet Akşehir Palas Oteli'nde, diğer bir müddet ise, Fatih'teki Reşadiye Oteli'nde kalmıştık. Bugünlerde memleketin münevver ve eşraf şahsiyetle- rinden yüzlerce insan gelip, dersinde sohbetinde bulunup ellerini öperek ayrılıyorlardı.”

Bu yüzlerce insanı burada saymamız mümkün değildir. Tespit edebildiklerimizden bazılarının isimlerini verelim:

Osman Yüksel Serdengeçti,
Necip Fazıl Kısakürek,
İsmail Dayı,
Said Mutlu,
Dr. Süleyman Yalçın,
Dr. M. Remzi Sakarya,
Sinan Omur,
Dr. Asaf Ataseven,

Belgeler Işığında Gençlik Rehberi

Cevat Rifat Atilhan,
Gönenli Mehmet Efendi,
Tevfik Demiroğlu,
Eşref Edip Fergan,
M. Şevket Eygi,
Muslihiddin Sönmez,
Mustafa Runyun,
Dr. Alaeddin Yılmaztürk,
Naci Erdönmez (eski alay müftülerinden),
Hüseyin Avni (eski tabur imamlarından),
Avukatlarından Abdurrahman Şeref Lâç,
Mihri Helay,
Seniyyüddin Başak,
Hüseyin Rahmi Yamanlı
Latif Aykut ve daha isimlerini sayamadığımız yüzlerce mü-
nevver.

Nur talebesi Mehmet Babacan, askerlik günlerinde ve hatıralarını dinlediğimiz 1978 yılında...

İbrahim Fakazlı Ağabey (solda) Bayram Yüksel Ağabey ile beraber.

İbrahim Fakazlı Ağabey Otel Günlerini Anlatıyor

Bediüzzaman'ın ayrılışından yirmi yedi yıl sonraki İstanbul seyahati, ziyareti ve mahkemesi, büyük İslâmî fetihlere vesile olmuştu. Üstad'ı ziyaret eden birçok kimseden biri olan İbrahim Fakazlı Ağabeyim o günlerin bir hatırasını bize şöyle anlatıyordu:

“Muhterem kardeşim Necmeddin Bey!

Bugün 11 Mayıs 1980 tarihli Yeni Asya'yı (gazetesi) tetkik edip, devr-i zulümdeki 115 suikast başlıkla mübarek Fahreddin Bozdağ'ın makalesini okurken 1952'lerdeki Sirkeci Akşehir Palas Oteli'nde şahit olduğum bir hâdiseyi size anlatmak isterim.

Üstad'ın İstanbul'a geldiğini haber alınca, İnebolu'dan kardeşlerle hemen koşarak İstanbul'a gelmiştik. Üstadımızı görebilme iştiağını yenemeyerek Akşehir Palas Oteli'nin yolunu tutmuştum. Otelin caddeden ayrılan daracık geçidinden geçip, oldukça mükemmel bir otel yazıhanesine elimde bavulumla girdim. Masanın başında bir genç oturuyordu. Karşısında ise orta yaşlı bir kimse vardı. Ben selâm vererek otelde yatmak istediğimi söylemiştim. Otelci bana yer ayırırken, ben üst kattan oda istemiştim. O zamanda nüfus kâğıtları pek sorulmadığı hâlde, otelci

benim nüfus kâğıdımı sormuştu. Beni arzu ettiğim en üst kata çıkarıp bir oda göstermişti. Ben son derece memnun ve bahtiyardım. Zira Hazreti Üstad'ın otelin en üst katında olduğunu haber almıştım. Ben kapıyı açtığımda karşımda rahmetli Zübeyir Gündüzalp'le birlikte Muhsin Alev ve Ziya Arun kardeşlerimizi görmüştüm. Onlar da beni görünce sevinmişlerdi. Bana ikram olsun diye bir ranzayı tahsis ettiklerini söylüyorlardı. Elbette ki ben maksadıma nail olmuş ve mübarek Üstadımın bulunduğu kata kabul edilmişim. Yoksa yatmak ve uyumak mevzubahis değildi. Beni Üstadımıza haber vermişlerdi. Üstadımız beni "Derhal gelsin." diye çağırmişti. Hemen karşımızdaki odada huzurlarına kabul etmişlerdi. Son derece taltif ve okşayarak bana iltifatlar, duâlar etmişti. O gün akşam ezanına kadar sohbet buyurmuşlardı.

Zübeyir Gündüzalp Ağabey

Muhsin, Ziya ve Zübeyir dışarı çıkarak hizmetler yapıyorlardı. Bana da vazife veriyorlar, böylece hizmetler yürüyordu. Akşehir Palas Oteli'nde üç-dört gece kalmıştım. Sonra mübarek Üstadımız bana vazifeler vererek göndermişlerdi. Bu üç-dört gün içinde orada gördüklerim, duyduklarım, yaşadıklarım ve intibalarım, ne kalemle ne de anlatmakla tükenir. Öyle ziyaretçiler geliyordu ki aşağıdaki otelci bu ziyaretçileri hiç mi hiç önleyemi-

yordu. Büyük makamlarda vazife gören imanlı şahıslardan tutun da şarktan, garptan birçok insan akın akın geliyordu. Üstad'ı Meşrûtiyet yıllarında tanıyanlar, harp cephesinde tanıyanlar, emekliler, üniversite talebeleri, Üstad'ı görebilmek için gecegündüz dualar etmiş, oruç tutmuş, adak adanmış tâ ki mübarek Üstadımızı görebilsin, ziyaret edip, ellerini öpüp, dualarını alabilmek için akın akın geliyorlardı.

Kahraman Zübeyir, Muhsin ve Ziya bazen bir bir, bazen ikişer ikişer otelin kapısında durup, otelciyi rahatsız etmesinler diye saatlerce konuşup, ziyaretçileri önlemeye çalışıyorlardı. Akşam namazını kıldıktan sonra, Muhsin ile Ziya, Süleymaniye'ye gitmişlerdi. Gelen misafirlerin yerleşmelerini temin ediyorduk. Bizim İnebolu'dan da çok gelen oluyordu. Birimiz daima uyanık bulunuyorduk. Bazen dışarıya çıkıyor, bazen de aşağıya iniyorduk. Ben bir aralık gece yarısı aşağıya inmiştim. Baktım birisi kâtip yazıhanesinin kanepesine kıvrılmış yatıyordu. Kör bir ışık solarak ışıldıyordu. Kapının içeriden kilitli olduğunu görmüş-tüm. Merdivenlere doğru yürüyordum. Merdivenin altından bir hırıltı duymuştum. O tarafa dönüp baktığımda birisi üç tane tahta sandalyeyi yan yana koymuş, üzerine uzanmış yatıyordu. Kendisine sanki İnebolu kâfi gelmemişti. Kim bilir kaç gecenin uykusuzluğu ile kendinden geçmiş, kış günü açıkta, sandalyelerin üzerinde boğulurcasına nefes alıp vermekte ve yine uykusuna devam etmekteydi. Yüzüne eğilip baktığım zaman, bizim Ziya Dilek olduğunu anlamıştım. Gayr-i ihtiyari hıçkırıklarla ağlamaya başlamıştım. Daha önce yukarıda o kadar ısrar etmiştim. Siz çok yorgunsunuz, hem hava soğuk, hem yağmurlu, ben herhangi bir otelde yatabilirim demiştim. Buna rağmen, o incecik kuru sandalyeyi, beton zeminde ve soğukta orada, Üstad'ın kaldığı otelde kalmak için orayı münasip görmüş. Yine o gün sabah namazından çok evvel yukarı gelip, Üstad'a ait yapabileceği hizmetleri sormuştu. Kendisine bu hususta çok üzüldüğümü anlattığımda, meselenin çok mühim olduğunu, hatta hiçbirimi-

zin buradan ayrılmamız lâzım geldiğini çünkü vazifemizin, hizmetlerimizin çok büyük olduğunu izah etmeye çalışmıştı. Bundan birkaç gece sonra cereyan eden bir hâdise hakikaten hepimizi çok düşündürmüştü.

Bir gece yarısı, Üstadımız odasından çıkararak, bizim odamızın kapısını açıp, birimizin derhâl otelciyi çağırmanızı istemişti. Hemen birimiz koşup otelciyi çağırmıştık. Üstad yemeğine zehir atıldığını söylüyor ve bu suikasti yapanı derhâl bulup getirmemizi istiyordu. Bizler şaşırıp kalmıştık. Üstad, bu otelci kimlerin geldiğini soruyor, bu işi yapanın bir Ermeni Taşnak komitecisi olduğunu söylüyordu. Bu durum karşısında otelci de şaşırmıştı. 'Bu nasıl iş, nasıl olabilir?' deyip duruyordu. Üstad'ın odasının sokağa nâzır bir penceresi vardı. Bu pencerenin dışarıda çiçek koyacak bir yeri vardı. Üstadımız bir tabak içindeki yemeği oraya koymuştu. Tabakın ağzı kapalıydı. Oradan kimse onu alamazdı. Ama tabağın kapağı açılmış ve içine zehir atılmıştı. Üstadımızın son derece hassas nazarı, görüşü ve tat alma duygusu, zehiri tespit etmişti. Üstad zehir atıldığına yemin etmişti. Tabağın bakır kapağı da ortalıkta yoktu. Aşağısı yüksekti. Bütün personel uyandırıldı. Otelde bir de sivil taharri memuru varmış, onu da otelci söylemişti. Adam, efendi birisine benziyordu. O da tahkikata katılmıştı. Elhâsıl saatler ilerliyor, ama Üstadımız 'Bu Taşnakçıyı bulup getirin.' diyordu. Şüpheli bir kimse göremiyorduk. Üstadımız otelciden nüfus kâğıtlarını istemişti. Nüfus kâğıtlarını kontrol etmiştik. Yedi-sekiz kişi yeni gelmişlerdi. Tahkikatı genişletmiştik. O yedi sekiz kişiden birisi Edirne tarafından gelip, Üstad'ın yanındaki odada kalmıştı. Israrla otelciden Üstad'a en yakın odayı istediğini öğrendik. Zehri yemek tabağına attıktan sonra, süratle oteli terk etmişti. O adamın Ermeni olduğunu, diğer şahıslar söylemişlerdi. Tabii onlar yorgun olarak yatmışlar ve hemen uyumuşlar. Fakat o Ermeni, helâdan geç gelmiş, o menfur suikasti yaptıktan sonra

kaçıp gitmiş. Sabah olduktan sonra meseleyi gündüz gözüyle tetkik ettik. Ortaya çıkan suikast daha da açıklık kazandı.”

Gençlik Rehberi'nin beraat ve iade kararından sonra, Rehber'in baş tarafında Mustafa, Zübeyir, Hüsnü imzasıyla şu takdim yazısı ilâve edilmişti:

“Bu eserin harika bir kuvveti ve fevkalâde bir tesiri var ki gizli dinsizler bahanelerle mahkemeyi aldatıp bazı nüshaları sekiz sene Afyon'da, yüz nüshası da üç sene İstanbul'da hapis edildikten sonra hamiyetli adliye reisi Hüseyin Avni kıymetini hissederek kendi kendine meydana çıkarmış.

Mübarek Adliye Reisi Hüseyin Avni Göktürk

Üstadımız şiddetli hastalığından başka yere naklolmak niyetiyle İstanbul'daki avukatına haber göndermiş ki: ‘Rehberimizi kurtar.’ Aynı günde o mübarek adliye reisi İstanbul savcısına emir vermiş: ‘Rehber’i iade ediniz!’

Bu harika hâl gösteriyor ki, bu mübarek adliye reisinin bu hükûmete büyük bir faydası olacak Rehber’i kim okursa o reise hayır olacak? Biz de dua ederiz.”

Üstadımızın hizmetinde bulunan

Mustafa, Zübeyir, Hüsnü

Üstad'ın Ocak, Şubat ve Mart aylarında üç celse hâlinde devam eden mahkemesinin avukatlığını üç şahıs yapmışlardı. Bunlar: Abdurrahman Şeref Lâç, Seniyyüddin Başak ve Mihri Helav'dı. Mihri Helav, Üstad Bediüzzaman'ın eski talebelerindendi. İşârâtül-İcâz tefsirine kâtiplik yapmıştı. Avukatlardan Abdurrahman Şeref Lâç mahkemede uzun müdafaalar yapmıştı. Duruşmanın hakimi Nefi Demirlioğlu'ydu. Nefi Demirlioğlu tam bir Osmanlı beyefendisiydi.

Hakim Demirlioğlu, Çemberlitaş'ta Piyer Loti yanındaki evinde bize (Necmeddin Şahiner) o günleri anlatmıştı. Demirlioğlu, Bediüzzaman'ın mahkemede çok rahat olduğunu, sanki dostlarıyla sohbet eder gibi konuştuğunu, şark şivesiyle gayet rahat, dost meclisindeymiş gibi hareket ettiğini söylüyordu:

“Bediüzzaman zeki bir zâttı. Mahkemenin gidişinden ve seyrinden neticeyi gayet rahat görüyordu. Duruşma esnasında en ufak bir telâş ve heyecan göstermiyordu, çok sakindi. Çok heybetli ve haşmetli bir edası vardı. Çok kalabalık birikmişti. Hep kendisinin ellerine sarılmak ve öpmek istiyorlardı. Ama kendisi sanki bambaşka bir âlemdeydi. Büyük bir vakarla şark şivesiyle konuşmalar yapıyordu. Ben de vicdanımın sesini dinleyerek, kanunlar muvacehesinde beraat kararını vermiştim.”

Hâkim Nefi Demirlioğlu karardan yıllar sonra yapılan 27 Mayıs 1960 ihtilâlini müteakip kendi vicdanının ve kanunların sesini dinleyerek verdiği beraat kararından dolayı, ihtilâlciler tarafından sorguya çekildiğini anlatmıştı. Sekiz on yıl evvel verdiği bir mahkeme kararından dolayı, kendisinin sanki bir suçluymuş gibi gece baskıncıları ihtilâlciler tarafından sorguya çekildiğini üzümlere ifade ediyordu.

Demirlioğlu o beraat kararını verdiği günlerini Allah'a hamd ederek ve şükrederek anlatıyordu. Bediüzzaman'a verdiği beraat kararıyla iftihar ediyordu. Büyük Üstad'ın sanki sanık

sandalyesinde değil, sanki hâkim kürsüsünde, sanki konferans salonunda hitap eden bir hatip gibi olan edasını ve sadasını me-dihlerle anlatıyordu.

Mahkeme, genç üniversitelilerin alkışlarıyla nihayete ermişti. Binlerce genç, ihtiyar Bediüzzaman'ı görmek için bir sel hâlinde akıyordu. İzdiham tam manasıyla had safhada idi.

Gençlik Rehberi mahkemesi hakimi Nefi Demirlioğlu gençlik günlerinde ve bizim kendileriyle İstanbul-Divanyolu'ndaki yazıhanesinde görüştüğümüz 1970 yıllarında.

O günlerde eski tabur imamlarından Denizli eşrafından Hüseyin Avni, Üstad Bediüzzaman'a şu mektubu yazıyordu:

“Aleyke avnüllah,
Huzur-u âliyi semahat-penahilerine,
Çok muhterem Üstad-ı âzamımız ve kutb-u cihanımız,
efendimize esselâmü aleyküm!

Dünkü gün Bâbîâli adaletinin hakkınızda verdiği beraat kararını tebrik için geldim. Kabul buyrulursa sizi ziyarete, bu ve-

silelerle mübarek nur-u ilâhîye boğulmuş. simanınızı görme şerefi ile duanızı alarak hem mânevî ticarete.

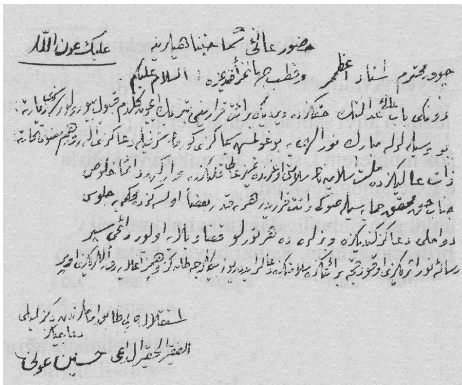
Zât-ı âlinizde millet-i İslâmiye'nin selâmeti uğrunda temiz, âli kalbinizde varken daima hulûs.

Cenab-ı Hak muhakkak himayesiyle sonu beraat kararır.
Her ne kadar bazen olsanız da mahkemeye cülûs.

Devamlı duanız kendimize ve bizlere de her türlü kaza ve belâya olur daima siper.

Risale-i Nur eserinizi okudukça beraatınıza, selâmetinize dualar eden yüz binlerce talebeniz ve hepimiz hem ağlayarak ellerinizi öper.”

İstiklâl Harbi tabur imamlarından Denizlili duacınız
el-Fakû; el-hakû; ed-dâi Hüseyin Avni

Tabur İmamı Hüseyin Avni Efendi'nin Bediüzzaman'a mektubu

BEDİÜZZAMAN'IN AVUKATLARI

Üstad Bediüzzaman'ın mahkemelerinde bilhassa Denizli, Afyon ve İstanbul adliyelerinde birçok avukatı olmuştur. Tespit edebildiğim kadarıyla bu aziz büyükleri şöyle sıralamak mümkündür:

- Ziya Sönmez,
- Hulûsi Bitlisî Aktürk,
- Ahmet Hikmet Gönen,
- Mihri Helav,
- Abdurrahman Şeref Lâç,
- Seniyyüddin Başak,
- Latif Aykut,
- Necdet Doğanata
- Bekir Berk,
- Gültekin Sarıgül,
- ve Hüsameddin Akmumcu.

Bediüzzaman'ın elini öperek dualarını alıp, yıllarca mahkeme mahkeme bir baştan bir başa Anadolu'yu dolaşıp yüzlerce davalara girip çıkan Av. Gültekin Sarıgül ve Hüsameddin Akmumcu gibi vefalı ve fedakâr insanları da burada şükranla yâd etmek gerekir.

Bediüzzaman'ın müdafii bu aziz şahsiyetlerin her biri memleketin güzide eşrafından, köklü ailelerden, Osmanlı beyefendisi insanlardı.

Av. Seniyyüddin Başak

Seniyyüddin Başak, yüz yaşlarına yakın bir çağda 15 Mart 1963 Cuma günü ebediyete göç etmişti. Bu mümtaz insanın arkasından bugün, yine kendisi gibi merhum olan bir iman âbidesi Mahir İz şunları yazmıştı:

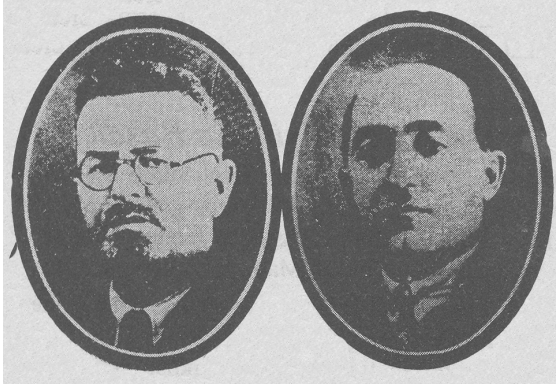
“Evvvelki Cuma günü aziz ruhunu bir saltanat-ı mâneviye ile ebediyet-i mesudeye teşyî ettiğimiz Seniyyüddin Bey, her şeyden evvel bütün nezaheti ile İstanbul efendisinin son mümessillerinden biri idi. Yakın tarihimizin saltanat-ı mutlaka ve meşrutiyet-i mukayyede ve cumhuriyet idarelerini yakından tanımış ve her devirde şerefli hizmetler ifasında muvaffakiyete mazhar olmuştur. 1912 senesi devrinin “Ulema-yı Sitte” denilen altı büyük âliminden biri olan Mısır Kadısı ve Meclis-i Tetkikat-ı Şer’iye reisi Yahya Reşit Efendinin Şehzadebaşı’ndaki konağında merhum pederleri Ali Fakri Efendi’yi tanımış ve elini öpmüştüm.

Ali Fakri Efendi âlim, kâmil, zarif ve edip mümtaz bir şahsiyet idi. Dergâhı ve evi bir merkez-i ilm ü edepti, Büyüklerimizin orada yaptıkları sohbetler, ilmî mübaheseleri ve müzakereleri naklederlerken biz de çocukluğumuza rağmen onları büyük bir haz içinde dinlerdik. Merhum Prof. İzmirli İsmail Hakkı Bey’in Gazalî’nin “Tehafüt”ünü o yıllar içinde o mecma-ı irfanda müzakere ettiğini işitmiştim.

İşte Seniyyüddin Bey böyle bir encümen-i dânişten mânevî feyzini almış, pek genç yaşında hukuku ikmal etmiş ve Medresetü’l-Kudât’a muallim tayin edilmiştir. Gençliğine rağmen zekâsındaki cevvaliyet ve fazilet-i müsellemesi sayesinde muhitinde emsalinin bir mertebe-i ihtirama yükselmişti.

Evkaf Nezareti Hukuk Müşavirliği’nde ve Lozan Konferansı Hukuk Müşavirleri arasında ve muhtelif mübadele komisyonunda ifa ettiği hizmetler yalnız ailesine değil, bütün memleket güzidelerine iftihar vesilesi olmuştur. İlmî hüviyeti, fevkalade nezaketi, mahviyet ve tevazuu, vakarı, dûr-endişliği (uzak görüşlü,

tedbirli) ile insanlık kemali olarak asrının örnek adamlarından biri idi. Her zaman ve her yerde hürmet gördü. Fezaili hayranlıkla anıldı. Bir asra yaklaşan ömründe efendi yaşadı ve öyle göçtü.

*İstanbul baro arşivinden Bediüzzaman'ın avukatlarından
Seniyüddin Başak (solda) ve Mihri Helav.*

Hukuktaki bilgisi ve İslâm Hukuku'ndaki ihtisası yakından ilgisi olmayanların kolayca takdir edebilecekleri şey değildi. O, İslâm Hukuku'nu "Ummühât-ı Kütüp" denilen ana kaynaklardan tetkik etmiş ve pek mükemmel terkipler yapmıştı. İmam Âzam'ın Fıkh-ı Ekber'ini İmam Muhammed ve İmam Yusuf'un müdevvenatını bilhassa Beşinci Hicrî ricalinden ve dört büyük Hanefî imamından biri olan "Şemsü'l-Eimme" lâkabıyla maruf Serahsî'nin o muazzam eseri Mebsut'unu büyük bir alâka ile incelemiştir. Bir eser bırakması hususunda İlim Yayma Cemiyeti'nin ricasını hüsn-ü kabul etmişti. İslâm dinine ve diğer dinlerle olan münasebetine ve aralarındaki mukayeseye dair olan geniş bilgisini bana imlâ ettirmek suretiyle kıymetli bir eser vücuda getirmiştir. Yakında basılacaktır. Merhumun hatırasını dünya durdukça ebedileştirecek bir husus da arkadaşlarıyla kurduğu İlim Yayma Cemiyeti'nin bağrında on sene müddetle geçirdiği başarılı hayatıdır. Bu müessese merhumun

irşadıyla ve her biri ayrı ayrı tebcile lâyük birçok hamiyetli vatandaşların cidden fedakârane gayret ve hizmetleriyle hayır müesseselerinin önde gelenlerinden iftihara lâyük ilmî bir yardım kurulu hâline gelmiş olduğu, cemiyetin yıllık kongre bültenlerinden kolayca anlaşılabilir.

Kendisine Rabb-i İzzet'ten mağfiret niyaz ederken, muhterem efradına ve aziz dostlarına başsağlığı dilerim.”

Mahir İz

Av. Mihri Helav

Av. Mihri Helav aslen Iraku'l-Süleymaniye kasabasındandır. Bediüzzaman'ın Eski Said dönemindeki talebelerindendi. Van'da iken Horhor Medresesi'nde Üstad'dan ders almış ve İşârâtü'l-İ'câz'ın kâtipliğini yapmıştır.

Emirdağ Lâhikası'nda, İşârâtü'l-İ'câz ve Tarihçe-i Hayat'ta ismi ve bahsi gecen bu zât, Osmanlı Devleti zamanında bazı neşriyatla da münasebeti olmuştur. Bilhassa İstanbul'da, Bediüzzaman'a ait hizmetlerde bulunmuştur. 1954 yılında vefat etmiştir.

1952'de Gençlik Rehberi mahkemesi dolayısıyla Eşref Edip'le Akşehir Palas Oteli'ne Üstad Bediüzzaman'ın ziyaretine gelmişlerdi. Üstad, Eşref Edib'e, yaptığı İslâmî hizmetlerinden dolayı çok iltifat etmişti. “Ya sen ne hizmetler yaptın?” diyerek de eski talebesi ve yeni avukatı Mihri Helav'a sitemler etmişti. Merhum Helav yeni hizmetler yapacağını vaat ettiği zaman Üstad “Geçti artık, çok geç kaldın.” demişti. Bu kerametli ifade ve görüşmeden kısa bir müddet sonra, Mihri Helav rahmetlik olmuştur.

Mihri Helav'ın bir resmi.

Av. Abdurrahman Şeref Lâç

Avukat Abdurrahman Şeref Lâç, Üstad Bediüzzaman'ın İstanbul ve Afyon mahkemelerini takip etmiştir. İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi'nde en uzun müdafaayı o yapmıştır.

Daha sonraki yıllarda Adalet Partisi'nden milletvekilliği de yapan merhum Abdurrahman Şeref Lâç, bilhassa İmran

Öktem'in Bediüzzaman'a ve Nur Risaleleri'ne hücumlar yaptığı 1966 yılında Yeni İstanbul Gazetesi'nde Bediüzzaman'ın faziletini anlatan ve metheden uzun yazılar neşretmişti.

1983 yılında vefat eden Avukat Abdurrahman Şeref Lâç'ın Hz Ömer'in hayatı ile alakalı "İslâm'ın Adil ve Cesur Reisi Halife Hazreti Ömer" isimli bir eseri bulunmaktadır.

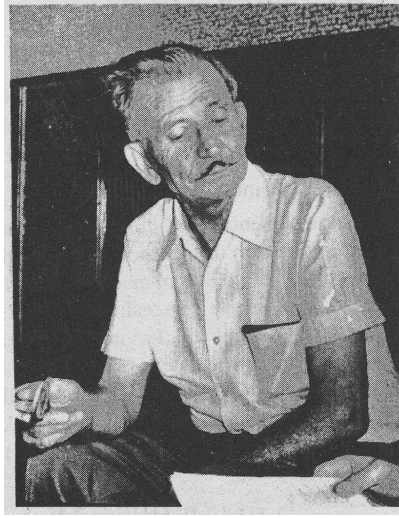

Necmeddin Şahiner, binlerce son şahitlerden birisi olan merhum Abdurrahman Şeref Lâç Bey ile 1975 yılı yazında Divan Yolu'ndaki yazıhanesinde.

Afyon davasının takibinde olanlar: Homalı Sami (sağ başta), Mustafa Gül, A. Şeref Lâç (çantalı olan), Muhsin Alev (soldan üçüncü), Mustafa Ezener (soldan dördüncü), A. Şeref Lâç'ın yanında gözlüklü olan şahıs Nur Üstad'ın avukatı A. Hikmet Gönen.

Bediüzzaman'ın Avukatları

*Av. Abdurrahman Şeref Lâç Bey 1975'te
İstanbul Sultanahmet'teki yazıhanesinde
Necmeddin Şahiner'le röportaj esnasında.*

*Bediüzzaman'ın avukatı Bekir Berk Ağabey
1992'de Berlin'de Muhsin Alev Bey ile birlikte.*

Av. Latif Aykut

15 Şubat 1952 tarihinde Üstad Bediüzzaman Said Nursî İstanbul Barosu avukatlarından Latif Aykut'a bir vekâletname veriyordu. Bu vekâletnamenin pulları üzerinde Üstad'ın "Said Nusî" diye mührü ve mübarek parmaklarının izleri bulunmaktadır.

Bu vekâletnamede şunlar yazılıydı:

"T.C. İstanbul Altıncı Noterliği Umumi Vekâletname

Başkaları tarafından bana ve benim tarafımdan da başkalarına karşı açılmış ve açılacak bilumum dava ve icra takiplerinden dolayı Türkiye Cumhuriyeti Mahkemelerinin, meclislerinin, dairelerinin ve müesseselerinin her kısım ve derecesinde her sıfat ve tarik ve suretle beni temsile, hak ve menfaatlerimin muhafazası için münasip göreceği muameleleri ifaya, dava açmaya, hüküm katiyet kesbedinceye kadar davanın takibi için icap eden bilumum muameleleri ifaya, hükmün icrasına başkalarını da tevkil, teşvik ve azle mezun olmak üzere İstanbul Barosu'nda kayıtlı Avukat Latif Aykut'u vekil tayin ettim.

Adres:

İstanbul Sirkeci Akşehir Palas Oteli'nde mukim
Said Nursî

Bugün bin dokuz yüz elli senesi Şubat'ının on beşinci Cuma günüdür.

Mahallinde dairem memurlarından Mehmet Takmaz tarafından alınan bu vekâletname altındaki mahkuk imzanın adı-sanı dairece bilinen Said Nursî'nin olduğunu tasdik ederim.

İstanbul 6. Noteri
Hamdi Selçuk

Bediüzzaman'ın Avukatları

Üstad'ın vekâletname verdiği avukatı Latif Aykut Bey.

Belgeler Işığında Gençlik Rehberi

Üstad Bediüzzaman'ın Av. Latif Aykut'a verdiği
15 Şubat 1952 tarihli belge.

Av. Muhsin Alev'in Açıklaması

Cumhuriyet gazetesinin 2 Mart 1951 tarihli sayısında hakikatle alâkası olmayan yalan bir haber üzerine Muhsin Alev 5 Nisan 1951 tarihinde bir açıklama göndermişti. Bugün 1990 yılının ilk aylarında sadece gazete olduğunu söyleyerek ciddiyet ilânında bulunan Cumhuriyet gazetesine Üstad Said Nursî'nin talebelerinden Muhsin Alev Ağabey şu satırları yazıyordu:

Hakikate Uygun Değil

“Cumhuriyet Gazetesi Yazı İşleri Müdürlüğüne,
29/3/1951 tarihli gazetenizde Risale-i Nur Külliyyatı'ndan
Gençlik Rehberi'nin evvelce toplatıldığı ve müellifi tarafından
tekrar basıldığı hakkındaki yazınız hakikate uygun değildir.

Bu eser evvelce toplatılmamış ve ikinci defa da müellifi tarafından değil, benim tarafımdan basılmıştır.

Esasen bu eserin de diğer Risale-i Nur risaleleri gibi serbest bulunduğuna dair Denizli Mahkemesi'nin kaziyeye-i muhkeme hâlini almış bir kararı vardır. Matbuat kanunu mucibince lütfen gazetenizde keyfiyetin tavgizini rica ederim.

5.4.1951

Mezkûr eserin naşiri

Muhsin Alev

Benim Yerime Mübarek Ellerinizden Öpsün

Nurlara müştak, Üstad Bediüzzaman'ın muhteşem şahsiyetine hayran yüzlerce insandan mektuplar, selâmlar ve dualar devam ediyordu. Bu mektupların birinde Malatya'dan M. Said Çekmegil 3 Mayıs 1952 tarihli mektubunda şunları yazıyordu:

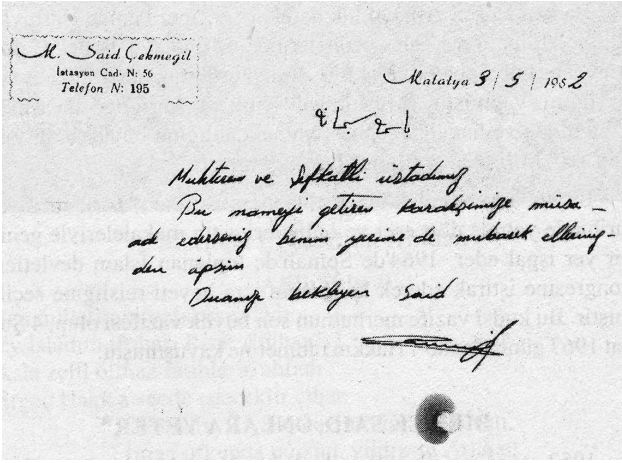
“Muhterem ve şefkatli Üstadımız,

Bu nameyi getiren kardeşimize müsaade ederseniz, benim yerime de mübarek ellerinizden öpsün.

Duanızı bekleyen

Said”

Belgeler Işığında Gençlik Rehberi

Malatya'dan M. Said Çekmegil'in 3 Mayıs 1952 tarihli mektubu

CEVAT RİFAT ATILHAN'IN ÜSTAD BEDİÜZZAMAN'LA GÖRÜŞMESİ

Milis Generali Cevat Rifat Atilhan 1892'de İstanbul Vefa'da dünyaya gelmiştir. Babası Rifat Paşa Şam mutasarrıflığı yapmıştır. Cevat Rifat, 1912'de teğmen olarak ordumuzun saflarında yerini almıştır.

Sırasıyla; Balkan Harbi, Arnavutluk Harekâtı, Birinci Dünya Harbi'nde, Suriye, Filistin ve Sina cephelerinde Birinci ve ikinci Gazze Meydan muharebelerine iştirak etmiştir. Orduda istihbarat subaylığı yapmıştır. Kurtuluş Savaşı'nda Zonguldak ve havalisi cephesi kumandanlığını başarıyla yaparak, milis generalliğini hak etmiştir.

Merhum Cevat Rifat Atilhan, yetmiş dört kitap ve pek çok makale kaleme almıştır. 1964'te Somali'de toplanan İslâm devletleri kongresine iştirak ederek kongrenin icra heyeti reisliğine seçilmiştir. Bu kutsî vazife merhumun son büyük vazifesi olup 4 Şubat 1967 günü Cenab-ı Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur.

Bir Tek Said Onlara Yeter³³

Merhum Cevat Rifat Atilhan, 1952 senesinin ilk aylarında Sirkeci'deki Akşehir Palas Otel'i'nde Nur Üstad Bediüzzaman'ı ziyaret etmişti. Hazreti Üstad, onu tebrik ederek bağrına bas-

³³ Bu aziz hatrayı, Mustafa Sungur Ağabey'den dinledim.

mişti. Hizmetlerini çok takdir ve tebrik edip, dualar etmişti. Yalnız masonların aleyhinde fazla yazıp bahsetmenin, onların propagandası olacağını da söylemişti. Bununla beraber, mezkûr habis zihniyet ne kadar da çok yayılırsa yayılsın, ne kadar çok büyürse büyüsün, (bu esnada heyecanla yatağından doğrulan Üstad Hazretleri parmağını ufku delercesine işaret ederek, “Bir tek Said onların topuna ve tamamına yeterlidir. Bir Said onları târ u mâr etmeye kâfidir.” diye gürleyerek haykırmıştı.

Merhum Cevat Rifat Atilhan.

Heyecanlı Görüşmeden Sonra

Merhum Cevat Rifat Atilhan, Üstad'la Akşehir Palas Oteli'nde çok heyecanlı görüşmesinden sonra Hür Adam gazetesinde bir makale yazdı.

Büyük Tarihçe-i Hayat'ın “Isparta Hayatı” kısmındaki “Tahliller” bölümündeki Cevat Rifat Atilhan'a ait yazı ilk defa 22 Şubat 1952 tarihli Sinan Omur'un Hür Adam gazetesinde çıkmıştır. Cevat Rifat Atilhan mezkûr gazetenin mesul müdürlüğünü yapıyordu. Atilhan'ın yazısı Hür Adam gazetesinin birinci sayfasında neşredilmişti.

Gazetede ki yazı şöyleydi:

Bediüzzaman Said Nursî

Güzel Türk vatanının yetiştirip bütün beşeriyete örnek insan olarak hediye ettiği büyük dâhi, büyük mürşid ve muhteşem bir insanın ismidir. Doksan yılı dolduran hayatının her günü birer nur hâlesi, birer fazilet ışığı bir azim ve iman halkası hâlinde Türk nesillerinin ruhlarına ve dimağlarına girmiş ve bu nur senelerle birçok karanlık ruhları aydınlatarak onları doğru, güzel ve ışıklı yollara sevk etmiştir.

İlâhî bir zekânın remzi olan Üstad-ı Âzam Said Nursî Hazretleri, Allah'ın müstesna bir lütuf ve keremi olan muhteşem dehasını, mümin bir azim ve celâdetle bu aziz milletin hayrı, terakkisi ve yükselişi uğruna harcamış ve onun nuru Türk hudutlarından taşarak komşu memleketlere, Pakistan'a ve Endonezya'ya kadar yayılmıştır.

Bu nurun ışığı ve insanlara bahşettiği ahlâk ve fazilet şulelerinin tek bir kıymet ve takdir ölçüsünde toplanması mümkün değildir.

Ondaki azim ve irade, ondaki yüksek kanaat ve üstün insan vasfı hepimiz için örnek teşkil edecek kadar büyüktür.

Yalnız biz değil, yalnız Müslümanlar değil bütün insanlık bu büyük insanın şahsiyetinde asalet ve necabetin, ahlâk ve faziletin ve bilhassa yüksek imanın bütün göz kamaştırıcı enmûzeçlerini (örneklerini) temaşa edebilir. Bütün Türk çocukları, vatanlarının bu kadar ilâhî bir zekâyâ, bu kadar muhteşem bir şahsiyete bu kadar temiz bir insana beşik vazifesi gördüğüne iftihar edebilirler...

Evvelki gün onun bir mahkemesi vardı. Bu mahkemeden iki şey öğrendik:

Biri asil ve genç Türk neslinin fazilet ve ulüv-ü ahlâka yüksek inanç ve iradeye olan derin saygısı ve yüksek alâkası...

Diğeri de lükslerini, zenginliklerini, rütbe ve mevkilerini ve bugünkü fânî ve sefil varlıklarını Türk milletinin sefalet ve

geriliğinde arayan ve zehirle ilhamlarını ve direktiflerini ve kuvvetlerini milletlerarası gizli, devirici, ve bozguncu Türk düşmanlarından alan bir soysuzlar ve nesepleri belirsiz insanların takındığı tavır.

Binlerce münevver Türk gençliğinin teşkil ettiği büyük topluluktan bir miktar irkilerek zehirli, melun ve müfsit kalemlerini korkak ve titrek dahi olsa sinsi-sinsi aleyhte kullanan ve artık modası geçmiş olan palavralarla bu kıymeti küçümsemek isteyen güruh...

Şöyle bir mukayese yapabiliriz:

Üstad-ı Âzam'la (hâşâ mason üstadı değil) muasır olan büyük adam ve Hindistan'ın kurtuluş rehberi Mahatma Gandi... Biri, İngiliz ceberutunu İngiliz emperyalizmine ve onun korkunç istilâ ve istismarına başkaldırmış ve yıllarca büyük davasına hizmet ederek İngiltere'nin bütün haşmet ve kudretini azim ve iradesi önünde âciz ve mefluç bir hâle getirmiştir. Bizim bu tipte yetiştirdiğimiz büyük insanın mücadele ve mesai hayatı ve şekli birincisine çok benzemekle beraber, fazla olarak ona Cenab-ı Hakk'ın bahş buyurduğu Müslümanlık ve iman nuru da kendi ziyasını güneş gibi İslâm iklimlerine ve diyardan diyara aşırıp götürmüştür.

Arada sadece büyük ve şayan-ı esef bir fark vardır.

Bu fark birincisine dört yüz milyona yakın bir insan topluluğunun gösterdiği sarsılmaz inanç, hürmet ve bağlılık... Bizimkisine karşı da mahdud bile olsa bazı asalet fukarası soysuzlarını açığa vuran istihfafa ve sinsi hücumları.

Ya Rabbi! Neden bizi böyle her kıymet ve fazileti paçavraya döndürecek kadar pespayeleştirdin biliyoruz. Sana karşı günahımız çok ve büyüktür...Yeter ya İlâhî, yeter bu sukut bize."³⁴

³⁴ Tarihçe-i Hayat (Tahliller) 622-623

CUMA
Yıl: 2 - No. 153
22 ŞUBAT 1952
Sahibi: Sinan OMUR
Bu nüshada me'sul
Müdür
C. R. ATILHAN

Hür ad

SIYASİ, İÇTİMAİ, MUSTAFA

CUMA VE SALI GÜNLERİ ÇIKAR MİLLİYETÇİ MÜSLÜMANLARI

Düne kadar üç kıt'ada bayrak sallamış ve di Muazzam Türk milletinin Devlet Reisimiz ikinci saf

İnkılap sayılan bazı ölçüsüz faktörlere ve vahî fikirlerle kapılarak, milletimizin güneş diyarının efendisi ve Asyanın aslı ve kahraman önderi olduğunu inkâr etmek ve buna mukabî kendimizi garîbî adederek Hıristiyan milletlerle bir arada görmek son zamanların bir modası olmuştur.

Mazisini ve mazisinin göz ka- maştırıcı şaşasını inkâr demek olan ve hiç bir mantık ölçüsüne uymayan bu tekinin ve yanlış ölçümezin bir gün acı bir miral ile yüzümüze çarparcağı mu- hakkaktır.

Haşmetli İngilizler Krah Altın- cı Jorjun vefatı münasebetiyle
(Devamı Sa. 4 Sü. 5 de)

Demokr

Gün geçmez ki gazetelerde şöyle havadistler okumamız:
Bir D.P. İçer Başkanı Kayno- kamı doğdu. Danıştay kararına

Bu memlekette bir tek muzdarip işçi kalmıyacaktır!

Bu memlekette, bilhassa Halk Partisi devrinde dolma üşer ev- vâd münaseletiyle özen... İşçiler, tam lyağ oldukları refaha kav- ruşturacak haklarına sahip olur- larken, şimdî de bazı insafsız patronların ve bir sürü kırtasi- yeçlerin övret ve azabını çekip- durmaktadırlar.

Şüphesiz yok ki, büyük bir hü- sün niyeti ve hakikaten işçiyi faydalan olmağa gayesiyle kurulu- muş olan: İşçi Sigortaları Kur- umu' ne dense, hâli akasaklı- larından kurtulabilmiş değildir. Aradan bu kadar zaman geçtiği halde, işçinin bu kurumun bazı hallerinden şikâyet edip dü- ruşu, ödene üzüntü veren bir- halidir.

Evvâle, bir tasım patronların işçilerinden aldıkları sigorta prim/lerini, Kuruma getirip ver- medikleri, bu yüzden de işçinin dolandırılış olduğunu gördü-

gü halde, Kurumun soyirci ka- lıştı afieldir bir günah değildir.
Suyunun her işi ne...
(Devamı Sa. 4 Sü. 5 de)

Bediüzzaman Said-ül-Nursî

Güzel Türk vatanının yetiştirip bütün beşeriyete örnek in- san olarak hediye ettiği bü- yük dâhi, büyük mürsid ve muhteşem bir insanın ismidir. Doksan yılı dolduran hayatın her günü birer nûr hâlesi, birer fazilet ışığı, bir azim ve iman halkası halinde Türk ne- sillerinin ruhlârına ve dirmağla- rına girmiş ve bu nur senelerle bir çok karanlık ruhları aydın- latarak onları doğru, güzel ve ışıklı yollara sevk etmiştir.

Hâhî bir zekânın remâzı olan üstad-ı âzam Said-ül-Nursî Hazretleri, Allahın müstesna bir lütuf ve keremi olan mu-

teseni dehasını, mu'min bir azim ve celâletle bu aziz mil- letin hayrî, terakkisi ve yük- selişi uğruna harcamış ve onun nuru Türk hudutlarından ta- şarak komşu memleketlere, Pâ- kistana ve Endonezyaya kadar yayılmıştır.

Bu nurun ışığı ve insanlara bahşettiği ahlâk ve fîzâlet gu- ru...
(Devamı Sa. 2 Sü. 3 de)

Kardeş Pâkistan

Pâkistan Dışişleri Bakanı Za- firullah Han, pazartesi günü saat 6,15 tayyare ile Londra'da gelmiştir. Hava alanında kar- gılanmış ve Yeşiköy camisinde sâhab namâzını kılmıştır.
Zafirullah Han Türk - İslâm eserleri müzesini, Topkapı Sa-

Sultan Ahmette okunan mevlid

Cevat Rifat Atilhan Bey'in Hüradım'da çıkan yazısı.

1950 senesinden sonraki zamanlarda merhum Cevat Rifat Atilhan gazetelerde yazılar yazıyordu. Bu yazılarında Adnan

Menderes'e de şiddetli hücumları oluyordu. Üstad Bediüzzaman –Emirdağ ve Isparta'da iken– İstanbul'dan kendisini ziyaret edenlerle ona selâm yolluyor, Menderes aleyhinde yazmamasını rica ediyordu: “Menderes'in aleyhinde yazmayın, Menderes temiz kalpli bir insandır. Menderes'in kalbi ehl-i imanla, Müslümanlarla beraberdir. Onun için aleyhinde yazmayın, aleyhinde bulunmayın.” diyerek Cevat Rifat Atilhan'ı ikaz ediyordu. Bu meselenin canlı şahidi muhterem Ahmet Aytimur Ağabey'dir.

HÜRRİYET GAZETESİ VE GENÇLİK REHBERİ MAHKEMESİ

O günlerde Hürriyet gazetesinde Üstad ve Gençlik Rehberi mahkemesi duruşması ile ilgili karalama kampanyası yapılıyordu. Duruşma hakkında mezkûr gazetede şu karalama haberler vardı:

“Dini siyasete alet eden seksenlik pirin duruşması.”

“Said Nursî, dün kendisine yapılan isnatları reddetti.”

“Dini siyasete alet ederek propaganda yaptığı iddiasıyla ve basın kanununun 16. maddesi delâletiyle hakkında dava açılan Said Nursî ismindeki bir zâtın muhakemesine dün Birinci Ceza Mahkemesi’nde başlanmıştır.”

“Gayr-i mevkuf olarak muhakeme edilen Bediüzzaman Said Nursî’nin hüviyeti tesbit edilmiştir. Hâlen seksen yaşında bulunan sanığın sorgusunu yapmak bir hayli güç olmuştur. Sorgu hakimliğinin son tahkikatın açılmasına dair on kanun kararnameinde Gençlik Rehberi adlı kitabın bakanlar kurulu kararıyla toplattırıldığı, Tecelli Matbaasında tab edilen ve kitapla Said Nursî’nin laikliğe aykırı olarak siyasi menfaat ve şahsi nüfuz teminine çalıştığı, bu sebeple tecziyesi yoluna gidilmesi istenmekte idi.”

“Söz alan savcı, mahkemenin gizli olarak devam etmesini talep etmiş ise de mahkeme heyeti mucip bir hâl görmediğinden aleni yapılmasına karar vermiştir.”

“Sanığın söyledikleri

Sorgusuna başlanan Said Nursî anlaşılması güç bir ifade ile şunları söylemiştir:

‘Ben propaganda yapmış değilim. isnat olunan suçu reddederim. Kitabın basılması hususunda da kimseye emir vermiş değilim. Bazı üniversiteli gençler, bana müracaat ederek kitabı basmamı rica ettiler. Param olmadığı için kendileri tab ettirip, piyasaya sürmüşler. Siyaset benim dinî itikadımı zayıflatır. Otuz senedir bir tek gazete bile okumuş değilim. Haddizatında Gençlik Rehberi’ni dört sene evvel bastırıp piyasaya çıkardığım zaman beni mahkemeye verdiler. Denizli, Eskişehir ve Ankara Ağır Ceza Mahkemelerinde beraat ettim. Bu kararlara uyulmasını talep ediyorum.’

Said Nursî’nin sorgusunu muteakip bilirkişi raporu okunmuşsa da müellif bunu da reddederek:

‘Risale-i Nur’un Türk milletini her fenalıktan kurtaracak bir eser olduğunu, yüz bin kişi huzurunda isbat edemezsem beni idam ediniz.’ demiştir.

“Dava, şahitlerin dinlenmesi için başka bir güne bırakılmıştır.”

Hürriyet gazetesi Gençlik Rehberi mahkemesini böyle vermişti.

Zübeyr Gündüzalp Ağabey'in Hürriyet Gazetesine Gönderdiği Yazı

Merhum Zübeyir Gündüzalp Ağabey, Seyhan Postanesi'nde vazifeliyken Hürriyet gazetesindeki mezkur haber ve resmin

çıkmasından sonra gazeteye kendi el yazısıyla şu açıklamayı göndermişti:

“Hürriyet Gazetesi Yazı İşleri Müdürlüğüne,
İstanbul

23 Ocak 1952 tarihli gazetenizin birinci sayfasında ‘80’lik pirin duruşması’ serlevhalı Bediüzzaman Said Nursî hakkındaki yazınızı okuduk. Hakikati aynen efkâr-ı umumiyyeye arz etmek gibi müstakim bir vazifeyi uhdesinde taşıyan gazeteciliğin vecibesine riayetiniz Bediüzzaman Said Nursî gibi büyük bir müellifin yüz binlerle okuyucularında ve halkımız arasında gazetenize itimat peyda etmiştir.

Zira Bediüzzaman Said Nursî cihanşumül bir Türk dâhisi-
dir. Onun nasıl bir dahi ve beşerin fevkinde bir insan olduğunu ancak 130 adetten nürekkep Risale-i Nur eserlerini okuyanlar bilir.

Büyük mütefekkir Bediüzzaman Said Nursî 28 senedir münzevi yaşayıp, insanlarla teması kesildiği, şan, şöhret ve gösterişten son derece kaçındığı ve görülmemiş bir tevazu ile âlicenap bir vaziyette yaşadığı için bugünlere kadar gazete sayfalarında göremiyorduk. Bunun için size bu büyük muhterem şahsiyet hakkında birkaç maddelik malûmat arz ediyoruz:

1- Bediüzzaman Said Nursî gençliğinden bugüne kadar bütün ömrünü görülmemiş bir feragat-i nefis ve kahramanlıkla Türk milletinin ve beşeriyetin ebedî saadet ve selâmeti için eserler yazarak tenvir ve irşadla geçirmiştir.

2- Hayatta hiçbir mal ve mülkü olmadığı ya çok mahrumiyetler ve sıkıntılar içinde ve fakat iktisat ve kanaat zenginliği ile ömründe hediye ve sadaka kabul etmeyerek büyük bir izzet ile yaşamaktadır.

3- 130 parça eseri vardır. Buna Risale-i Nur nâmı verilmiştir.

4- Eserlerin birinci hususiyeti, yirminci asrın fen ilimleriyle mânevî ilimleri mezc ve telif ederek, hak ve hakikat dersi verili-

yor. Eserleri profesör, lise, orta ve ilk mektep muallimleri ve yüksek tahsil gençliği ve büyük âlimler ve avam gibi bütün halk tabakasının anlayış, seviye ve istidadı nispetinde edeceği müstesna ve misilsiz bir hususiyete maliktir. Bir mahkemesinde Türkiye’de yarım milyon talebesi olduğu adliyece ifade edilmiştir.

5- Şimdi böyle, beşerin halaskârı bir eser külliyyatını bir kısım üniversiteliler neşre başlamıştır. Zaten bu eserin yirmi dokuz senedir neşriyatı gönüller üzerine kurulmuş, serbest bir üniversite hâlidir.

Bu ve daha birçok muazzam hakikatler içindir ki müellifin mahkemede ki kahramanca sözlerini aynen neşretmekte muvafak olmanızdan Nur talebeleri gazetenizi tebrik etmektedir.

Seyhan ve Havalisi Nur Talebeleri Namına
Zübeyir Gündüzalp”

İstanbul Gazetelerinde Gençlik Rehberi Mahkemesi

70 Şubat 1952 tarihli İstanbul gazeteleri de Gençlik Rehberi mahkemesindeki duruşmayı şöyle veriyordu:

“Duruşma başlamadan salonu dolduran ve aralarında 10 yaşındaki çocukla yetmişini aşmış sakallı ve cübbelilerin de bulunduğu üç yüz kişiye yakın bir grubun hâdiseye sebebiyet vermemeleri için 60 kişilik bir polis kuvveti tertibat almıştır.

Celse açılınca Said Nursî ve onu takiben içeri giren kalabalık grup mahkeme salonunu doldurdu. 70 yaşındaki Hoca başında bir atkı ve arkasında siyah bir cübbe olduğu hâlde sanık sandalyesine otururken sâmiine ayrılan yer dolup taşıdığından bir kısım halk da Hocanın etrafına çevrelenerek etrafına oturdu.

Said Nursî kâh sesinin tonunu yükseltip kâh alçaltarak müdafaanameyi okudu. Müdafaasını bitirerek yerine oturunca, yakasında üniversitenin muhtelif fakültelerine ait rozetler bulunan birkaç kişi mendillerini çıkararak hocanın başındaki teri sildiler.

Bu sırada mübaşir, kararın yazıldığını Said Nursî'ye söyleyerek ayağa kalkmasını istedi. Fakat salondaki kalabalık hep bir ağızdan otursun.' diye bağurdular. Reis, sanığın oturabileceğini söyledi.”

Gençlik Rehberi Mahkemesi'ni veren gazetelerden.

BİR NUR TALEBESİNİN YENİ İSTANBUL GAZETESİ İÇİN YAZDIĞI TEKZİP

O günün gazetelerinde Üstad Hazretleri aleyhinde yazılar yayımlanıyordu. Bunlardan birisine, Bediüzzaman'ın dostlarından Selçuk Koroğlu isimli bir zât, cevap yazmıştı. Bu cevabı da Bediüzzaman'a göstermişti. Nur Üstad, bu yerinde cevabın bile, anlayışsız insanlara gönderilmesine karşı çıkmıştı. Kendi mübarek el yazısıyla “Bunun lüzumu yoktur.” diye bir not yazmıştı.

Koroğlu'nun Bediüzzaman'ın ağzından yazdığı o günlerin hem bir hatırası ve hem de ibret penceresi olan cevap şöyledir:

“Yeni İstanbul Gazetesi Yazı İşleri Müdürlüğüne

1. 1952 tarih ve... numaralı nüshanızda şahsıma ait imzasız neşrelediğiniz bir yazıda; bedî adını taşıyanlarda arama yapılıyor. Nihayet bid'a olan şahsiyetim keşfediliyor. Güya millî mücadelemize aleyhtarlığımdan İslıklâl Mahkemeleri'nde mahkûm edilmişim. Kuyruklu bir yalan!

Bediüzzaman Said Nursî;

Kâlû Belâ'dan Müslüman olup 1369 yıldan beri insaniyet-gîra (insanlığa müessir) olan İslâm milletinin, 800 yıldan beri de bu insaniyet-gîranın bayraktarı olan Türk milletinin nasben bulunduğu ocak efradıyla ve gerekse ferden doğuşundan bugün ulaştığı kabir kapısına değin geçen 72 yıllık ömründe muhalifi olmamıştır. Tarihçe-i hayatımız, eserlerimiz meydandadır. Okunuyorlar ve tanıyanlarımız dinleniyorlar.

İmzasız yazı sahibine gelince;

Bu bir insan mıdır?

İnsan ve ocağı ve nefsi itibarıyla da milletimize yar bir varlık olsaydılar doğru konuşur ve imzasını da saklamazdı.

Bu bir nesne midir?

Vaktiyle başında çıban türemiş olan bir adamın ıztırabını gören hekim, mesleği ve vazifesi dolayısıyla çıbana bir neşter vuruyor. Çıban yarılıyorsa da kan çıban ve kökü de derinde olduğundan cerahat zuhur etmiyor. Ancak tedavisi için yaranın işletilmesi lüzumu anlaşılıyor. Fakat neşterin darbesini yiyen şahıs altına da pislemiştir. Bunu gören hekim, hekîmane olan şu sözü söylüyor:

‘Biz nereden vurduk, o nereden zuhur etti.’

İşte o imzasız yazının sahibi altından zuhur eden nesnedir.

Bayraktarı Türk olan İslâm âleminin başına dalâlet çıbanı musallat olup ıztırap çektiğini gören Bediüzzaman, Risale-i Nur neşri ile çıbanı yarararak tedavisini imkân dairesine almıştır.

Neşterimizin darbesi, İslâm âlemini kursak ve bağırsak hastalıklarından da kurtaracağı bu nevi zuhuratlarla anlaşılıyor.

İlk çıkacak nüshanızda aynı sütunda ve aynı punto ile bu karşılık yazının neşredilmesini matbuat kanunu hükmüne dayanarak talep ederim.

Bediüzzaman Said Nursî

“Üstadım Efendim,

Yukarıdaki karşılık yazıyı zât-ı fazilânenizin ağzından yazdım. Bundaki maksadım, gazete idaresini neşir mecburiyeti ile karşı karşıya bulundurmaktır.

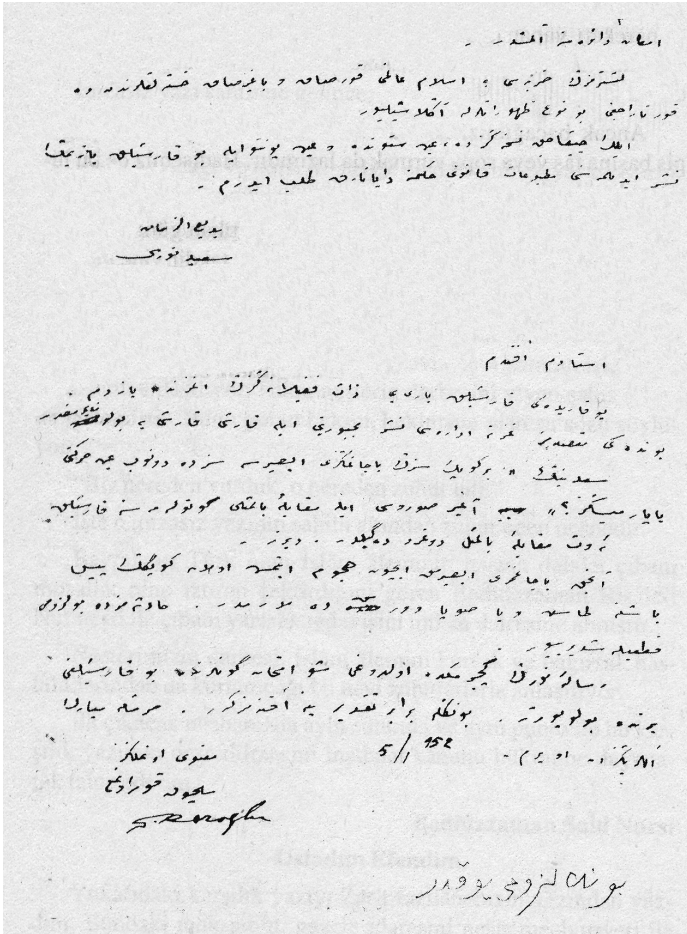
Sadî'nin ‘Bir köpek sizin bacağınızı ısırırsa siz de dönüp aynı hareketi yapar mısınız?’ ağır sorusu ile mukabele-i bilmissil güdülmesine karşılık evet mukabele-i bilmissil doğru değildir, deriz.

Ancak bacağınızı ısırarak için hücum etmiş olan köpeğin pis başına taş veya sopa vurmamak lâzımdır. Hâdisemiz de bu lüzumu katileştiriyor.

Risale-i Nur'un geçirmekte olduğu şu imtihan günlerinde bu karşılığı yerinde buluyoruz. Bununla beraber takdir yine efendimizindir. Hürmetle mübarek ellerinizden öperim.

5.1.1952

Mânevî oğlunuz
Selçuk Koroğlu

Yeni İstanbul gazetesi için yazılan tezkibin orijinali.

BİR NUR TALEBESİNİN SEBİLÜRREŞAD'A MEKTUBU

“Sebilürreşad mecmuası sahibi Esref Edib Beyefendi,

Saygıdeğer mecmuanız vasıtasıyla Üstadımızdan ve mahkeme safahatından lazım gelen malumatı her zaman alıyorduk ve alıyoruz da.... Fakat bu 22. sayı tam hissiyatımızın tercümanı. O muhteşem dehayı, o azim mahkeme günündeki kıyameti beyaz kâğıtla siyah nurla dile getiren yegâne insan siz oldunuz. Bin Sokrat ve Eflatun bedelinde olan o kahramanların serdarını, o yaşı sekseni aşmış genç ihtiyarı ehl-i küfre karşı Rüstem-i Zal ve Herkül ancak bu kadar karşı koyabilirdi.

Bir zaman siz ne güzel söylediniz: ‘Asr-ı Saadet’te olsaydı Resûl-i Ekrem putları kırmak için baltayı Bediüzzaman’a verirdi.’

Ona Türkiye’nin Gandi’si derler; hâlbuki Üstad bütün maddî varlığını titreyen hasta ve zayıf kolları ara sıra alıp Fizan’a kadar gidebilir. Yani bu yirminci asrın Diyojen’i. Bütün maddî varlığı elin kaldıracağı kadardır.

Ya mânevî varlığı yirminci atom asrında insanoğlu cihanı parçalayacak enerjiiyi de Ay’a çıkacak roketi de bulur; fakat muhteşem Üstad’ın mânevî varlığından en ufak bir cüz’ünü tartacak baskülü bulmaktan âcizdir. Hakikati aramaktan hiçbir an korkmayan ve bu yüzden Firavun’a, Şeddad’a, Nemrud’a, engizisyona rahmet okutacak câniyane işkencelere tahammül edip o zaman çetesine kötü bir söz dahi söylemeye tenezzül etmeyen;

hapisler, sürgünler, mahkemeler cebrî-keyfî-küfrî idarenin canavarları onu altının ve elmasın ağırlığı altında dahi ezip sükûtunu satın alamadılar.

Biz bütün dünya Risale-i Nur talebeleri, Risale-i Nur'un cemiyeti ıslah için Allah tarafından memur edildiğine inanıyoruz. Başındaki saçları adedi kadar başı olsa ve her gün biri kesilse yine bu azim baş küfre ve şerefsizliğe boyun eğmez. Muhteşem Deha! Kesilecek olan senin başın değil onların başıdır. Ve icap ederse uğruna ölümü cana minnet bilen yüz binler var.

Eşref Edip Beyefendi kardeşimiz, bize hak verirsiniz ki istikbalin kıtalarına hâkim-i mutlak ve küfrün küf kokan beynini deşecek yegâne kazma yine Risale-i Nur ve onun tercümanı olan 'Kardaşlarımın duasına muhtaç âciz ve biçare' olduğunu söyleyen allâme-i cihan asil Üstadımız olacaktır. Hiçlerden hepi bulmak kabiliyetine mazhar kahramanların serdarı.

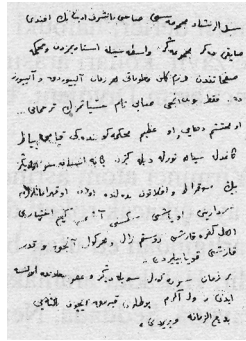
Cemi müminlerin lisanıyla insanların adedine kadar deriz: Yaşasın Bediüzzaman, yaşasın Risale-i Nur!

Sonsuz saygı ve selâmlarımızın lütfen kabulü.

İşbu mektup beş yüz imzalıdır.

Konya Nur talebeleri namına

Hayrullah Lim"

*Hayrullah Lim'in Sebülürreşad'a yazdığı
mektubun aslından bir parça.*

MAHKEMENİN İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ GÜNLERİ

İkinci muhakeme gününde, Risale-i Nur Külliyyatı'ndan çok istifade eden birçok üniversite talebeleri ve ehl-i irfandan müteşekkil büyük bir kalabalık, mahkemeyi dinlemek üzere erkenden koridorları doldurmuştu. Üstad Hazretleri, alkışlarla, üniversiteli Nur talebelerinin kolları arasında mahkeme salonuna girdi, maznun sandalyesine oturdu. Avukatlar da geldiler, yerlerini aldılar. Mahkeme salonunda müthiş bir izdiham vardı. Binlerce kişi mahkemeyi dinlemek üzere salona girmek istiyor, kalabalık, dalgalar hâlinde kapılardan taşıyordu.

Bu hâdisenin zahirî heybet ve ihtişamının aksettirdiği mana, daha muazzam ve daha haşmetli idi. İslâmiyet nurunun mücessem bir timsal-i muşahhası olan Said Nursî'ye, dinî kültürden mahrum olarak yetiştirilen gençlik, tazim ederek minnettarlığını ifade ediyordu. Güya lisan-ı hâllerıyla

'Ey yirminci asrın zulûmatını Kur'ân'ın nuruyla yaran, ehl-i imana nurlu ve beşaretli ufuklar gösteren, insanlığı, fitratına münasip yüksek ve ebedî saadete davet eden büyük mücahid! İnsanlığa bahusus bu vatan evlâtlarına yaptığın büyük hizmeti, şükranla karşılıyoruz. Ve istikbal dahi seni takdirle yad edecektir. Sen, mânen ölüme yüz tutan bir nesli, mâneviyat âb-ı hayatına kavuşturan bir hekim olarak çok kıymetli ve yüksek bir hizmet ifâ ettin. Yokluğa, ebedî şekâvete atılmak istenen bir milleti ve

gelecek nesillerini, Kur'ân'ın nuruyla ebedî saadete ulaştırmaya ve Allah'a kavuşturmaya çalıştığını ve hayatını bu uğurda feda ettiğini biliyoruz.

İmanlı nesiller seni takip edecektir;

Yıllarca, asırlarca peşinden gidecektir.'

diyorlardı.

Salondaki kalabalığın fazla olmasından, mahkemenin devamına imkân kalmamıştı. İntizamı temine tahsis edilen polisler, halkın tehacümüne mâni olamıyordu. Nihayet mahkeme reisinin halka hitaben, "Hocaefendiyi seviyorsanız biraz meydan veriniz ki mahkemeye devam edebilelim." demesi üzerine, halk çekilmeye başladı. Bu suretle mahkemenin devamına imkân hâsıl oldu.

Gençlik Rehberi'ni basan matbaacı ve sonra polisler dinlendi. Daha sonra Üstad Hazretleri, ehl-i vukuf raporuna karşı itiraz eyledi. İkinci namazı vakti geçmek üzere olduğundan, Hazreti Üstad namaz kılmak üzere müsaade istedi. Muhakeme reisi, Üstad'ın bu ricasını kabul ederek mahkemeye nihayet verdi.

Üstad, genç üniversitelilerin ve kendisini candan seven talebelerinin kolları arasında koridorlardan geçerken, binlerce halk tarafından alkışlanıyor, kendisi de iki eliyle sevgili talebelerini selâmlıyordu. Adliye binasının önünde üç-dört bin kişi toplanmış, Üstad'ı görmek üzere bekliyorlardı. Üstad, binlerce halkın alkış tufanı arasında merdivenlerden indi. Bu arada heyecandan ağlayanlar da vardı. Bu izdiham arasında yaya yürümek kabil olmadığı için, Nur talebeleri tarafından Hazreti Üstad bir otomobile bindirilerek Sultanahmet Camii'ne götürülmüş, orada cemaatle namaz kılındıktan sonra ikametgâhına ulaştırılmıştı.

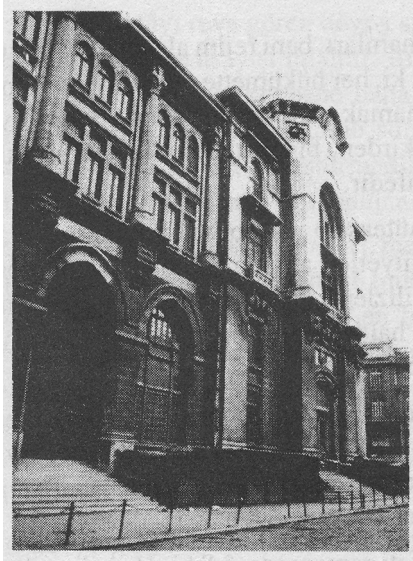
Üstad Hazretleri 5 Mart 1952, son mahkeme günü, yine genç mekteplilerle halk tabakalarından müteşekkil binlerce kendisini sevenlerin arasında mahkeme salonuna girdi. Mahkeme salonundaki izdihamın geçen defaki gibi mahkemenin devamına mâni olacak dereceye varmaması için, müteaddit polis müfreze-leri adliye binasının merdivenlerini ve koridorlarını muhafaza

Mahkemenin İkinci ve Üçüncü Günleri

altına almışlar, geçitleri kapamışlardı. Bununla beraber mahkeme salonu kapılara kadar hıncahınc dolmuştu.

Mahkeme başladı; şahit olarak Gençlik Rehberi'ni bastıran üniversite talebesi (Muhsin Alev) dinlendi. İfadesinde, şark ve garbın eserlerini okuduğunu, sonra Risale-i Nur eline geçtiğini, bu eserlerden aklı, fikri, ruhu ve kalbi son derece müstefid bulunduğunu, irade ve ahlâkı üzerinde mühim tesirler yaptığını, Gençlik Rehberi'nin, gençlerin iman ve ahlâkını temin ve muhafaza yolunda büyük tesiri olması dolayısıyla, bir hizmet-i vataniye yapmak emeliyle bastırıldığını, suç mahiyetini hâiz bir şey görmediğini söylemiştir.

Mahkeme, Üstad'ın müdafaasını serbest ve rahatça yapmasına meydan verdi. Üstad da geniş ve ferahlı bir müdafaa yaptı.³⁵

*Gençlik Rehberi Mahkemesi'nin İstanbul Sirkeci'deki
İstanbul Adliyesi. Şimdilerde Büyük Postane.*

³⁵ Tarihçe-i Hayat (Tahliller) 638

ÜSTAD'IN MÜDAFAASI

“Çok uzun süren mazlumane, maceralı hayatıma dair gayet kısa maruzatta bulunacağım. Lütfen dinlemenizi rica ederim.”

Mahkeme, Üstadın müdafaasını serbest ve rahatça yapmasına meydan verdi. Üstad da geniş ve ferahlı bir müdafaa yaptı.

“Muhterem hâkimler, yirmi sekiz sene emsalsiz ihanetlere, işkencelere, tarassud ve hapsilere maruz kaldım. Bütün bu iftira ve isnadların esasını birkaç noktaya dayanır:

1- En birinci ithamları, beni rejim aleyhtarı olarak telâkki etmeleridir. Mâlûmdur ki her hükûmette muhalifler bulunur. Asayişe, emniyete dokunmamak şartıyla, hiç kimse vicdaniyla, kalbiyle kabul ettiği bir fikirden, bir metoddan dolayı mesul olmaz. Bu hukukî bir mütearifedir.

Dininde çok mutaassıp ve cebbar bir hükûmet olan İngilizlerin yüz sene hâkimiyetleri altında bulunan yüz milyondan ziyade Müslümanlar, İngilizlerin küfür rejimlerini kabul etmeyip Kur’ân ile reddettikleri hâlde, İngiliz mahkemeleri, şimdiye kadar onlara o cihetten ilişmedi.

Burada ve bütün İslâm hükûmetlerinde eskiden beri Yahudiler, Nasranîler tâbi oldukları memleketin dinine, kudsî rejimine muhalif, zıt ve muteriz buldukları hâlde, o hükûmetler hiçbir zaman kanunlarla onlara o cihetten ilişmediler.

Hazreti Ömer, hilâfeti zamanında, âdi bir Hıristiyan ile mahkemede birlikte muhakeme olundular. Hâlbuki o Hıristiyan,

İslâm hükûmetinin mukaddes rejimlerine, dinlerine, kanunlara muhalif iken, mahkemede, onun o hâli nazara alınmaması açıkça gösterir ki adalet müessesesi hiçbir cereyana kapılmaz, hiçbir tarafgirliğe kaymaz. Bu, din ve vicdan hürriyetinin bir ana umdesidir ki komünist olmayan şarkta, garpta, bütün dünya adalet müesseselerinde cârî ve hâkimdir.

Ben de, din ve vicdan hürriyetinin bu ana umdesine güvenerek, yüzlerce âyât-ı Kur'âniye'ye istinaden, medeniyetin bozuk kısmına, hürriyet perdesi altında yürüyen mutlak bir istibdada, lâiklik maskesi altında dine ve dindarlara karşı tatbik edilen en ağır bir baskıya muhalefet etmiş isem, kanunlar haricine mi çıkmış oldum? Yoksa, Anayasanın hakikî ve samimî müdafaasını mı yapmış bulundum? Haksızlığa karşı, zulme karşı, kanunsuzluğa karşı muhalefet hiçbir hükûmette suç sayılmaz; bilâkis muhalefet meşru ve samimî bir muvazene-i adalet unsurudur.

2- Bana zulüm ve cefayı reva gören devr-i sabıkın yaptığı işnadların ikincisi, emniyet ve asayişî ihlâldir. Bu vehim ve hayal ile bu düzme isnat ile yirmi sekiz sene bana ceza çektirdiler. Memleket memleket, mahkeme mahkeme süründürdüler. Zindandan zindana attılar. Kimse ile görüştürmediler. Tecrit ettiler, zehirlediler, türlü türlü hakaretlerde bulundular.

Biz ki beş yüz bin fedakâr Nur talebeleri, memleketin her tarafında emniyet ve âsâyişin fahrî mânevî muhafızlarıyız; bize böyle bir isnatta bulunmaları, günahların en büyüğüdür. Onlar bize o kadar zalimâne ihanetlerde buldukları hâlde, biz asla hislerimize kapılmayarak, gönüllerde emniyet ve âsâyişî temin yolunda, iman ve Kur'ân'a hizmet yolunda, gafletle anarşiye sapanları düştükleri fevzâ gayyâsından kurtarmak yolunda çalışmaktan bir an hâli kalmadık.

Muhterem hâkimler, şunu kat'î olarak arz ederim ki bu delilsiz bir iddia değildir. Bizim zulüm ve menfâ sahamız olan altı vilâyetin altı mahkemesi, uzun ve ince tetkikler neticesinde, emniyet ve âsâyişî ihlâl yolunda hiçbir vukuat kaydetmemiştir. Bu

Üstad'ın Müdafaası

hareketimiz isbat eder ki Nur mekteb-i irfanının talebeleri, kalbler üzerinde işler, emniyet ve âsâyîşin bekçisini kafalara, kalblere yerleştirir. Bizim iman derslerimiz anarşiye karşıdır, bozgunculuğa karşıdır, farmasonlara ve komünistlere karşıdır. Memleketin bütün zabıta dairelerinden sorulsun, beş yüz bin Nur irfan mektebi talebesinden birinin olsun nizam ve intizama aykırı bir vukuatı var mıdır? Yoktur. Elbette yoktur. Çünkü hepsinin kalbinde nizam ve intizamın en sağlam muhafızı olan iman bekçisi vardır.

Bediüzzaman, mahkemede müdafaasını yaparken...

Bu hâdiseyi 21 Şubat 1952 tarihli Cumhuriyet gazetesi böyle vermişti.

Sebilürreşad'ın 116'ncı nüshasında "Hakikat Konuşuyor" başlıklı makalemde bu hakikatleri uzun uzadıya izah ettim. Bütün dünyasını, hatta icap ederse hayatını, hatta âhiretini dini-ne feda ettiği, bütün hayatı şahadet eden, otuz beş seneden beri siyaseti terk eden, müteaddit mahkemelerin o kadar incelemelerine rağmen bu yolda bir delil bulunamayan, sekseni aşmış, kabir kapısına gelmiş, dünya metâından hiçbir nesneye mâlik olmamış ve ehemmiyet vermemiş bir adam hakkında "Dini siyasete âlet ediyor" diyen, yerden göğe kadar, gökten yere kadar haksız ve insafsızdır.

Biz Nur mekteb-i irfanı şâkirtlerinin Kur'ân-ı Hakîm'den aldığımız hakikat dersi şudur ki: Evde, yahut bir gemide, bir masum, on cânî bulunsa, adalet-i Kur'âniye, o mâsumun hakkına zarar vermemek için, o haneyi, o gemiyi yakmayı men ettiği hâlde,³⁶ on mâsumu bir tek cânî yüzünden mahv için, o hâne, o gemi yakılır mı? Yakılırsa en büyük zulüm, en büyük hıyanet ve gadir olmaz mı? Bu sebeple, âsâyişi ihlâl yolunda yüzde on cânî yüzünden doksan mâsumun hayatını tehlikeye ve zarara sokmayı adalet-i ilâhiye ve hakikat-i Kur'âniye şiddetle men ettiği için, biz bütün kuvvetimizle bu ders-i Kur'âniye'ye ittibâen âsâyişi muhafazaya kendimizi dinen mecbur biliriz.

İşte bizi böyle haksız isnadlarla itham eden devr-i sabıktaki gizli düşmanlarımız, şüphe yok ki ya siyaseti dinsizliğe âlet etmek istediler; yahut bilerek, bilmeyerek bozuk ideolojileri memleketimize yerleştirmek gayretine düştüler. Görülüyor ki nizam ve intizamı bozan, maddî, mânevî memleketin emniyet ve âsâyişini ihlâl eden bizler değil, asıl onlardı. Hakikî bir Müslüman, samimî bir mümin hiçbir zaman anarşiye ve bozgunculuğa taraftar olmaz. Dinin şiddetle men ettiği şey, fitne ve anarşidir. Çünkü anarşi hiçbir hak tanımaz. İnsanlık seciyelerini ve medeniyet eserlerini canavar hayvanlar seciyesine çevirir ki bunun âhirza-

³⁶ Bkz.: En'âm Süresi 6/164; Mâide Süresi 5/32

manda Ye'cüc ve Me'cüc komitesi olduğuna Kur'ân-ı Hakîm işaret buyurmaktadır.

İşte, muhterem hâkimler, yirmi sekiz sene bana ve talebelerime böyle eza ve cefada bulundular. Ve mahkemelerde savcılar bize hakaretlerde bulunmaktan çekinmediler. Biz, bunların hepsine tahammül ettik. İman ve Kur'ân'a hizmet yolunda devam ettik. Ve devr-i sabık ricalinin bütün o zulüm ve cefalarını affettik. Çünkü onlar müstehak oldukları âkibete uğradılar. Biz de, hak ve hürriyetimize kavuştuk. Sizler gibi âdil ve imanlı hâkimler huzurunda söz söylemek fırsatını Allah bize bahşettiğinden dolayı şükrederiz. ³⁷ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

*Said Nursî*³⁸

³⁷ “Bu, Rabbimin bir lütfudur...” (Neml Sûresi 27/40)

³⁸ Tarihçe-i Hayat (Tahliller) 640

VE BERAAT

Üstad Bediüzzaman'dan başka Av. Mihri Helav, Av. Seniyyüddin Başak, Av. Abdurrahman Şeref Lâç da birer müdafa yaptılar.³⁹ Av. Abdurrahman Şeref Lâç'ın müdafaasından sonra, mahkeme reisi Bediüzzaman'a başka bir diyeceğinin olup olmadığını sordu. O, ayağa kalkarak:

“Sadece bir kelime söylemek için müsaadenizi isterim.” dedi. “Buyurunuz.” denilmesi üzerine de şunu söyledi:

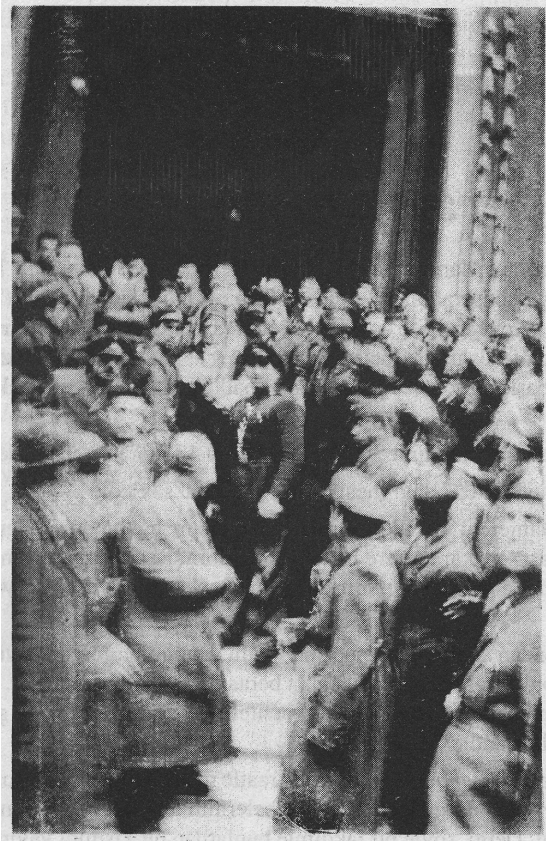
“Muhterem vekillerimin benim şahsım hakkında söylemiş oldukları senâkâr sözlere ben lââyık değilim. Ben, Kur'ân ve iman hizmetinde çalışan âciz bir adamım. Başka bir diyeceğim yoktur.”

Bundan sonra mahkeme son buldu. Hâkimler görüş alışverişinde bulunduktan sonra ittifakla beraat kararını tebliğ ettiler. Bu karar, mahkemede bulunan üniversiteliler ve halk tarafından şiddetle alkışlandı.

Gençlik Rehberi davasının beraatla neticelenmesinden sonra Sebülürreşad dergisinde Nur talebelerinin tebrik telgrafları neşrolundu. Dergi, şöyle bir takdimle bunlardan bir kısmını yayımladı.

Üstad'ın beraatı Nur talebeleri tarafından arkadaşlarına bildirilmiş, bu haber her tarafta büyük memnuniyet uyandırmıştır.

³⁹ Teferruatlı bilgi için Tarihçe-i Hayat'ın Isparta Hayatı kısmına bakınız.

Üstad Bediüzzaman Hazretleri, mahkemenin beraat kararından sonra mahşerî kalabalık arasında, talebelerinin kollarında adliyenin merdivenlerinden inerken.

Bütün Risale-i Nur talebeleri ve Üstad'ı sevenler mektuplarla tebrik mesajı göndermişti. Bazılarını buraya dercediyoruz:

“Sebilürreşad mecmuası vasıtasıyla muhterem Üstadımız Bediüzzaman Said Nursî Hazretlerine,

İman ve âhiret bürhanlarından olan Gençlik Rehberi adlı eserinizden mütevellid İstanbul'da cereyan eden muhakemenizin

Ve Beraat

beraatla neticlendiği haberi her tarafta sevinçle karşılanmıştır. Sevgi ve hürmetle sizi ve Türk adliyesinin âdil hâkimlerini tebrik ederiz. Dünyevî şan ve şerefi, fakr-ı mutlak, acz-i mutlak şükr-ü mutlak içinde eritip bir ilâhiyat fakültesi hükmünde ve hayatınızdan kıymetli olan 133 parça Risale-i Nur adlı muazzam eserinizi de imanı kurtarmak için beşeriyete hediyenizden dolayı ruh ve canımızla teşekkür ederiz. Allah razı olsun.

İnebolu Nur talebeleri adına

Selahaddin Çelebi

*Gençlik Rehberi mahkemesinden
beraat ettikten sonra*

*Bediüzzaman Hazretleri, talebesi
Hayrullah Lim'in kollarında.*

Safranbolu-Adaletin tecellisi ile beraat kararına arz-ı şükran eyler, sıhhat ve saadetlerimizi dileriz.

Sabri

Eskişehir-Beraat kararından dolayı son derece sevinç içindeyiz. Yüksek adalet mahkemesini tebci, sevgili Üstadımızı tebrik ve müdafaasını fahrî olarak kabul eden kudretli ve fedakâr avukatlar olarak: Abdurrahman Şeref Lâç, Seniyyüddin Başak ve Mihri Helav Beyefendilere de teşekkürler ederiz.

Eskişehir Nur talebeleri nâmına

Ahmed

SEBİLÜRREŞAD

SAYI: 122 CİLT: V 25 KURUŞ

Risalei Nur ve gençlik rehberi

Müellifi

Bediüzzaman
Said Nur

Ağır ceza mahkemesinde

Muhakemesi
Müdafaası

Fahrî avukatlarının
müdafaaları

Büyük mahkemenin
adilâne beraat kararı

Beraat kararı hakkında her taraftan gelen tebrikler

Sebilürreşad, Mart 1952 tarih ve 122. sayısında Gençlik Rehberi'nin beraat haberini böyle vermişti

SEBİLÜRREŞAD

SAYI: 124 CİLT: V 35 KURUCU

Risale-i Nur
Mellifi
Bediüzzaman
Said Nur

Beraet kararının akisleri
Müdafaaları
Kahramanca
mücadeleleri
İrtica bu mu?
Mehmed Akif
İrtica yoktur efendiler!
Ord. Prof. Ali Fuad Başgil

Maneviyata
muhtacız
Ord. Prof. Ali Fuad Başgil

Asil Türk milletinin evi adlarına halisane tavsiyemiz
İnkilâp simsarlarına karşı Başbakanın
mühim beyanatı

Milli viedana muhalif, millete benimsenmiş inkılablar jondarına zorile başarılamaz.
20 milyon kaderi tek şahsa bırakılmaz. Asil inkılâh şimdiki demokrasi inkılâbidir.
Bediüzzaman Said Nur

Köy enstitülerinde komünizm - Yeni neşriyat

*Sebilürreşad'ın Nisan 1952 tarih ve 124. sayısının kapağı.
Din düşmanları irtica masalını o zaman da uydurmuşlardı.*

MAHKEMENİN BERAATI ÜZERİNE ÜSTAD'IN TALEBELERİNE YAZDIĞI MEKTUP

Gençlik Rehberi için verilen beraat kararından sonra, Üstad Bediüzzaman talebelerine bir mektup yazmıştı. Aşağıda yer verdiğimiz bu mektubun ilk iki buçuk satırı Üstad Bediüzzaman'ın kendi el yazısı ile diğer kısımları ise, Nur kâtipleri tarafından onun ağzından yazılmıştı:

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ⁴⁰

“Aziz kardaşlarım! Size bin barekallah ki Rehber’i gençlerin imdadına gönderdiniz. Bu sırada Rehber’e pek çok ihtiyaç vardı. Siz meşveret ile münasip ve müştak yerlere verebilirsiniz. Çelebilere benden çok selâm edin. Ben onları her sabah dualarıma dahil edip, okuduklarımı ruhlarına da hediye ediyorum.

Her zaman ihtiyat iyidir. Şimdi Nurlar’ın her tarafta parlak fütuhatlarına karşı, gizli düşmanlar çok bahanelerle sed çekmeye mukabil, siz de ihtiyat ve dikkat etmelisiniz.

Said”

⁴⁰ Her türlü noksan sıfatlardan uzak olan Allah’ın adıyla.

باسمہ سبحانہ
عزیز قارداشلر سزه بیده باره الله
سه رهبری کچله ایدرینه گونددگیز
بوساره لهیره بک چوقه اختیاج واردی
سز مشورت ایزه مناسبه و مشافه یرله
و یریلیر سز جلیجی کیمونیزه چوقه سلام ایدرله
به اونلاری هر مباح دو عا ماکهیل ایدرله
او قودلارینی روحانینه کهدیه ایدریم
هر زمانه اختیات ایدریم خمدی نو ایدرله
علا هر ظاهره بر لاره فتوحانینه قارش
گیزلی دو شمانار چوقه بیجانلله سر بیلیم
مقابل سزده اختیاد و دقت ایتدیلیم.

Bediüzzaman'ın yazdığı mektubun aslı.

Hazreti Üstad'ın Açıklaması

Üstad Bediüzzaman Said Nursî, kendisiyle görüşmek isteyen talebe ve dostlarına Sebilürreşad dergisi vasıtasıyla şöyle bir açıklama neşretmişti:

“Benimle görüşmek isteyen aziz kardeşlerime beyan ediyorum ki:

Ben İstanbul'a ve İstanbul'daki dostlarıma pek ziyade müstakim. Her vakitte ruhen temenni ediyorum ki İstanbul'a gelip bu mübarek şehirdeki sâdik dostlarımı ve ahbablarımı göreyim. Fakat maatteessüf otuz seneden beri tecrit ve inzivada bulunduğum için insanlarla görüşmeye, zaruret olmadıkça tahammülüm kalmadığından İstanbul'a gelemiyorum. Hem şimdi tesemmümden, zafiyetten, ihtiyarlıktan ve hasta bulunmuş olmaktan dolayı fazla konuşamıyorum. Buna mukabil katiyen size haber veriyorum ki Risale-i Nur'un her bir kitabı bir Said'dir. Hangi kitaba baksanız siz benimle karşı karşıya görüşmekten on defa ziyade hem faydalanır, hem hakiki surette benimle görüşmüş olursunuz. Ben şuna karar vemişim ki: Allah için benimle görüşmek isteyenleri görüşemediklerine bedel her sabah okuduklarıma, dualarıma hissedar ediyorum ve inşaallah etmekte devam edeceğim.

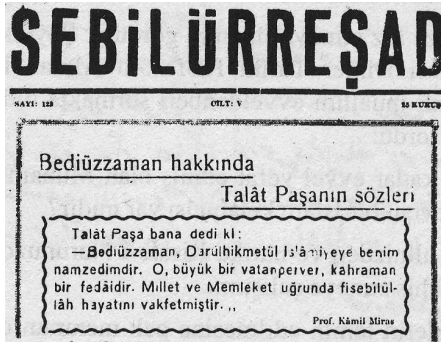
Said Nursî”

TALAT PAŞA'DAN BEDİÜZZAMAN'A METHİYE

Merhum Eşref Edip Fergan, Sebilürreşad mecmuasında, Gençlik Rehberi Mahkemesi'yle ve Üstad Bediüzzaman Said Nursî ile alâkalı haber ve yazılara çok geniş yer ayırmıştı. Nisan 1952 tarih ve 128 sayılı nüshada, “Bediüzzaman Hakkında Talat Paşa'nın Sözleri” başlığıyla birinci sayfadan Prof. Dr. Kâmil Miras'ın şu sözlerine yer vermişti:

Talat Paşa bana dedi ki:

- Bediüzzaman, Daru'l-Hikmeti'l-İslâmiye'ye benim namzedimdir (adayım). O, büyük bir vatanperver, kahraman bir fedaidir. Millet ve memleket uğrunda fi-sebilillâh hayatını vakfetmiştir.⁴¹

⁴¹ Osmanlı Sadrazamlarından (başbakan) Talat Paşa'nın alâkasının tafsili için Son Şahitler isimli eserimize (1/62) bakılabilir.

BERLİN'DEN BEDİÜZZAMAN'A NUR HABERİ

1957 senesinde Muhsin Alev, Berlin'den Türkiye'ye Üstadı Bediüzzaman'a üzerinde karanfil resmi bulunan bir kart göndermişti. Bu mektupta şunları ifade ediyordu:

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ⁴² وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ⁴³
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ⁴⁴

“Çok aziz, çok müşfik Üstadım Efendim Hazretleri!

Evvelen, binler selâm ve hürmetle el ve ayaklarınızdan hasretle öper, kusurlarımın affını yalvarır, hayırlısı ile muvaffakiyetime için makbul dualarınızı beklerim.

Bir hususu size arz etmeyi lüzumlu gördüm. Şöyle ki burada Berlin Üniversitesi Dinler Tarihi Profesörü Alman Protestan olan Bravne isimli muallim evvelden beri sormakta olduğu gibi dersinde benden sordu:

Elli iki sene kadar evvel vefat etmiş olan Muhammed Abdüh'tan sonra mevcut bir İslâm kelâmcısı var mıdır?

Ben de zât-ı âlinizden ve harika Risale-i Nur'unuzdan dilim döndüğü kadar bahis etmeye çalıştım.

⁴² Her türlü noksan sıfatlardan uzak olan Allah'ın adıyla.

⁴³ “Hiç bir şey yoktur ki, O'nu hamd ile beraber tesbih (tenzih) ediyor bulunmasın.” (İsrâ Süresi 17/44)

⁴⁴ Allah'ın selâmi, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

O da bu eserlerin temin edilmesine pek memnun olacağını söyledi. Bundan sonra kendisine okunması için Arabî Asâ-yı Musa'yı, kürsünün kütüphanesine de okunması için Gençlik Rehberi, münâcaatlı ve matbu Tarihçe-i Hayatı'nızı verdim. Hangi Nur mecmualarının verilip verilmemesi ve emirlerinizi bildirmenizi rica ederken, tekraren yalvarır, dualarınızı beklerim efendim...

Bîçare talebeniz

Abdülmübsin"

بسم الله الرحمن الرحيم
وان من شئ الا يسبح بحمده * السلام عليكم ورحمة الله وبركاته
چشمه عزیز چو مشقور استایم اقدیم حسرتناری
امرا بیار سلام و حرمتی اهل وایا قاریزده حسرتی ادر قصور بیار
عفوئی بالواری خیرسی ایل موافقتیم ایچونه مقبول دعائونیز بکاریم
رحمتی سزه عرض ایتمگ لزومات کوردم : شولیکم بورده برین
انورستیم وینار روشوری آمان پروتستان اولان برانیه اسای
معلم اولونه زری صور مقده اولونگی کبی در سنده تصور دی . آله ایکی
سند قدر لول وفات ایتمه اولان محمد عبده دنه صوگوه موجود براسدم
طابعی داری در بند ذات عالیگزده و خارقه رساله نورنگزده
دیلم دوندیگی قدر بحث ایتمگ چالیدم . اوده "بواتر لک تاسین دیلم
سنو یک ممنون اولاجغی سولیدی . بوند صوگوه کندین
اوقومسی ایچون عرب عصای سیدی هر کور سینک کورتوبجانه سنه
اوقونمسی ایچون کنجک صبری "ناجعتک" و مطبوع تاریخچه حیاتنزی
ویردیم فقط دیگر فغانگی نورجموعه لرنیک ویریلوب ویریلیمسی
خصوصنده آرزو و امر لرنیزی بیلدریم گزی رجا ادر کن تکرار
تصورریک عفوئی بالواری دعائونیز بکاریم اقدیم
بیچاره طلبه گز
عبدالمهم

Mektubun ash.

BİLİRKİŞİ RAPORUNA PROF. DR. SALİH TUĞ BEY'İN İTIRAZI

İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsü Müdürlüğü (1968-1970), İ.Ü. İslâm Araştırmaları Enstitüsü Merkezi Müdürlüğü (1978-1982), 1982'den 1989'a kadar M.Ü.İ.F. Dekanlığı görevlerinde bulunan Prof. Dr. Salih Tuğ bundan 35 yıl evvel, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi İslâm Araştırmaları Enstitüsü asistanıyken, hakikatlere aykırı olarak, Risale-i Nur hakkında rapor tanzim eden bilirkişilerin hatalarını ortaya koyan muhalefet şerhinde Gençlik Rehberi için 7 Nisan 1964 tarihinde şunları ifade ediyordu:

“Gençlik Rehberi:

Bu kitap hakkında raporun ikinci sayfasında beyan edilen Risale-i Nur müellifinin dünya sırlarına vâkıf bir evliya olduğu kat'i hakikat... 'O enbiya ve evliyanın aklen ilmelyakin derecesinde isbat ettikleri (s.7) beyanında iştirak edememekte; zira 7. sayfasının birinci paragrafında ve ikinci satırda gençlerin âhiretimizi ne şekilde kurtaracağız, tarzında sordukları suale cevap vermeye çalışmakta ve âhret yoluna kabirden gidileceği ve kabire üç tip kimsenin de mecburen gireceği izah edilmekte ve neticede ölüm ile âhretin mutlak bir hakikat olduğu gösterilmektedir. İşte bu, Said Nursî'ye göre bu hakikate Peygamberler, yüz yirmi dört bin muhbir-i sadık nebiler, enbiya ve evliya yüz yirmi dört milyon evliya haber vermişler, şehadet etmişler ve ayrıca aynı hakikati had ve hesabı olmayan din adamları kâfi delillerle isbat

etmişlerdir.’ denmektedir. Bu sırada I numara ile gösterilen dipnotta “İşte Risale-i Nur’un kabir ve âhiretin var ve hakikat olduğunu isbat eden bir kitap olduğuna işaret edilmektedir. Raporda gösterilen Said Nursî’nin dünya sırlarına vâkıf bir evliya olduğu tarzında bir cümle ve ifadeye kitap metninde rastlanmamıştır.

Raporun ikinci sayfasının ikinci paragrafında 9. ve 11. sayfalarda Nursî’nin bizzat kendi kendini büyük bir övünme ve tefahür ve insanüstü bir varlık, kendisine ilham gelen bir veli, din adına, Kur’ân namına konuşmaya selâhiyetli bir kimse olarak gösterme ve şahsî nüfuz temin etmesini sağlayacak beyanlarda bulunduğu ifade edilmekte ise de kitabın 9. sayfasında Said Sursî, hapishanenin karşısındaki lise bahçesinde müşahede ettiği kız talebe grubunun elli sene sonraki durumlarının ne olacağını düşünmekte ve kendine göre bunu kötü bularak hâl-i hazırın tenkidini yapmaktadır.

Raporun aynı sayfa, aynı paragrafının devamında Said Nursî’nin bizzat bütün kardeşlerinin Cehennem azabından kurtulabileceği ve bunun 6187 sayılı kanun hükümlerinin ihlâl ettiği kanaati izhar edilmekte ise de kitap metninde müellif, âhiret azabından kurtaracak bir hakikati beyan etmek istediğini, hemen akabinde insan öldürmenin aleyhinde bulunmakta ve maktulün akrabasının dahi intikam endişesiyle hareket etmemesi ve Kur’ân’ın emrettiği gibi barışma ve müsalâha yoluna gidilme-lidir, denmektedir.

Bu sarahate göre Said Nursî’nin Cehennem azabından kardeşlerini bizzat kurtaracak bir kimse olduğu değil, sadece Kur’ân’a ait emirlerin tatbiki hâlinde Cehennem azabından kurtulmanın mümkün olduğu onlara haber verilmektedir. Bu itibarla 6187 sayılı kanuna muhalefet görülmemektedir. Eserin zikredilen 22. sayfasında Türkiye’nin lâik nizamı devrimler ve teokratik devlet düzeni hususunda bir sarahate rastlanmamakta olduğundan tetkik konusu kitabın T.C.K.’nun 163 ve 6187 sayılı kanun hükümlerini ihlâl ettiği kanaatini paylaşmak mümkün

görülmemektedir. Her ne kadar raporda 'Zaten Nurculuğun teokratik devlet nizamını telkin ettiği bilinen bir şeydir.' denilmekte ise de bilirkişi sıfatıyla tetkik edilen kitaplar dışında Nurculuğun mahiyetine dair herhangi hususî bir kanaate şahsen sahip bulunmamaklığım sebebiyle, bu hükmü paylaşmak mümkün olamamıştır."⁴⁵

⁴⁵ Risale-i Nur Hakkında Ehl-i Vukuf Raporları, Ülkü Matbaası İstanbul, 1964.

İBRET LEVHASINDAN KÜÇÜK BİR PENCERE

İstanbul Üniversitesi'nin genç talebeleri, Bediüzzaman'ın Rehber kitabını bastırmışlardı.

Gençlik Rehberi, gençlere ebedî Kur'ân yolunu ve nurunu gösteriyordu. Bunun üzerine bu kıymetli eser ve eserin aziz yazarı Üstad Bediüzzaman mahkemeye verilmişti. İşte o günlerin gazetelerinden Cumhuriyet 30 Mart 1951 tarihli nüshasında şunları yazıyordu:

“Dini alet ederek, yapılan zararlı neşriyata karşı takibat... Savcılık Büyük Doğu, Sebilürreşad ve İslâmiyet mecmualarındaki yazılar dolayısıyla harekete geçti.

Ayrıca Büyük Doğu mecmuasının son sayısı toplattırıldı.

Ayrıca Afyon'un Emirdağ ilçesinde oturan ve bir tarikatın reisi bulunan Bediüzzaman yayımladığı Gençlik Rehberi isimli kitap, dini alet ederek kanunları tezyif edici mahiyette görüldüğünden toplattırılmış ve sahibi hakkında savcılıkça takibata geçilmiştir.”

Aynı Cumhuriyet gazetesi bu haberden sonra, yıllarca aynı Kur'ân nurları hakkında akla hayale gelmeyen iftiralara devam etmiştir.

Aynı malûm ve meş'um gazete 14 Mart 1984 tarihli nüshasında, “Gençler için Rehber Kitap” başlığı altında aynı nur kitabın reklâm ve ilânatını yapıyordu.

İşte tarih böylesine ibret levhaları ile doludur.

Bu levhalar dün nemrutların ve firavunların gününde olduğu gibi bugün de böyledir, yarın da böyle devam edecektir. Dünya imtihan yeridir! Dünya bir tarladır! İmtihanı güzelce verenlere ne mutlu! Dünya tarlasından güzel mahsulât alanlara ne mutlu!

Hazreti Üstad ne güzel söylemiş:

“Şu dâr-ı dünya, meydan-ı imtihandır ve dâr-ı hizmettir. Lezzet ve ücret ve mükâfât yeri değildir. Mâdem dâr-ı hizmettir ve mahall-i ubûdiyettir. Hastalıklar ve musîbetler, dinî olmamak ve sabretmek şartıyla o hizmete ve o ubûdiyete çok muvâfık oluyor ve kuvvet veriyor. Ve her bir saati, bir gün ibadet hükmüne getirdiğinden şekva değil, şükretmek gerekir.”⁴⁶

“Bu dünya, dârü'l-hikmettir, dârü'l-hizmettir; dârü'l-ücret ve mükâfât değil. Buradaki a'mâl ve hizmetlerin ücretleri berzahta ve âhirettedir. Buradaki a'mâl, berzahta ve âhirette meyve verir.”⁴⁷

Gençlik Rehberi kitabı, gençler için hazırlanmış bir rehberdir. Bu kitapta gençlerin hayatlarında karşılaştıkları sorunlar ve bu sorunların çözümleri yer almaktadır. Kitap, gençlerin kendilerini tanıyıp, yeteneklerini keşfetmelerine yardımcı olur. Ayrıca, gençlerin toplum içindeki rollerini ve sorumluluklarını öğrenmelerine de katkı sağlar. Kitap, gençlerin hayatlarında bir yol gösterici olarak hizmet eder.

Sözler Yayınevi

Rehber Kitapları, 1984, İstanbul
Cumhuriyet Kitabevi, İstanbul

14 Mart 1984 tarihli Cumhuriyet gazetesinde verilen
"Gençlik Rehberi"nin reklamı.

46 Lemalar (İkinci Lem'a, Üçüncü Vecih) 11

47 Mektubat (Yirmi Dokuzuncu Mektup -Telvîhât-ı Tis'a- Dokuzuncu Kısım Altıncı Telvîh, Üçüncü Nokta) 507

SONUÇ

1947 yılında ilk defa yeni yazıyla Eskişehir Sesizlik Matbaası'nda merhum Ceylan Çalışkan Ağabey'in bastırıldığı Gençlik Rehberi otuz dört sayfalık bir kitapçıktır.

Daha sonraları, İstanbul Üniversitesi Nur talebelerinden Muhsin Alev'in İstanbul'da bastırıldığı Gençlik Rehberi ise yetmiş dokuz sayfa idi. 1947 yılından bu yana -daha önceleri elle yazılan nüshalar hariç- bu Rehber Kitap, Osmanlıca ve yeni yazıyla yüzlerce defa baskı yaptı. Gençlik Rehberi başta Arapça olmak üzere Çince, Kürtçe, Rusça gibi pek çok dile çevrildi.

Gençliğin meselelerine Risale-i Nurlar'ın neşriyle birlikte çok önem veren Zübeyir Gündüzalp Ağabey, eskiden beri mezkûr meseleleri yakından takip ediyordu. 1948 Afyon Mahkemesi'ndeki müdafaasında şunları ifade ediyordu:

“Bir milletin gençliği ne zaman Kur’ân ve ondan lemean eden ilimlerle teşhiz ve tahkim edilmişse, o vakit o millet terakki ve teâli (yükselme) etmeye başlamıştır.”

Bunun içindir ki merhum Zübeyir Gündüzalp Ağabey, Risale-i Nurlar'ı tarayıp gençlerle ilgili başka kısımları da yeni baskılara koymuştu Bu meseleyi izah eden Rüşdü Tafıral Ağabey, misal olarak “Yirmi Üçüncü Mektup'taki gençlerle ilgili parçayı göstermektedir.

Belgeler Işığında Gençlik Rehberi

Türkiye’de Risale-i Nurlar’ı neşreden pek çok yayınevi, Gençlik Rehberi’ni yepyeni pırıl pırıl baskılarla Müslüman gençliğin istifadesine sunmuştur. Rehber Kitap, irfan sahiplerinin Müslüman gençliğini kütüphanelerini, kafalarını ve kalblerini aydınlatmaktadır.

Bu aydınlığın ışığında “Rehber Kitap” genç nesillere bir hidayet yoludur.

EK

Birinci Ağır Ceza Mahkemesi Yüksek Katına

Rahatsız bulunmam ve yaşımanın ilerlemiş bir durumda bulunması dolayısıyla ehl-i vukufun raporuna karşı arz edeceğim itirazları bu istidamla beyan ediyorum. Mahkemede okunmasını istirham ederim.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ⁴⁸

(Rehber Hakkında Ehl-i Vukuf Raporuna Hafif Bir İtiraz Tarzında Hakikat-i Hâli Beyan Etmektir)

“Dinî hissiyatı siyasete âlet ediyorum.” diye ithamlarına karşı deriz:

Bütün hayatımı ve beni tanıyanları işhad ediyorum ki değil dini siyasete âlet, belki siyasî olduğum zamanda dahi, bütün kuvvetimle siyasetleri dine âlet ve tâbi yapmaya çalıştığımı, bütün tarih-i hayatım ve dostlarım şehadet ettikleri gibi, Hürriyetin başında, şeriat isteyenleri astıkları bir zamanda, Hareket Ordusu'nun dehşetli Divan-ı Harb-i Örfî'sinde, aynı günde on beş adam asıldığı bir zamanda, Divan-ı Harb-i Örfî reisi ve âzâları dediler ki: “Sen mürtecisin, şeriat istemişsin!” sözlerine mukabil demiş:

⁴⁸ Her türlü noksan sıfatlardan uzak olan Allah'ın adıyla.

“Şeriatın bir tek meselesine ruhumu feda etmeye hazırım. Eğer Meşrutiyet bir fırkanın istibdadından ibaret ve hilâf-ı şeriat hareket ise, bütün dünya şahit olsun ki ben mürteciyim!” diyen bir adam, idama beş para ehemmiyet vermeyen ve dünyasını, her şeyini şeriata feda eden, hiç mümkün müdür ki dini, şeriatı bir şeye ve bir siyasete âlet yapsın. Buna ihtimal veren sofestaî olamaz.

Hem bir mâsumun hatırı, bu vatanda on zalim gaddarlara siyaset yoluyla ilişmek büyük bir hata bilen.. on zalim cinayet-kâr ve kendine işkence edenlere karşı mukabele etmeyen, hatta beddua da etmeyen bir adam.. ve âsâyîşe ilişmemek hayatına bir düstur yapan bir adamı; “dini, siyasete ve dolayısıyla âsâyîşe dokunur” manasında itham etmek, elbette dehşetli bir garazla itham eder. Yirmi sekiz senede emsalsiz ihanetler, işkenceler, azaplar verildiği hâlde, mahkemelerin tahkikatıyla, yüz binler fedakâr dostları varken, altı vilâyetin ve altı mahkemenin tahkikatıyla bir vukuat talebesinde bulunmayan bir adam âsâyîşe, ya vatana, siyasete zararı var diyen, elbette yerden göğe kadar haksızdır.

Zannetmesinler ki ben bu zalimâne ithamlara karşı kendimi mesuliyetten veya mahkûmiyetten kurtarmak içindir. Sizi temin ediyorum ki beni tam bilen dostlarım da tasdik ediyorlar ki bu yirmi sekiz senede, ölüm hayattan ziyade bana faydalı.. ve kabir on defa bana hapisten ziyade medâr-ı rahat.. ve hapis on defa bu çeşit serbestiyetten daha istirahatime faydalı olduğuna katiyen kanaatim var. Eğer bazı dostlarım mahzun olmasaydı, ben daimî hapiste kalacaktım.

Eğer şer’an intihar caiz olsaydı, elbette Rus’un Başkumandanının ve İstanbul’u işgal eden İtilâfçıların başkumandanlarının kendi idam etmek vaziyetlerine ve divan-ı riyasette elli meb’usun huzurunda ilk Reis-i Cumhuriyet’in şiddetli hiddetine karşı tezellüle tenezzül etmeyen bir adam, elbette pek çok defa bir âdi jandarma ve gardiyanın ve âdi bir memurun tahkirkârâne ihanetleri ve iftiraları ve tazipleri ve ağır tâcizlerini

gören adama, elbette ölüm yüz defa hayattan daha ziyade ona hoş gelir.

Madem Rehber'i bahane edip böyle hiç hatıra ve hayale gelmeyen bir evhamla itham ediliyorum. Ben ve kardeşlerim Rehber'in hakikatiyle, hem imanımızı, hem ahlâkımızı tehlikeden kurtardığımız için deriz ki:

Rehber on beş sene evvel telif edilmiş, üç defa tab ile binler nüshası ve el yazısıyla on binler nüshası bu vatanda iştiyakla okunmak suretinde intişar ettiği halde, yüz bin adam okuyucu hiç kimseden muvafık, muhalif, dindar, dinsizden hiçbirisi dememiş; "Ondan zarar gördük." veya "Vatan ve millete zararı var." işitmedik. Öyle bir zarar olsaydı, bu ehemmiyetli bir mesele olduğu için intişar edecekti. Hâlbuki bundan yüz bine yakın şahit gösteririz ki; "Biz ondan imanımızı kurtardık, seciye-i milliyemizi onunla düzelttik, istifade ettik." diye yüz bin şahit bu davamıza lüzum olsa göstereceğiz.

Acaba bir adamın on hasenesi olsa, bir küçük yanlış nazara alınmadığı hâlde, böyle yüz bin hasene ve fayda sahibi bir eserin vehmî, asılsız bir kusur tevehhümüyle medâr-ı mesuliyet olabilir mi? Hiç, dünyada hayat-ı içtimaiyeye temas eden hiçbir kanun böyle bir hâle suç diyebilir mi?

O eseri tetkik eden ulûm-u İslâmiye ve diniyeye mâlik olmayan ehl-i vukufun suç unsuru diye gösterdikleri:

Birincisi: "Lâikliğe aykırıdır, dini siyasete âlet ediyor."

Hâlbuki, müellifi otuz beş seneden beri siyaseti terk edip bir gazeteyi okumamış ve şâkirtlerine de "Siyasetle meşgul olmayınız!" daima demesi, bu suç unsurunu tamamıyla keser.

İkincisi: "Dinî tedrisata taraftar olmak" bir suç gösterilmiş.

Buna karşı deriz: Dünyada buna suç diyen hiçbir ehl-i iman bulunmaz. Hususan hapisteki olanlar içindeki bîçârelere teselli suretinde ders vermiş. Tedrisata taraftarlığını o zaman söylemiş. Bu ise, o cümleyi de bütün bütün manasız olduğunu

gösterir. Hatta hapisteki üç yüz adamın az bir zamanda Risale-i Nur'la ıslah olması, cinayetlerden tevbe ederek ve bütün onlar namaz kılmaları, alâkadar memurların nazar-ı dikkatlerini celbetmiş. O memurlar bir kısmı demişler:

“On beş sene hapiste kalmasının faydası kadar, on beş hafta Risale-i Nur fayda vermiş.” Bunu hapisteki Rehber'i yazana söylemişler.

Müellifi de demiş:

Yüz otuz kitaptan ibaret olan Risale-i Nur ve onun küçük bir parçası olan Rehber'i, tamamıyla olmasa da okuyan adam, elbette on beş sene hapisteki cezadan, medresede ders okumak kadar istifade eder, ıslah-ı hâl eder, fenalıklardan tevbe eder. Acaba böyle bir temenni, bir teşvik ve beni hapse sokanlar da tasdik ettikleri halde suç olabilir mi?

Üçüncüsü: “Tesettür ve terbiye-i İslâmiye taraftarıdır.” diye suç göstermiş.

Bu ise hem Eskişehir, hem Denizli, hem Afyon'da, hem Afyon'un mahkemesinin kararnamesinde de neşredildiği gibi, on beş sene evvel Eskişehir'de tesettür taraftarlığım için mahkeme bana ilişmiş. Ben de hem mahkemeye, hem Mahkeme-i Temyiz'e bu cevabı vermişim:

“Bin üç yüz elli senede ve her asırda üç yüz elli milyon Müslümanların kudsî bir düstur-u hayat-ı içtimaîsi ve üç yüz elli bin tefsirin manalarının ittifaklarına iktidaen ve bin üç yüz elli senede geçmiş ecdatlarımızın itikadlarına ittibaen tesettür hakkındaki bir âyet-i kerîmeyi tefsir eden bir adamı itham eden, elbette, zemin yüzünde adalet varsa, bu ithamı şiddetle reddeder ve o ithama göre hüküm verilse nakz ve reddedecek.”

Bu âyet-i kerîmenin tesettür emri kadınlara büyük bir merhamet olduğunu ve kadınları sefaletten kurtardığını, Risale-i Nur kat'î isbat ettiği gibi, Sebilürreşad'ın 115. sayısındaki “Ehl-i iman âhiret hemşirelerime” unvanı olan bir makalem isbat eder.

Dördüncüsü: “Şahsî nüfuz temin etmek” bir suç unsuru gösterilmiş. Sebebi de “Risale-i Nur’un şahs-ı mânevîsi namına konuşuyorum” demesi ve “Kalbe ihtar edildi.” “Hatırıma geldi.” “Kalbime geldi.” “Risale-i Nur hem mektep, hem medrese, hem tekke faydasını veriyormuş.” Ehl-i vukuf bu cümleyi medâr-ı itham etmiş.

Cevaben deriz: Bir adam kabir kapısında, seksenden geçmiş, kırk seneden beri kendisini inzivaya alıştırmış, yirmi sekiz seneden beri tecrid-i mutlak ve hapis ve nefiy içinde bütün bütün dünyadan küsmüş. Otuz beş sene gazeteleri okumamış, dinlememiş. Mukabelesiz ömründe hediye kabul etmemiş, en yakın akrabasından, hatta kardeşinden hiç mukabelesiz bir şey kabul etmemiş. Hürmetten, teveccüh-ü nastan kaçmak için, halklarla görüşmemek için zaruret olmadan kendine düstur yapmış. Ve bütün dostların medihlerini kendi şahsına almayarak, ya Nurcuların heyetine, ya Risale-i Nur’un şahs-ı mânevîsine havale etmiş. Ve dermiş:

“Ben lâıyk değilim. Haddim de değil. Ben bir hizmetkârım; çekirdek gibi çürüdüm, gittim. Risale-i Nur ise, Kur’ân-ı Hakîm’in tefsiridir, manasıdır.”

Hemen herkesin dediği gibi “Hatırıma geldi.” yahut “Fikrime geldi.” yahut “Fikrime ihtar edildi.” gibi tabirleri herkes istimal ediyor. Benim de bunu söylemekten maksadım bu ki: “Benim hünerim, benim zekâm değil. Sünuhat kabilinden” demektir. Bu da herkesin dediği gibi bir sözdür. Eğer vukufsuz ehl-i vukufun verdiği mana ilham da olsa, hayvanattan tut, tâ melâikelere, tâ insanlara, tâ herkese bir nevi ilhama ve sünuhata mazhar oldukları, ehl-i fen ve ehl-i ilim ittifak etmişler. Buna suç diyen, ilim ve fenni inkâr etmek lâzım gelir.

Beşincisi: “Müellif, câzibedar bir fitnenin esiri olmak ihtimali olan bir nesli, Risale-i Nur’dan medet umanlara verdiği cevaplarla kurtaracağına kanidir.”

Ehl-i vukuf bu cümleyi de medâr-ı itham etmişler. “Yüz bin şahitle isbat edilen ve meydana gelen zâhir bir hakikati kanaat ettim.” demesini medâr-ı suç yapmak ne derece manasız olduğunu, dikkat eden anlar.

Altıncısı: “Siyasiyyun, içtimaiyyun, ahlâkiyyunların kulakları çınlasın!” demesini bir suç mevzuu göstermişler. Hâlbuki gençleri tehlikelerden kurtarmak için kısa ve rahat bir çareyi keşfettiğini, “Siyasiyyun, ahlâkiyyun da bunu terviç etsinler” manasında demiş: “Kulakları çınlasın!” Buna suç diyen, insaniyet itibarıyla çok suçlu olmak gerektir.

Yedincisi: “Fitneyi ateşlendiren ve talim eden irtidatkâr bir şahs-ı mânevînin mevcut olduğunu ve bu mânevî şahsın hayaline görüldüğünü söylemekte, fakat kim olduğunu bildirmemektedir.”

Ehl-i vukuf medâr-ı itham etmişler. Acaba dünyada insî ve cinnî şeytanlar hiç boş dururlar mı? Onların daima fenalıkları yapmak ve yaptırmakla meşgul olduklarından, bu vukufsuz ehl-i vukuf hiç bilmemişler mi ki manasız ilişiyorlar? Madem “mânevî” demiş, madem kim olduğunu bildirmemiş, dünyada hiçbir mahkeme böyle mânevî bir adama, yani “Bir şeytana hakaret ettin” diye seni mahkemeye vereceğiz diyen, elbette sözüne zerre miktar ehemmiyet verilmez bir hezeyan hükmündedir.

Sekizincisi: “Doğrudan doğruya Kur’ân-ı Mu’cizü’l-Beyân’ın i’câz-ı mânevîsinden süzülen ve çıkan ve tevellüt eden Risale-i Nur esaslarına dayandığı müellif tarafından mükerreren ve musırrane beyan ve iddia edilmekte ve böylece propaganda dinî delillere, telkinlere istinat ettiğini söylemekle” suç unsuru gösterilmektedir.

Bunu, bütün Risale-i Nur’u okuyanların tasdikiyle, hususan meşhur Mısır, Şam, Bağdat, Pakistan ve Diyanet Riyaseti’nin da-

iresinin ulemâsı tasdikle, “Risale-i Nur doğrudan doğruya hakikî bir tefsir-i Kur’ânîdir ve Kur’ân’ın malî ve lemeâtıdır” dedikleri hâlde, bu cümleyi medâr-ı suç yapanlardan mahkeme-i kübrâ-yı haşirde bu hatasının sebebi sorulacak.

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ⁴⁹

Hasta

Said Nursî⁵⁰

Müdafaatın Bir Hâşiyesidir

Bu mealde adalet-perver Demokratlara istida yazabilirsiniz. Ben hastayım. Siz nasıl münasipse öyle yapınız.

Avukatımızdan bir gün evvel aldığımız mektupta, kitaplarımızın suç mevzuu olan ve olmayanları, hiçbir kanuna uymayan bir tarzda, binler kelime içinde, bir risalede, bir tek kelimeyi bahane edip, suç mevzuu yapmak, o risaleyi vermemek suretiyle Nur’ların intişarına garazkârâne mâni olmak fikriyle, hem kararnamelerini Mahkeme-i Temyiz’ce bütün bütün bozan kararnamede, suç mevzuu gösterdikleri bizim aleyhimizde olmadığı hâlde ve müddeiumuminin iddianamesine karşı hata-savap cetvelinde seksen bir hatasını ve garazkârlığını kat’î isbat ettiğimiz hâlde, şimdi aynı garazkârlıkla ve dört yüz sayfa Zülfikâr risalesini, birkaç satır tesettür ve irsiyet hakkındaki, yüz bin tefsirin aynı manayı söylediklerine binaen, otuz-kırk sene evvel yazılan cümlelerini suç mevzuu yapıp, o mecmuayı müsâdere edip bize vermemek, dünyada hangi kanun buna müsaade eder?

Hem Afyon’un mahkemesindeki eserler –tekrarat-ı Kur’âniye ve melekler hakkındaki iki parçacık müstesna olarak– bütün eserler iki sene hem Denizli, hem Ankara Ağır Ceza Mahkemesi

⁴⁹ “Allah bize yeter. O ne güzel vekildir!” (Âl-i İmran Süresi 3/173)

⁵⁰ Emirdağ Lâhikası, 2/117-121

beraatına karar vererek, içinde suç mevzuu bulamadıkları ve bize iade etmeye karar verdikleri ve aynı eserler Isparta hükûmetinin bir vakit müsâdere ile tamamen eline geçtiği hâlde, tamamıyla sahiplerine iade ettikleri, sonra da Zülfikâr'la Asâ-yı Mûsâ'yı ruhsatsız eski yazıyla neşir bahanesiyle dört seneden beri müsâdere edildikleri ve aynen hiçbirî zâyi olmadan yüz yetmiş adet mecmuada bir suç mevzuu bulamadıkları için bizlere tamamen iade ettikleri ve bizim en mühim suçumuz olarak gösterdikleri, eski partinin bir kısım şeflerine hakikat namına itirazımızın yüz misli ziyade şimdi dinî mecmualar, resmî cerideler aynı itirazı şiddetle vurdukları hâlde, Risale-i Nur'un bir mahrem parçası, şimdiki zamanı tamamıyla tayin ettiği bir hakikatini tefsir bahsinde isbat etmiş ki, "Ölmüş bir şeftir." demiş.

İşte hakikat böyleyken, Afyon Mahkemesi, adalet namına değil, belki o ölmüş adamın muhabbeti taassubuyla, eski harfle de neşredilen kararnamenin âhîrinde, bizi mahkûm etmek için en mühim sebep savcının garazkârlığı sebebiyle mahkeme heyeti demişler ki:

"Said ve arkadaşları, Mustafa Kemal'e din yıkıcı, süfyan demişler ve kalblerdeki sevgisini bozmaya çalışmışlar. Onun için mahkûm ediyoruz."

Acaba ölmüş gitmiş bir adamın şahsına karşı bin defa böyle itiraz da olsa umumî bir dava oluyor. Mahkeme-i adalet buna dair böyle bir hükmü vermek, elbette pek acıp bir mana iş içinde var.

Şimdi böylelerin elindeki dört defa Nur eserleri beraat kazandıkları ve şimdi Dahiliye Bakanı, evvelce Adliye Bakanı üç defa beraatına ve suç mevzuu olmadığına ve bizi mahkûm eden Afyon kararını bozmasıyla, suç mevzuu olmadığına hüküm verdiği hâlde, şimdi bütün millet, adalet ve şefkat ve diyanete hizmet bekledikleri Demokrat hükûmeti zamanında, eski müs-

tebitlerin dehşetli plânlarıyla Risale-i Nur'a karşı garazkârlarının keyfine bırakmak, Demokrat hükûmeti aleyhinde büyük bir hıyanettir. Ve milletin tesellî-i ümidini kırmaktır.

Benim Ankara'da bir vekilim Mustafa Sungur'dur. 17.11.1950 tarihli çektiği telgrafta, umum risalenin bize iadesine karar verilmiş, diye müjde verdi. Ve âdil Adliye Vekili üç defa beraat verdiği ve şimdi de Sungur'un mektubuna göre, hem iadesine emir verildiğini ve "Şimdi telefonla haber vereceğim" söyledikleri hâlde, bu on altı seneden beri aleyhimizde olan iftiralar ve jurnaller hem Eskişehir, hem Denizli Mahkemesi'nde bütün dosyaları Afyon Mahkemesi toplamak ve af kanununun çıkmasıyla ve mahkemelerin beraat vermesiyle, o mübarek eserleri, o dosyalar içerisine karıştırarak çürütmek için mahzene atmak ve üç seneden beri bizi aldatan bazı eşhasa Nurlar'ın işlerini bırakmamak lâzım geliyor. Başbakan ve Maarif Bakanı ve Dahiliye Bakanına bu gayet mühim meseleyi nazar-ı dikkatlerine arz ediyorum.

*Said Nursî*⁵¹

⁵¹ Emirdağ Lâhikası, 2/53-54

ABDULLAH YEĞİN AĞABEY'E VERİLEN GENÇLİK REHBERİ'NİN İLK DERSİ

1941-1942 ders yılında Kastamonu'da lisede (ortaokul) okurken, Bediüzzaman'ı ziyarete giden Abdullah Yeğın Ağabey'in bu ziyaret sırasında sorduğu suale Bediüzzaman'm cevabı Őuydu:

Kastamonu'da lise talebelerinden bir kısmı yanıma geldiler. "Bize Hâlıkımızı tanıttır, muallimlerimiz Allah'tan bahsetmiyorlar." dediler.

Ben dedim:

"Sizin okuduğunuz fenlerden her fen, kendi lisân-ı mahsusuyla mütemâdiyen Allah'tan bahsedip Hâlık'ı tanıttırıyorlar. Muallimleri değil, onları dinleyiniz!

• Meselâ, nasıl ki mükemmel bir eczahâne ki her kavanozunda harika ve hassas mizanlarla alınmış hayattar macunlar ve tiryaklar var. Şüphesiz gayet maharetli ve kimyager ve hakîm bir eczacıyı gösterir.

Öyle de küre-i arz eczahânesinde bulunan dört yüz bin çeşit nebâtât ve hayvanât kavanozlarındaki zihayat macunlar ve tiryaklar cihetiyle, bu çarşındaki eczahânedeki ne derece ziyade mükemmel ve büyük olması nisbetinde –okuduğunuz fenn-i tıp mikyasıyla– küre-i arz eczahâne-i kübrâsının eczacısı olan Hakîm-i Zülcelâl'i hatta kör gözlere de gösterir, tanıttırır.

• Hem meselâ, nasıl bir harika fabrika ki binler çeşit çeşit kumaşları basit bir maddeden dokuyor. Şeksiz, bir fabrikatörü ve maharetli bir makinisti tanıtır.

Öyle de küre-i arz denilen yüz binler başlı, her başında yüz binler mükemmel fabrika bulunan bu seyyar makine-i rabbâniye, ne derece bu insan fabrikasından büyükse, mükemmelse o derecede –okuduğunuz fenn-i makine mikyasıyla– küre-i arzın ustasını ve sahibini bildirir ve tanıtır.

• Hem meselâ, nasıl ki gayet mükemmel bin bir çeşit erzak, etrafından celbedip içinde muntazaman istif ve ihzâr edilmiş depo ve îâşe ambarı ve dükkân; şeksiz, bir fevkalâde îâşe ve erzak mâlikini ve sahibini ve memurunu bildirir.

Öyle de bir senede yirmi dört bin senelik bir dairede muntazaman seyahat eden ve yüz binler ve ayrı ayrı erzak isteyen tâîfeleri içine alan ve seyahatiyle mevsimlere uğrayıp, baharı bir büyük vagon gibi binler ayrı ayrı taamlarla doldurarak, kışta erzakı tükenen bîçare zîhayatlara getiren ve küre-i arz denilen bu rahmânî îâşe ambarı ve bu sefine-i sübhâniye ve bin bir çeşit cihâzâtı ve malları ve konserve paketleri taşıyan bu depo ve dükkân-ı rabbânî, ne derece o fabrikadan büyük ve mükemmel ise –okuduğunuz veya okuyacağınız fenn-i îâşe mikyasıyla– o kat’iyette ve o derecede küre-i arz deposunun sahibini, mutasarrıfını, müdebbirini bildirir; tanıtır, sevdirebilir.

• Hem nasıl ki dört yüz bin millet içinde bulunan ve her milletin istediği erzakı ayrı ve istîmal ettiği silâhı ayrı ve giydiği elbisesi ayrı ve tâlimatı ayrı ve terhisatı ayrı olan bir ordunun mucizekâr bir kumandanı, tek başıyla bütün o ayrı ayrı milletlerin ayrı ayrı erzaklarını ve çeşit çeşit eslihalarını ve elbiselerini ve cihâzâtlarını, hiçbirini unutmayarak ve şaşırılmayarak verdiği o acîp ordu ve ordugâh; şüphesiz, bedâhetle o harika kumandanı gösterir, takdîr-kârâne sevdirebilir.

Aynen öyle de zemin yüzünün ordugâhında ve her baharda yeniden silâh altına alınmış bir yeni orduyu sübhânîde nebâtât

ve hayvanât milletlerinden dört yüz bin nev'in çeşit çeşit elbise, erzak, esliha, tâlim, terhisleri gayet mükemmel ve muntazam ve hiçbirini unutmuyarak ve şaşırılmayarak bir tek Kumandan-ı Âzam tarafından verilen küre-i arzın bahar ordugâhı, ne derece mezkûr insan ordu ve ordugâhından büyük ve mükemmel ise –sizin okuyacağınız fenn-i askerî mikyasıyla– dikkatli ve aklı başında olanlara o derece küre-i arzın Hâkim'ini ve Rabb'ini ve Müdebbir'ini ve Kumandan-ı Akdes'ini hayretler ve takdislerle bildirir ve tahmid ve tesbihle sevdirebilir.

• Hem nasıl ki bir harika şehirde milyonlar elektrik lâmbaları hareket ederek her yeri gezerler. Yanmak maddeleri tükenmiyor bir tarzdaki elektrik lâmbaları ve fabrikası; şeksiz, bedâhetle elektriği idare eden ve seyyar lâmbaları yapan ve fabrikayı kuran ve iştiâl maddelerini getiren bir mucizekâr ustayı ve fevkalâde kudretli bir elektrikçiyi hayretler ve tebriklerle tanıttırır, yaşasınlar ile sevdirebilir.

Aynen öyle de bu âlem şehirde dünya sarayının damındaki yıldız lâmbaları, bir kısmı –kozmoğrafyanın dediğine bakılsa– küre-i arzdan bin defa büyük ve top güllsinden yetmiş defa sü-ratli hareket ettikleri hâlde intizamını bozmuyor, birbirine çarp-mıyor, sönmüyor, yanmak maddeleri tükenmiyor. Okuduğunuz kozmoğrafyanın dediğine göre küre-i arzdan bir milyon defadan ziyade büyük ve bir milyon seneden ziyade yaşayan ve bir misa-firhâne-i rahmâniyede bir lâmba ve soba olan güneşimizin yan-masının devamı için her gün küre-i arzın denizleri kadar gazyağı ve dağları kadar kömür veya bin arz kadar odun yığınları lâzım-dır ki sönmessin. Ve onu ve onun gibi ulvî yıldızları gazyağsız, odunsuz, kömürsüz yandıran ve söndürmeyen ve beraber ve ça-buk gezdiren ve birbirine çarptırmayan bir nihayetsiz kudreti ve saltanatı, ışık parmaklarıyla gösteren bu kâinat şehir-i muhteşem-indeki dünya sarayının elektrik lâmbaları ve idareleri ne derece o misalden daha büyük, daha mükemmeldir. O derecede –sizin okuduğunuz veya okuyacağınız fenn-i elektrik mikyasıyla– bu

meşher-i âzam-ı kâinatın Sultan'ını, Münevvir'ini, Müdebbir'ini, Sâni'ini, o nurânî yıldızları şahit göstererek tanıtır; tesbihatla, takdisatla sevdirebilir, perestiş ettirir.

• Hem meselâ, nasıl ki bir kitap bulunsa ki bir satırında bir kitap ince yazılmış ve her bir kelimesinde ince kalemlerle bir sûre-i Kur'âniye yazılmış, gayet mânidâr ve bütün meseleleri birbirini teyit eder ve kâtibini ve müellifini fevkalâde meharetli ve iktidarlı gösteren bir acîp mecmua; şeksiz, gündüz gibi kâtip ve musannifini kemalâtıyla, hünerleriyle bildirir, tanıtır. مَا شَاءَ اللَّهُ⁵² ، بَارَكَ⁵³ الله⁵³ cümleleriyle takdir ettirir.

Aynen öyle de bu kâinat kitab-ı kebîri ki; bir tek sayfası olan zemin yüzünde ve bir tek forması olan baharda, üç yüz bin ayrı ayrı kitaplar hükmündeki üç yüz bin nebâtî ve hayvanî tâîfeleri beraber, birbiri içinde, yanlışsız, hatasız, karıştırmayarak, şaşır-mayarak, mükemmel, muntazam ve bazen ağaç gibi bir kelimedede bir kasideyi ve çekirdek gibi bir noktada bir kitabın tamam bir fihristesini yazan bir kalem işlediğini gözümüzle gördüğümüz bu nihâyetsiz mânidâr ve her kelimesinde çok hikmetler bulunan şu mecmûa-yı kâinat ve bu mücessem kur'ân-ı ekber-i âlem, mezkûr misaldeki kitaptan ne derece büyük ve mükemmel ve mânidâr ise o derecede –sizin okuduğunuz fenn-i hikmeti'l-eşya ve mektepte bilfiil mübâşeret ettiğiniz fenn-i kıraat ve fenn-i kitâbet, geniş mikyaslarıyla ve dürbün gözleriyle– bu kitab-ı kâinatın nakkâşını, kâtibini hadsiz kemalâtıyla tanıtır. اللَّهُ أَكْبَرُ⁵⁴ cümlesiyle bildirir, سُبْحَانَ اللَّهِ⁵⁵ takdisiyle tarif eder. الْحَمْدُ لِلَّهِ⁵⁶ senâlarıyla sevdirebilir.

⁵² “Mâşâallah! Allah ne güzel dilemiş ve yapmış!” (En'âm Sûresi 6/128; A'râf Sûresi 7/188; Yûnus Sûresi 10/49; KeHF Sûresi 18/39; A'lâ Sûresi 87/7)

⁵³ Allah hayır ve bereketini artırsın.

⁵⁴ Sadece büyüklükte değil hiçbir konuda eşi ve benzeri olmayan, başka bir şey Kendisiyle kıyas bile edilemeyecek yegâne büyük, Allah'tır.

⁵⁵ Allah'ı bütün eksiklerden tenzih ederim.

⁵⁶ “Bütün hamdler, övgüler Allah'adır.” (Fâtiha Sûresi 1/2; En'âm Sûresi 6/1; A'râf Sûresi 7/43; Yûnus sûresi, 10/10; İbrahim Sûresi 14/39; Nahl Sûresi 16/75; ...)

İşte bu fenlere kıyasen yüzer fûnûndan her bir fen, geniş mikyasıyla ve hususi aynasıyla ve dürbünlü gözüyle ve ibretli nazarıyla bu kâinatın Hâlık-ı Zülcelâl'ini esmâsıyla bildirir; sıfâtını, kemalâtını tanıttırır.

İşte bu muhteşem ve parlak bir burhan-ı vahdâniyet olan mezkûr hücceti ders vermek içindir ki Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyan çok tekrar ile en ziyade ⁵⁷ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ve خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ⁵⁸ âyetleriyle Hâlıkımızı bize tanıttırıyor” diye o mektepli gençlere dedim.

Onlar dahi tamamıyla kabul edip tasdik ederek: “Hadsiz şükür olsun Rabbimiz'e ki tam kudsî ve ayn-ı hakikat bir ders aldık. Allah senden razı olsun!” dediler.

Ben de dedim:

“İnsan, binler çeşit elemeler ile müteellim ve binler nevi lezzetler ile mütelezziz olacak bir zîhayat makine.. ve gayet derece acziyle beraber hadsiz, maddî, mânevî düşmanları.. ve nihayetsiz fakırla beraber hadsiz, zâhirî ve bâtunî ihtiyaçları bulunan.. ve mütemadiyen zeval ve fırak tokatlarını yiyen bir bîçare mahlûk iken, birden iman ve ubûdiyetle böyle bir Padişah-ı Zülcelâl'e intisap edip bütün düşmanlarına karşı bir nokta-yı istinat.. ve bütün hâcâtına medar bir nokta-yı istimdat bularak, herkes mensup olduğu efendisinin şerefiyle, makamıyla iftihar ettiği gibi; o da böyle nihâyetsiz Kadîr ve Rahîm bir Padişah'a iman ile intisap etse ve ubûdiyetle hizmetine girse ve ecelin idam ilânını kendi hakkında terhis tezkeresine çevirse ne kadar memnun ve minnettar ve ne kadar müteşekkîrâne iftihar edebilir, kıyas ediniz.”

O mektepli gençlere dediğim gibi musibettede mahpuslara da tekrar ile derim:

⁵⁷ “Göklerin ve yerin Rabbi” (Ra'd Süresi 13/16; İsrâ Süresi 17/102; Kehf süresi, 18/14; Meryem Süresi 19/65; ...)

⁵⁸ “Gökleri ve yeri yaratan...” (En'âm Süresi 6/1, 73; A'râf Süresi 7/54; Tevbe Süresi 9/36; Yûnus Süresi 10/3; ...)

“O’nu tanıyan ve itaat eden zindanda dahi olsa bahtiyardır. O’nu unutan saraylarda da olsa zindandadır, bedbahttır!

Hatta bir bahtiyar mazlum, idam olunurken bedbaht zâlimlere demiş: ‘Ben idam olmuyorum. Belki terhis ile saadete gidiyorum. Fakat ben de sizi idam-ı ebedî ile mahkûm gördüğümünden sizden tam intikamımı alıyorum.’⁵⁹ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ⁵⁹ diyerek sürûr ile teslim-i ruh eder.”⁶⁰

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ⁶¹

⁵⁹ “Allah’tan başka ilâh yoktur.” (Sâffât Süresi 37/35; Muhammed Süresi 47/19)

⁶⁰ Şuâlar (On Birinci Şuâ –Meyve Risalesi-, Altıncı Mesele) 196

⁶¹ “Sübhansın yâ Rab! Senin bize bildirdiğinden başka ne bilebiliriz ki? Her şeyi hakkıyla bilen, her şeyi hikmetle yapan sensin.” (Bakara Süresi 2/32)

BİRKAÇ BİÇÂRE GENÇLERE VERİLEN BİR TEMBİH, BİR DERS, BİR İHTARDIR

Bir gün yanıma parlak birkaç genç geldiler. Hayat ve gençlik ve hevesat cihetinden gelen tehlikelerden sakınmak için tesirli bir ihtar almak istediler. Ben de eskiden Risale-i Nur'dan medet isteyen gençlere dediğim gibi, onlara dedim ki:

Sizdeki gençlik katiyen gidecek. Eğer siz daire-i meşruada kalmazsanız, o gençlik zayi olup, başınıza hem dünyada, hem kabirde, hem âhirette, kendi lezzetinden çok ziyade belâlar ve elemeler getirecek. Eğer terbiye-i İslâmiye ile o gençlik nimetine karşı bir şükür olarak iffet ve namusluluk ve taatte sarfetseniz, o gençlik mânen bâki kalacak ve ebedî bir gençlik kazanmasına sebep olacak.

Hayat ise, eğer iman olmazsa veyahut isyan ile o iman tesir etmezse, hayat, zâhirî ve kısacık bir zevk ve lezzetle beraber, binler derece o zevk ve lezzetten ziyade elemeler, hüznler, kederler verir. Çünkü insanda akıl ve fikir olduğu için, hayvanın aksine olarak, hazır zamanla beraber geçmiş ve gelecek zamanlarla da fitraten alâkadardır. O zamanlardan dahi hem elem, hem lezzet alabilir.

Hayvan ise, fikri olmadığı için, hazır lezzetini, geçmişten gelen hüznler ve gelecekte gelen korkular, endişeler bozmuyor.

İnsan ise, eğer dalâlet ve gaflete düşmüşse, hazır lezzetine, geçmişten gelen hüznler ve gelecekte gelen endişeler, o cüz'î

lezzeti cidden acılaştırıyor, bozuyor. Hususan gayr-i meşru ise, bütün bütün zehirli bir bal hükmündedir.

Demek hayvandan yüz derece lezzet-i hayat noktasında aşağı düşer. Belki ehl-i dalâletin ve gafletin hayatı, belki vücudu, belki kâinatı, bulunduğu gündür. Bütün geçmiş zaman ve kâinatlar, onun dalâleti noktasında mâdumdur, ölmüştür; akıl alâkadarlığıyla ona zulümatlar, karanlıklar veriyor. Gelecek zamanlar ise, itikatsızlığı cihetiyle yine mâdumdur. Ve ademle hasıl olan ebedî firaklar, mütemadiyen onun fikir yoluyla hayatına zulümatlar veriyor. Eğer iman hayata hayat olsa, o vakit hem geçmiş, hem gelecek zamanlar imanın nuruyla ışıklanır ve vücut bulur; zaman-ı hazır gibi, ruh ve kalbine iman noktasında ulvî ve mânevî ezvâkı ve envâr-ı vücudiyeyi veriyor. Bu hakikatin, İhtiyar Risalesi'nde, Yedinci Rica'da izahı var; ona bakmalısınız.

İşte hayat böyledir. Hayatın lezzetini, zevkini isterseniz, hayatınızı imanla hayatlandırınız ve ferâizle zînetlendiriniz ve günahlardan çekinmekle muhafaza ediniz. Her gün ve her yerde ve her vakit vefiyatların gösterdikleri dehşetli hakikat-i mevt ise, size –başka gençlere söylediğim gibi– bir temsil ile beyan ediyorum:

Meselâ, burada, gözünüz önünde bir darağacı dikilmiş. Onun yanında bir piyango fakat pek büyük bir ikramiye biletlere veren dairesi var. Biz, buradaki on kişi, alâküllihâl, ister istemez, hiç başka çare yok, oraya davet edileceğiz, bizi çağıracaklar. Ve çağırma zamanı gizli olmasından, her dakika ya “Gel, idam bileti al, darağacına çık.” veyahut “Gel, milyonlar altın kazandıran bir ikramiye bileti sana çıkmış. Gel, al.” demelerini beklerken, birden kapıya iki adam geldi. Biri yarı çıplak, güzel ve aldatıcı bir kadın, elinde zâhiren gayet tatlı, fakat zehirli bir helva getirip yedirmek istiyor. Diğer biri de aldatmaz ve aldanmaz, ciddî bir adam, o kadının arkasından girdi. Dedi ki: “Size bir tılsım, bir ders getirdim. Bunu okursanız, o helvayı yemezseniz, siz o darağacından kurtulursunuz. Bu tılsımla o emsalsiz ikramiye biletini

alırsınız. İşte, bakınız bu darağacını da zaten gözünüzle görüyorsunuz ki bal yiyenler oraya giriyorlar ve oraya girinceye kadar da o helvanın zehirinden dehşetli karın sancısı çekiyorlar. Ve o büyük ikramiye biletini alanlar çendan görünmüyorlar ve zâhiren onlar da o darağacına çıkıyorlar; fakat onlar asılmadıklarını, belki oradan kolayca ikramiye dairesine girmek için basamak yaptıklarını, milyonlar, milyarlar şahitler var, haber veriyorlar.

İşte, pencerelerden bakınız. En büyük memurlar ve bu işle alâkadar büyük zâtlar yüksek sesle ilân ediyorlar, haber veriyorlar ki o darağacına gidenleri aynelyakin gözünüzle gördüğünüz gibi, bu ikramiye biletini tılsımcılar aldıklarını hiç şek ve şüphe getirmez, görür gibi, gündüz gibi kat'î biliniz” dedi.

İşte, bu temsil gibi, zehirli bir bal hükmünde olan gayr-i meşru dairedeki gençliğin sefahetkârâne zevkleri, hazine-i ebediyenin ve saadet-i sermediyenin bileti ve vesikası olan imanı kaybettiği için, darağacı hükmünde olan ölüm ve ebedî zulûmat kapısı olan kabrin musibetine, aynen zâhiren görüldüğü gibi düşer. Ve ecel gizli olduğu için, genç ihtiyar fark etmeyerek, her vakit ecel cellâdı başını kesmek için gelebilir.

Eğer o zehirli bal hükmünde olan hevesat-ı gayr-i meşru-ayyı terk edip, tılsım-ı Kur'ânî olan iman ve ferâizi elde etmekle ve fevkalâde mukadderat-ı beşer piyangosundan çıkan saadet-i ebediye hazinesi biletini alacağına, yüz yirmi dört bin enbiyâ⁶² (aleyhimüsselâm) ile beraber had ve hesaba gelmeyen ehl-i velâyet ve ehl-i hakikat ve ehl-i tahkik müttefikan haber veriyorlar ve âsârını gösteriyorlar.

Elhasıl: Gençlik gidecek. Sefahette gitmişse, hem dünyada, hem âhirette binler belâ ve elemeler netice verdiğini ve öyle gençler ekseriyetle suiistimal ile, israfat ile gelen evhamlı hastalıkla hastahanelere; veya taşkınlıklarıyla hapishanelere veya sefalet-

⁶² 124 bin nebî, 315 (veya 313) rasûl olduğuna dair bkz.: Ahmed İbn Hanbel, *el-Müsned* 5/265; İbn Hibbân, *es-Sahih* 2/77; et-Taberânî, *el-Mu'cemü'l-Kebir* 8/217; el-Hâkim, *el-Müstedrek* 2/652; İbn Sa'd, et-Tabakâtü'l-Kübrâ 1/32, 54.

nelere; veya mânevî elemelerden gelen sıkıntılarla meyhanelere düşeceklerini anlamak isterseniz, hastahanelerden ve hapishanelerden ve kabristanlardan sorunuz.

Elbette hastahanelerin ekseriyetle lisân-ı hâlinden, gençlik sâikasıyla israfat ve suiistimalden gelen hastalıktan “eninler”, “eyvahlar” cevabını işittiğiniz gibi, hapishanelerden dahi, ekseriyetle gençlik sâikasıyla gayr-i meşru dairededeki harekâtın tokatlarını yiyen bedbaht gençlerin teessüfâtını işiteceksiniz. Ve kabristanda ve mütemadiyen oraya girenler için kapıları açılıp kapanan o âlem-i berzahta, ehl-i keşfü'l-kuburun müşahedesıyla ve bütün ehl-i hakikatın tasdikiyle ve şهادetleriyle, ekser azaplar, gençlik suiistimalâtının neticesi olduğunu bileceksiniz.

Hem nev-i insanın ekseriyetini teşkil eden ihtiyarlardan ve hastalardan sorunuz. Elbette, ekseriyet-i mutlaka ile esefler, hasretlerle “Eyvah, gençliğimizi bâd-i hevâ, belki zararlı zayı ettik. Sakın bizim gibi yapmayınız” diyecekler. Çünkü beş-on senelik gençliğin gayr-i meşru zevki için, dünyada çok seneler gam ve keder ve berzahta azap ve zarar ve âhirette Cehennem ve sakar⁶³ belâsını çeken adam, en acınacak bir hâlde olduğu hâlde, الرّاضي بالضرر لا ينظر له⁶⁴ sırıyla, hiç acınmaya müstehak olamaz. Çünkü zarara rızasıyla girene merhamet edilmez ve lâyıık değildir.

Cenâb-ı Hak bizi ve sizi bu zamanın cazibedar fitnesinden kurtarsın ve muhafaza eylesin, âmîn...⁶⁵

⁶³ Bkz.: Kamer Süresi, 54/48; Müddessir Süresi 74/26, 27, 42.

⁶⁴ Bkz.: İmâm Rabbânî, *el-Mektûbât* 2/83 (49. Mektup).

⁶⁵ Kastamonu Lahikası, s.129.